₨ 200 #

1621-U2

282
5.

1023

ԳԻՐՔ
ԱՂՕԹԻՑ
ՈՐ ԿՈՉԻ ԺԱՄԱԳԻՐՔ:

Արարեալ ըստ Դասաւորութեան հոգե-
լոյս Կաթուղիկէին սրբոյ Աթո-
ռոյս Էջմիածնի :

Եւ վերստին Տպագրեալ ՚ի Հայրապետութեան Լուսաւոր-
չաց Աթոռ մերոյ՝ Սրբոյ Գահոյն Էջմիածնի՝ Տն ՂՈՒ-
ԿԱՍՈՒ Սրբազնագոյն Կաթողիկոսի Ամ Հայոց :

Հրամանաւ Սրբոյ Աթոռոյն Էջմիածնի Ծայ-
րագոյն Նուիրակի և Հիւսիսային կողմանս եղ-
եալ ազգիս Հայոց՝ Առաքելաշաւիղ Առաջնոր-
դի [illegible] Երկրպագելի Արղու-
թեան՝ Իշխանազնեաց Տն Յովսէփայ Սրբազան
Արք Եպիսկոպոսի, և Հիմնադրի նոր Նախիջևանու
և Գրիգորիուպօլու Քաղաքացն Հայոց :

Յամի Տն 1793: Իսկ ՚ի Թուին Հայոց ՌՄԽԲ :
Փետրուարի 20 :

Արդեամբք և ծախիւք՝ ՚ի Հնդկէս ՚ի Մադրաս
բնակելոյ Զաքարեանց Պարոն Իշխան Ն...
Յօհաննջանեան Կէրաքեան :

՚Ի տպարանի Նորին Բարձր Սրբազնութեան

Ընդ հովանեաւ Երկնահանգէտ Սուրբ Խաչ
Վանիցն որ ՚ի Նորն

ՆԱԽԻՋԵՒԱՆ

9/09-5-Z
1621-ԿԲ

243

Յառաջաբանութիւն տն Պաղտասար Աճէնեանց Հայրապետի՝ ի հեղինակէ Գրքոյս առ ազգն իւր օրհնեալ.

ԵՒ ԳԻՏԵԼԻ Է

զի քան ո՛չ յայլ ինչ գործ
այնպէս ստիպէ զմեզ որպէս յա-
ղօթս. ուստի և պատուիրէ մեզ
անսահման ժամանակաւ առնել
զաղօթս. ըստ այնմ, Արթուն կա Ղուկաս
ցէք՝ և յամ ժամ աղօթս արա- 21. 36.
րէք. և թէ՝ Պարտ է յամ ժամ Ղուկաս
կալ յաղօթս. և թէ՝ Յաղօթս 18. 1.
կացէք՝ զի մի մտանիցէք ՚ի փորձու- Մարկոս
թիւն. և ըստ պօղոսի թէ, Ան- 14. 38.
դադար աղօթս արարէք. և ըստ 1 Թեսա
Երեմիայի թէ, Կարդա առ իս և 5. 17.
տաց քեզ պատասխանիս. և ըստ Երեմ
սի 33. 3.

Սիրաք սիրաքայ, Մի՛ արգելցիս միշտ ա-
18. 22. ղօթել։ Եւ ինքն անկարօտն ամ̃ի
որ ո՛չ ումեք կարօտի՝ այլ վ̃ տա
լոյ մեզ օրինակ՝ առնէր աղօթս. ք̃
Ղուկ. այնմ թէ, Էր 'ի տագնապի. և
22. 43. մտադիւրութ̃բ կայր յաղօթս. և
Ղուկ. թէ, 'Ի տուէ 'ի տ̃ճրին ուսուցա
2. 37. նէր. և զգիշերն հանէր 'ի գլուխ
Ղուկ. 6. 12. յաղօթս ոյ, Արդ վ̃ առաւել օգ
տակարութ̃ե աղօթից՝ յորդորէ
Յակոբ. զմեզ ոյն՝ աղօթել միշտ. Քանզի
5. 15. աղօթքն փրկեն զմեզ 'ի հիւանդու
թ̃եց. ք̃ յակոբայ. աղօթքն հաւա
տով՝ փրկեսցեն զհիւանդն. Եւ
առնեն երկայնակեցս. ք̃ եսայեայ
Եսայ. Լուա՛յ բարբառոյ աղօթից քոց.
38. 5. և տեսի զարտասուս քո. ահա
սիկ յաւելում 'ի ժամանակս քո
Դան. հնգետասան ամ. Այլ. և ազատեն
1. 35. 'ի վշտաց. որպ̃ զշուշան առ դանիէ
Գործ. լիւ. Եւ 'ի բանտէ. որպ̃ զպետրոս
12. 5. վասն

վս՟ սուրբ աղօթելոյ եկեղեցւոյն։
Այլ թողուն զմեղս. ըստ այնմ,
Արասցեն աղօթս. եւ եթէ՝ մե- Յակոբ 5. 14.
ղըս ինչ գործեալ իցէ թողցի
նմա։ Այլ առնեն յաղթօղս Եսայ 57. 11.
՚ի մարտի. զի յորժամ տարածէր
մովսէս զձեռսն յաղօթս՝ յաղ-
թէին զամաղէկ։ Ո՞ զի առաւել
արժէ մի սրբոյ աղօթելն, քան ան
թիւ մեղաւորաց պատերազմն
ասեն վարդապետք։ Այլ փախու
ցանեն զդեւս. ըստ այնմ, Այս Մատթ 17. 20.
ազգ՝ ոչ իւիք ելանէ՝ եթէ ոչ
աղօթիւք եւ պահօք։ Այլ բու-
սաւորեն զմիտս. ըստ վարդապետաց
եկեղեցւոյ թէ, Աղօթիւք բու-
ծանին տարակուսանք՝ քան ուս
մամբ։ Այլ հաշտեցուցանեն
զերկնային արքայութիւն ընդ զանու-
շահոտութի իմն։ Ունէին ասէ Տես 5. 8.
տեսիլն՝ իւրաքանչիւր ոք բուր-
վառ

վասն ասելն՝ լի խնկօք. որք են ա-
ղօթք սրբոց: Եւ զի ո՞վ ոք զօրեսցի
ճառել բաւականապէս մի առ մի
զզօրութիւն աղօթից՝ որ ի վեր
է քան զհասումն մտաց մերոց:
Արդ՝ ժամ է մեզ զյոգնադիմի
ներգործութիւն աղօթից թողուլ,
և ըստ չափու կարողութեան մերում
զհամառօտն խուզել: Քանզի
երկու են աղօթք՝ ըստ գրոց. մի
պտղաւէտ և անպտուղ: Եւ վասն
անպտղութեան ասէ տէր մարգարէ-
Եսայի իւն: Յորժամ յաճախիցէք յա-
1. 15. ղօթս՝ ոչ լուայց ձեզ. զի ձեռք
ձեր լի են արեամբ: Եւ սաղմոսն.
Սաղմոս Զմեղս թէ տեսանէի առ ի
65. 17. սրտի իմում, մի թէ լուէր ինձ տէր:
Յովհան Եւ ի յօհաննու. Գիտեմք զի
9. 13. Աստուած մեղաւորաց ոչ լսէ: Եւ յա-
Յակոբ կոբոս, Խնդրեսցէ հաւատով
1. 6. առ և մի երկմտեսցէ: Եւ զկնի

ասէ

տայ, զի որ երկմիտն է՝ նման է
հողմակոծելոց, և տատանելոց ալ-
եաց ծովու. և մի՛ երբէք ակըն-
կալցի մարդն այն առնուլ ինչ
յԱյ. Իսկ՝ պտղաւէտ աղօթք է
սրտին և ո՛չ շրթանց. և ո՛չ հայի
Ած 'ի բանս աղաչողին՝ այլ 'ի սիր-
տին. ո՛րպ ասէ առաջին Թագաւորու-
թեանց. Պատրաստեցէք զսիրտս 1 Թագ
ձեր առ Տր. և ծառայեցէք նմա 7. 3.
միայնոյ. Ուրեմն պարտիմք մեք՝
'ի բաց դնել զերկրաւոր ախոր-
ժակս. և ապա զգենուլ զԱծային
խոկմունս. Եւ այս օրինակի 'ի
սողոմոն. Նախ շինեաց զտա-
ճարն՝ և զարդարեաց. և ապա
աղօթեաց 'ի նմա. Նոյնպէս պար Դ ոտ-չա
տէ իւրաքանչիւր աղօթող, նախ 18. 13.
մաքրել զտաճար սրտի իւրոյ՝ յա-
մենայն խղճէ չարեաց՝ և ապա
աղօթել խոնարհական դիմօք.

որ

Եսթեր որպէս մաքառօղին: Եւ մաքուր
14. 3. փափագմամբ՝ որպէս եսթերայն:
Ելից Եւ ընդարձակ բարձանօք՝ որպէս
14. 25. Մովսէսին եւ Սադրաքէից. եւ
Գործ Առաքելոցն սրբոց. որք աղօթիւք
3. 1. զմեռեալս յարուցանէին. եւ զ'ի
9. 40. ծնէ կաղն գնացուցանէին. եւ այլ
նշանս եւ զօրութիւնս բազումս առ-
նէին. որ յայտ է 'ի վարս սրբոց
իւրաքանչիւրոյն: Եւ զի աղօթս
այս պաղատէմ՝ կրկին են. Հա-
սարակ. եւ Առանձին: Իսկ հա-
սարակն՝ որ 'ի սահմանեալ տեղին
կատարի. այսինքն յեկեղեցիս:
Եւ զի շինուած եկեղեցեաց 'ի
բազում մասանց՝ նշանակէ զմիա-
բանութիւն եւ զհամակամութիւն
աղօթողաց: Եւ ասէ զայսմանէ:
Մատթ. Տուն իմ տուն աղօթից կոչեսցի:
21. 13. Վասն զի եւ յեկեղեցւոջն դիւ-
րաւ լսելի լինին աղօթքն. որպէս
ասէ

ման Մնացորդաց: Աչք իմ եղի- 2 Մնա 7. 15.
ցին 'ի բաց և ականջք իմ 'ի լսել
զաղօթս այնմ, որ աղօթեսցէ 'ի
տեղւոջ յայսմիկ: Եւ զկնի ասէ,
ահա ընտրեցի զտունս զայս. և
սրբեցի զսա առ 'ի լինել անուան
իմոյ աստ զամ աւուրս. այսինքն
'ի լսել զաղաչանս աղօթողաց:
Եւ սաղմոսն թէ, Ահա օրհնե- Սաղմոս
ցէք ամ ծառայք տն զտէր: Եւ 133. 1.
թէ, Տան քում վայելէ սրբու- Սաղմոս
թի ընդ երկայն աւուրս: Եւ թէ 92. 6.
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած. և Սաղմոս 67. 26.
թէ՝ 'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնե- Սաղմոս
ցից: Եւ վասն քի ասէ ղուկաս: 22. 21.
Եւ ուսուցանէր զնո հանապազ Ղուկաս
'ի տաճարին: Այլև անդ գտեալ 19. 47.
եղև 'ի մօրէն. բաց այնմ, Ոչ Ղուկաս
գիտէք՝ թէ 'ի տան հօր իմոյ 2. 49.
պարտ է ինձ լինել: Որ ասէ ոս-
կեբերանն: Յատուկ է որդւոյն

տն

ույ հարագատի, զի ընդ մտանել
'ի քաղաքն՝ երթայր 'ի տուն Հօր
իւրոյ։ Այսպ̃ և մեք հետեւողքս
քի · ընդ մտանելն 'ի քաղաք ու-
րոք · պարտիմք գնալ յեկեղեցին
և կատարել զաղօթս հասարակաց։
Իսկ յայլ ուրեք որ ոչ իցէ եկե-
ղեցի · զի ուր և իցեմք՝ պարտիմք
զհասարակաց աղօթս կատարել
անյապաղ ։ Արդ՝ առանձնականն
աղօթք, կարէ լինել յեկեղեցիս
և յամ̃ ուրեք։ Բայց ուր և իցէ
զառանձնականն տեղիս պարտի ընտ-
րել · ըստ տեառն պատուիրանի ·
Մատթ. 6. 6, Յորժամ յաղօթս կայցես՝ մուտ
'ի սենեակ քո · և փակեա՛ զդրու-
նըս քո · մտանել 'ի սենեակն՝ է
զամփոփումն սրտին · և փակումն դը-
րանն՝ է փակումն զգայութեանց։
Եւ՛ ինքն քն յառանձին տեղւոջ
կատարէր զաղօթս իւր · զի և մեք
ուս

ուսեալք 'ի նմանէ՝ առանձին աղօ
թից առնել լինիցուք. ըստ այնմ թէ,
Ընդ այգն ընդ առաւօտն ել և Մարկ. 1. 39.
գնաց յանապատ տեղի՝ և անդ
կայր յաղօթս: Եւ թէ. Եւ 'ի Մատթ. 14. 23.
լեառն առանձին կայր յաղօթս:
Եւ թէ, Նստարուք այդր՝ մին- Մատթ. 26. 33.
չև երթայց կացից յաղօթս: Յա
ղագս որոյ՝ արարի զայս աղօթա-
րանս մշտամնացոյց. որ կոչի Ծա-
ղերս. հաւաքաբանեալ յեկեղե-
ցականց՝ և յընտանեաց աղօթից.
այսինքն 'ի սաղմոսացն դաւթի. 'ի
շարականացն մերոց. և 'ի խօսից մաղ-
թողականց սրբոյն Գրիգորի Նարեկա-
ցւոյն. և զամենայն յայլուստ. մինչ առ-
անձին կատարելոյ իւրաքանչիւրոյ
ուրուք աղօթասիրի 'ի մենարանի
իւրում: Եւ արդ գիտելի է, զի
գտանին 'ի սմա ուրեք ուրեք յեղա-
փոխութիւնք տառից. բառից. և բա-
նից

նից. նա և դիմաց և թռչնոց. որք
ոչ են այնպէս շարադրեցեալք ստա
ռոյ էին 'ի բնագիրս իւրեանց. այլ
ոմանք դրեցեալք. ոմանք բարձ-
եալք. և ոմանք փոխարկեցեալք
վասն երից հարկաւորաց պատճա-
ռաց: Այս զի ը պատշաճի առա
ջինկայ իրողութեան՝ հաւաքեցաք
զբանսն 'ի դրոց աստի և անտի և
կարգադրեցաք: Ուստի 'ի տեղիս
տեղիս ոչ լինէին ըստ քերթո-
ղականի արհեստի՝ և յարմարա-
գունին ոճով կարգադրուէին բա-
նիցն: Այլն իրի՝ զամենս տառս՝
կամ զբառս՝ և կամ զբանս՝ առա
դրեցաք ընդ այնպիսեաց. զի ար-
հեստաւոր՝ և քաղցրաձայն լինիցին:
Երկրորդ՝ սակս պատարանջատեց-
եալ դիտաւորութիս բանից ոմանց՝
առ միմեանս կցելոյ՝ միջարկեցաք
զբանս՝ և զխօսս վասն պատկանա-

ւո

հրութն տեղւոյն․ և մանաւանդ ջանք՝ և գիտմունք մեր այնք էին՝ համառօտ առնել զայս գիրք․ սակս ընթերցողաց ընդ երկեան կրելոյ՝ և նոցին մտաց դիւրըմբռնոցս լինելոյ․ Երրորդ՝ զի մի և թիւք փոխարկեցուք յառաջինն՝ 'ի դիմաց աղօթուցն եզականայս․ և երկրորդն՝ 'ի դէմս ոյ․ և զի որոյ պատճառէ աղօթօղն՝ վասն միայնոյ անձին է որ աղօթեսցէ առ ած յատկապէս։ Սակայն զտանի ես զամենս 'ի յաղօթամատոյցն․ յաղագս հասարակաց աղօթել 'ի դէմս մերցն․ և երբեմն 'ի դէմս ժողովրդոց խօսեցեալ։ Իսկ սա ոչ այնպէս․ այլ միայն 'ի դէմս ոյ խօսի․ և զմէն առ նա բարեխօս ունելով՝ նովին դիմաւորութբ։ Եւ պատճառք յեղափոխութեց 'ի սմա զտեցելոց՝ այսք էին զոր

բա

բացադրեցաք ընթերցողաց զգօ
նաւորաց եւ ոչ այլ ինչ. որպ թէ
զայս առնելով՝ քամահեցաք ըզ
շարադրութիւն սոյն բանից՝ եւ գոլե
լի զմեկրս արարաք։ որեւ քաւ մի
լիցի։ Իսկ սա այսպիսի անփոփաք
փոխադրութիք. այլոց շարադրծաց
'ի բանս Մարգարէից. Առաքելոց
Թարգմանչաց. Մեկնչաց. եւ
Վարդապետաց բազումք գոն.
որք՝ նրբամիտ եւ խորախնդիր ըն-
թերցողաց յայտնիք են։ Զոր
օրինակ Մովսէսի. Ամբակումայ.
եւ այլոց Մարգարէից բանքն.
որք են ութներորդ գուբղայք
'ի սաղմոսի անդ։ Այլեւ օրհնու-
թիւնք երից մանկանց. եւ սաղմն
եւ՝ այլեւայլապէս շարադրեցեալք
գոն. եւ յոծաշունչն այլազգաբար։
Բայց՝ յերկուսն նոյն են դիտ-
մունք. թէպէտ գոն յեղանա-
խու

խութիւնք 'ի բանս և 'ի տնտեսու-
թիւնս. և այս քաջայայտ իսկ է
ընթերցողացդ. Ուստի՝ ժամ
'ի բարեպաշտութե՟ցդ՝ անմեղա-
դրելի և զմեզ պահել. Եւ զայս
վերջապէս ևս գիտելի է՝ որ պար
տիմք մեք զկնի վասն մեր աղօ-
թելոյն՝ յօժարութեամբ խնդ-
րել զօժանդակութիւն ա՟յ վասն
երախտաւորաց մերոց. և վասն
ա՟մ աշխարհաց օգտի ըստ բա-
նի առաքելոյն. Եւ արդ՝ աղա- 1 Տիմօթ. 2. 1.
չեմ նախ քան զա՟մ՝ առնել ա-
ղօթս. խնդրուածս. պաղատանս.
գոհութիւնս՝ վասն ա՟մ մարդ-
կան. Մանաւանդ՝ վասն թագա-
ւորաց և ա՟մ իշխանաց. զի խա-
ղաղութ՟բ և հանդարտութ՟բ վա-
րեսցուք զկեանս մեր. ա՟մ ա՟ծ-
պաշտութ՟բ՝ և սրբութեամբ. Եւ
թէ՝ արդ՝ հատուցէք ամենե- Հռոմ. 13. 7.
ցուն

ցուն զպարտս. և այլն ։ Եւ ըստ
Սաղմ. 13. 7. սիրոյ քո, մի մոռանար զբարե-
կամս քո 'ի մտաց քոց. և յիշես-
ցես զնա 'ի գործս քո ։ այսինքն
յաղօթս ։ Ուրեմն՝ ընդունօղն
է բախտեաց, պարտի և գոհա-
նալ զերախտաւորաց ։ Յաղագս
որոյ հասարակաց և ամենից աշ-
խարհաց աղօթակերպ օրհնու-
թիւնս եդաք յաւարտ գրքոյս.
վասն երախտաւորաց և հասարա-
կաց պարտուցն հատուցման ։ Եւ
դուք սիրով հոգւոյն ով ջերմաց-
եալքդ. պաղատագրեցէք թա-
գաւորն սէրք յարքայութեն երկ-
նից. խառնելով զօրհնութիւնս
ձեր յօրհնութիւն հրեշտակաց ։
Յայնժամ և ինձ եղիցի մասն ը
ընտրելութեան ձերում եղբարք
Ամէն ։

Աշխարհահրաժարութիւն ի սատանայէ։

Հրաժարիմ ՚ի սատանայէ. և յամ խաբէ-
ութե՟ նր. ՚ի պատրանաց նր. ՚ի խորհրդոց նր.
՚ի գնացից նր. ՚ի չար կամաց նր. ՚ի չար
հրեշտակաց նր. ՚ի չար պաշտօնէից նր.
՚ի չար կամարարաց նր. և յամ չար զօ-
րութե՟ նր հրաժարելով հրաժարիմ։

Աշխարհադաւանութիւն և խոստովանութիւն առ Ած։

Գլուխ։ Ա։

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ

և հաւատամ ամենակատար
սրտիւ զՀայր Ա՟ծ անեղ ան-
ծին և անսկիզբն։ Ա․յլ և ծնօղ
որդւոյ և բղխօղ հոգւոյն սրբոյ։
Հաւատամ զբանն Ա՟ծ։ անեղ
ծնեալ և էակից ՚ի Հօրէ նախ

1023 9109-57

քան զյաւիտեանս ։ Ո՛չ յետոյ
և ոչ կրտսեր։ Այլ որքան հայ
րըն հայր, ընդ նմին և որդին որ-
դի։ Հաւատամ զն՟ Հոգին
Ս՟բ՝ անեղ անժամանակ. ոչ
ծնեալ. այլ բղխեալ 'ի Հօրէ,
էակից Հօր՝ և փառակից որդւոյ։
Հաւատամ զերրորդութիւն ս՟բ՝
մի բնութիւն. մի Ա՟ծութիւն. ոչ
երեք ա՟ծք՝ այլ մի Ա՟ծ. մի կամ.
մի թագաւորութիւն. մի իշխա-
նութիւն. արարիչ երևելեաց և
աներևութից։ Հաւատամ յե-
կեղեցի ս՟բ զթողութիւն մեղաց
հաղորդութիւն սրբոց։ Հաւա-
տամ զմինն 'ի յերից անձանց զ-
բանն Ա՟ծ՝ ծնեալ 'ի Հօրէ նախ
քան զյաւիտեանս. 'ի ժամանա-
կի իջեալ յածածին կոյսն Մա-
րիամ։ Առեալ յարենէ նորա և
միաւորեցեր ընդ ա՟ծուե՟ քում.

իւն

իննամսեայ ժուժկալե՛լ յորովան
նի անարատ կուսին. և եղեր
Ածդ կատարեալ՝ մարդ կատա֊
րեալ. հոգւով. և մտօք. և մար֊
մնով. մի անձն մի դէմ. և միաւո֊
րեալ մի բնութիւն։ Ածդ մարդա֊
ցեալ առանց փոփոխման. առանց
այլայլութեան։ Անեղին յղու֊
թիւն և անապական ծնունդ։
Որ ոչ է սկիզբն Ածութեան
քոյ. և ոչ վախճան մարդկութե
քոյ։ Օի յս քս երէկ և այսօր՝
նոյն և յաւիտեան։ Հաւատամ
զՏէրդ իմ յս քս շրջեալ ’ի մէջ
երկրի. յետ երեսուն ամաց եկեր
’ի մկրտութին. Հայր ’ի վերուստ
վկայեաց դա է որդի իմ սիրելի.
և հոգին որ աղաւնակերպ իջեալ
’ի վերայ քո. և դու փորձեալ ’ի
սատանայէ. և յաղթեցեր նմա.
քարոզեցեր մարդկան դիւրկուն.

Աշխատեցար մարմնով· վաստա-
կեալ քաղցեալ և ծարաւեալ:
Յեւոյ եկեր կամաւ 'ի չարչա-
րանս· խաչեցար մեռար մարմնով·
և կենդանի ածութեամբդ:
Մարմնով եդեալ 'ի գերեզմանի
միաւորեալ ածութեամբդ· և հոգ-
ւովդ իջեալ 'ի դժոխս անբաժա-
նելի Ածութեամբդ· քարոզեալ հո
գւոցն աւերեալ զդժոխս և ազա
տեցեր զհոգիսն: Յետ երից
աւուրց յարեար 'ի մեռելոց· և
երեւեցար աշակերտաց քոց:
Հաւատամ զՏէրդ իմ յս քս
նովին մարմնովն համբարձար յեր
կինս և նստար ընդ աջմէ հօր:
Այլ գալոց ես նովին մարմնով
և փառօք հօր 'ի դատել զկենդա
նիս և զմեռեալս: Որ և յարու-
թիւն ամ մարդկան:
Հաւատամ և զհատուցումն գոր

ծոց

ծոց. արդարոցն կեանք յաւիտե
նականն. և մեղաւորացն տանջանք
յաւիտենականն:

Աղաչեմ զքեզ նշանաւ սրբոյ Խաչին ՔԻ.

Հայրդ որ ԱԾ ճշմարիտ սըր-
բեա՛ զմիտս իմ:
Որդիդ որ ԱԾ ճշմարիտ սըր-
բեա՛ զմարմինս իմ:
Հոգիդ որ ԱԾ ճշմարիտ սըր-
բեա՛ զհոգի իմ:
Ամենօրհնեալդ Սբ Երրորդու-
թի սրբեա՛ զգայարանս իմ և
Շնորհեա ինձ ՚ի հաճոյս քեզ
Աղօթել:

Աղօթք Աղաչանաց և ժամանակաց 'ի սաղմոսացն
Դաւթի: Հաւաքեցեալք շարայարեցեալ ըն
Գաղարու յամենայն ժամու Հայրապետէ Յակոբայ
երաշխաւոր եւրոց անձանց անձանց աղօթողաց.

Ալէլուեայ Ալէլուեայ.

Գլուխ Ա.

ԶԲԱՆՍ ԻՄ ՈՒնկնդիր տէր. և 'ի միտ առ զաղաղակ իմ:

Նայեաց 'ի ձայն աղօթից իմոց. թագաւոր իմ և ած իմ:

Ես զքեզ աղաչեմ տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում, ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց՝ յանդիման լինել առ քեզ ած.

Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութե քում. վասն թշնամեաց իմոց՝ ուղիղ արա առաջի իմ զճանապարհս քո:

Հաստատեա զգնացս իմ 'ի ճանապարհի քում. զի մի գայթակղեսցին գնացք իմ: Ես

Ես առ քեզ տէր կարդացի. զի լուար ինձ ա̄ծ. խոնարհեցո այժմ առ իս զունկն քո և լուր բանից իմոց:

Դա՛րձ տէր՝ և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս՝ ըստ ողորմուե̄ քում:

Եւ՛ ողորմեաց ինձ տէր՝ զի հե-ծանեմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Ես յողորմութիս քո տէր յու-սացայ. զի ցնծասցէ սիրտ իմ 'ի փրկութեան քում, և օրհնեցից զտէր՝ զբարերարդ իմ:

Եւ՛ դու մի՛ սրտմտութե̄ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկու-թեամբ քով խրատեր զիս:

Ա՛յ՝ լուր տէր արդարութե̄. և նայեաց 'ի խնդրուածս իմ. ուն-կնդիր աղօթից իմոց. զի ոչ շըր-թամբք նենգաւորօք:

Ցրեսայց քոյ խրախունքն ինձ եղ-ցեն.

ցեն. և աչք իմ՝ տեսցեն զուղ-
ղութիւն:

Լոյս տուր տ̃ր՝ աչաց իմոց. զի մի՛ երբէք ննջեցից ՚ի մահ:

Զի դու ես որ լուսաւոր առնես զճրագ իմ. տ̃ր ա̃ծ իմ՝ լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի:

Զճանապարհս քո տ̃ր ցոյց ինձ, և զշաւիղս քո՝ ուսո ինձ:

Օրէնսդէտ արա զիս տ̃ր ՚ի ճանապարհի քում. և առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս:

Առ թշնամեաց իմոց. մի՛ մատ-նե՛ր զիս՝ ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Արդ՝ առ քեզ տ̃ր համբարձի զանձն իմ. ա̃ծ իմ ՚ի քեզ յու-սացայ. մի՛ ամաչեցից և մի՛ ծիծա-ղեսցին զինև թշնամիք իմ:

Այլ փրկեա զիս՝ ՚ի թշնամեաց իմոց հզօրաց. և յատելեաց իմոց. զի հզօրք եղեն քան զիս:

Եւ

Ե՛ւ պահեա՛ զիս իբր բիբ ական․ ընդ
հովանեաւ թեւոց քոց ծածկես-
ցես զիս․ յերեսաց ամբարշտաց՝
որք տառապեցուցին զիս։

Քանզի ես ՚ի քեզ Տէր յուսացայ՝
փրկեա՛ զիս․ և յամենից հալած-
չաց իմոց՝ ապրեցո՛ զիս։

Մի՛ բարձր եղիցի ձեռն քո․ և
մի՛ մոռանար՝ զտնանկս։

Ե՛ս յիշեմ զգթութիւն՝ և զողոր-
մութիս քո․ որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութեան իմոյ՝ և զան-
գիտութեան իմոյ՝ մի՛ յիշեր․ այլ
յիշեա՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան
քում՝ վասն քաղցրութեան քո․
զի քաղցր և ուղիղ ես։

Ե՛ս դու Տէր՝ որ հաներ զիս յար-
գանդէ․ յոյս իմ՝ ՚ի ստեանց մօր
իմոյ։

՚Ի քեզ անկայ ես յորովայնէ՝
դու ես Աստուած իմ։

Մի՛ ՚ի բացեայ առներ զիս յե-նէն քո՝ զի նեղութիւնք մերձեալ են. և ոչ ոք է որ օգնէ ինձ։

Ուրեմն մի՛ հեռի առներ զօգ-նութիւն քո յինէն տէր, այլ օգնել ինձ նայեաց։

Ե՛ւ փրկեա՛ ՚ի սրոյ զանձն իմ. և ՚ի ձեռաց շանց՝ զմիամօրութիւն իմ։

Վասն այնորիկ պատմեցից զա-նուն քո՝ եղբարց իմոց. և ՚ի մէջ եկեղեցւոյ՝ օրհնեցից զքեզ։

Փառք հօր և որդւոյ և՛՛։

Աղօթք Աղջկանց և հաշտամատոյց ՚ի սաղմո-սացն դաւթի. Աղէլուեայ Աղէլուեայ։

Գլուխ. Է.

ՈՂՈՐՄՈՒ թիւն քո տէր զհետ իմ եկեսցէ, զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ ՚ի տան տն՝ ընդ եր-կայն աւուրս։

Ցուպ քո և գաւազան՝ նքա մխի-
թարեսցեն զիս.

Պահեա զանձն իմ, և փրկեա
զիս՝ և մի ամօթ եղէց, զի յուսա-
ցայ ի քեզ։

Լուր Տր ձայնի իմում՝ զի կար-
դացի առ քեզ. ողորմեաց ինձ՝
և լուր ինձ. զի քեզ բաղձացաւ
սիրտ իմ, և խնդրեցին երեսք իմ.
զերեսս քո Տր խնդրեցից։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո
յինէն. և մի խոտորիր բարկութբ՝
ի ծառայէս քումմէ։

Մի կորուսաներ ընդ ամբարշտաց
զանձն իմ. և մի ընդ արս արիւ-
նահեղս՝ զկեանս իմ.

Եղէ օգնական իմ լեր Տր. մի
անարգեր զիս՝ և մի թողուր զիս՝
Այ փրկիչ իմ։

Լուր Տր ձայնի խնդրուածաց ի-
մոց՝ յաղաչել ինձ առ քեզ. ի
համ

համբառնալ ձեռաց իմոց՝ ՚ի տա-
ճար ս՛րբ քո։

Ե՛ղիցին քեզ հաճոյք բանք բերանոյ իմոյ. և խորհուրդ սրտի իմոյ առաջի քո յամ ժամ. տէր օգնական իմ՝ և փրկիչ իմ։

Սիրեցից զքեզ տ՛ր զօրութի իմ, տ՛ր հաստատիչ իմ՝ ապաւէն իմ՝ և փրկիչ իմ.

Ե՛ս ՚ի քեզ տ՛ր յուսացայ՝ մի ամաչեցից յաւիտեան, յարդարու-թեն քում՝ փրկեա և ապրեցո զիս։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. փութապէս կեցուցանել զիս։

Լե՛ր իմ ա՛ծ պաշտպան. և տուն ապաւինի. ապրեցուցանել զիս, զի հզօր ես իմ՝ և ապաւէն իմ դու ես։

Վ՛ն անուան քո առաջնորդես-ցես ինձ, և սնուսցես զիս՝ և հան-ցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ՝ զոր թաքուցին ինձ։ Դու

Դու ես պաշտպան իմ Տէր. և
'ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհո-
գի իմ։

Արդ՝ ողորմեաց ինձ Տէր՝ զի նե-
ղեալ եմ ես, խռովեցաւ 'ի սրտ-
մտութենէ ակն իմ՝ անձն իմ՝ և
փոր իմ։

Եղիցի ողորմութիւն քո Տէր 'ի
վերայ իմ՝ որպէս յուսացայ 'ի քեզ։

Եւ փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց թշնա-
մեաց իմոց. և 'ի հալածչաց իմոց։

Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս
քո. ապրեցո՛ զիս Տէր ըստ ողոր-
մութեան քում. և մի՛ յամօթ ե-
ղէց՝ զի կարդացի առ քեզ։

'Ի քէն է Տէր աղբիւր կենաց. և
լուսով երեսաց քոց տեսանեմ
զլոյս։

Ձգեա՛ զողորմութիւն քո յիս,
զի ճանաչեմ զքեզ. և զարդա-
րութիւն քո՝ զի ուղիղ եղէց
սրտիւք։

Մի՛ եկեսցեն ՚ի վերայ իմ ոտք ամբարտաւանձանեից· և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զիս:

Մի՛ թողուր զիս տ̃ր ա̃ծ իմ· և մի՛ ՚ի բացէ առնէր յինէն: Հայեա՛ց յօգնել ինձ տէր փրկութեան իմոյ:

Քանզի ՚ի քեզ յուսացայ, և դու լուիցես ինձ տ̃ր ա̃ծ իմ:

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ· և ո̃պ բեռն ծանր՝ ծանրացան ՚ի վ̃ր իմ:

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ, յերեսաց անզգամութեան իմոյ:

Խոնարհեցաւ մինչև ՚ի հող անձն իմ· և յերկիր կցեցաւ մէջ իմ:

Ուրեմն դու տէր մի՛ հեռի առներ զգթութիւն քո յինէն· զի ողորմութիւն քո՝ և ճշմարտութիւն քո յամ̃ ժամ ընկալցին զիս:

Առաքեա՛ տ̃ր զլոյս քո և զճշմար

տու

տութիւն քո. զի առաջնորդես-
ցեն ինձ. և հանցեն զիս ’ի լեառն
սբ̄՝ և ’ի յարկս քո

Ե՛ս խոստովան եղէց քեզ
օրհնութբ̄ ած̄ ած̄ իմ:

Փառք հօր և որդւոյ և հո՛՛:

Աղօթք [illegible] և [illegible] ’ի սաղմո-
սացն Դաւթի. [illegible]

Գլուխ. Է̄.

ԱԾ ԻՄ ՆԱՅ

եայց առ իս. ընդէ՞ր թո-
ղեր զիս. հեռի եղէ ’ի փրկութ̄է
իմմէ՝ վն̄ բանից յանցանաց իմոց:
Ողորմութ̄ի քո ի՛ր՝ առաջի աչաց
իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմարտու-
թե̄ քում:

Զարթի՛ր ընդդէ՞մ նենգես տր̄.
արի և մի՛ մերժեր զիս իսպառ:
Տէ՛ր տր̄, օգնեա ինձ. և փրկեա
զիս վն̄ անուան քոյ. Ողոր

Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում, քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ. եւ ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։

Զանօրէնութիւն իմ ես ինքնին գիտեմ. եւ մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Քեզ միայն մեղայ ես. եւ չար առաջի քո արարի։

Որպէս արդար երեւեսցիս ի բանս քո. եւ յաղթեսցես ի դատել քո։

Անօրէնութեամբ յղացայ. եւ ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու որ զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս եւ զծածկեալս, իմաստութեան քո յայտնեցեր ինձ։

Ցօղեա յիս մշտկաւ, եւ սուրբ եղէց. լուա, եւ քան զձիւն սպիտակ եղէց.

Լսելի արա՛ ինձ տր զցնծութի՛ւն և զուրախութիւն. զի ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զես տր 'ի մեղաց իմոց · և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա՛ յինէն։

Օ սիրտ սբ հաստատեա՛ յիս ած, և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում։

Մի՛ ընկեցուր զիս տր յերեսաց քոց · և զհոգի սբ քո մի՛ հաներ յինէն։

Այլ տո՛ւր ինձ զցնծութի փրկութե քոյ · և հոգւով պետութե քո հաստատեա՛ զիս ։

Ուսո՛ անօրինաց զճանապարհս քո · և ամբարիշտս առ քեզ դարձայց։

Փրկեա՛ զիս յարենէ ած՝ ած փրկութե իմոյ. զի ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութե քում ։

Ած յանուա՛ն քում կեցո՛ զիս, և

'ի զօրութեան քում իրաւ արա՛ ինձ։
Ած՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։
Յամ նեղութենէ իմմէ փրկե-ցեր զիս. և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։
Ողորմեա՛ ինձ Ած՝ ողորմեա՛ ինձ. զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։
'Ի հովանի թևոց քոց յուսա-ցայց. մինչև անցցէ անօրէնութիւն։
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց Ած, յայնցանէ որք յարուցեալք են 'ի վերայ իմ։
Փրկեա՛ զիս յայնցանէ, որք գործեն զանօրէնութիւն. և յարանց արիւնահեղաց ապրեցո՛ զիս։
Որք որսալ զանձն իմ կամեցան. և հասին 'ի վերայ իմ հզօրագոյնք։
Տո՛ւր ուրեմն ծառայիս քո զնը-շան. զի ապրեցիմ յերեսաց ա-ղեղան։

Որ

Որպէս փրկեցեր զսիրելիսն քո․ նոյ պէս կեցո՛ զիս աջով քով, եւ լո՛ւր ինձ։

Դու տո՛ւր ինձ զօգնութիւն 'ի նեղութե՛ն․ զի ընդունայն է փըր. կութիւն մարդոյ։

Փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ՛՛։

Աղօթք Ապաշխարողաց եւ մեղաւորաց 'ի սաղմո. սացն Դաւթի։ Ալէլուեայ Ալէլուեայ։

Գլուխ . Ե.

ԼՈՒՐ Ա̃Ծ ԱՂՕթից իմոց․ եւ նայեաց ընդ յաղօթս իմ։

Ընակեցայց ես 'ի յարկս քո յաւի տեանս․ եւ ծածկեցայց ընդ հովա. նեաւ թեւոց քոց։

Իսկ արդ ո՞վ է համբերութիւն իմ, թէ ո՛չ դու տէր․ կամ կար ողութիւն իմոյ՝ թէ ո՛չ 'ի քէն։ Պանդուխտ եմ ես առաջի քո,

նըժ

նժդեհ և անցաւոր, որպէս ամենայն հարք իմ։

Լուր տ՟ր աղօթից իմոց· ունկն դի՛ր խնդրուածաց իմոց՝ արտասուաց իմոց մի՛ լռեր։

Ա՟ծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ· ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ· քանիպատիկ եւ և մարմին իմ։

Ո՛ւնկնդիր աղօթից իմոց· և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ։

Ա՟ծ իմ, մի՛ հեռի առներ զիս յինէն· և ա՟ծ յօգնել ինձ նայեա՛ց։

Լուր տ՟ր աղօթից իմոց· զի առ քե՛զ ա՟մ մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրէնաց զօրացան ՚ի վերայ իմ· և զամբարշտութիւնս իմ՝ դու քաւեսցես։

Ա՟ծ ողորմեա՛ց ինձ՝ և օրհնեա՛ զիս· երևեցո՛ զերեսս քո յիս՝ և ողորմեա՛ց ինձ։

Կեցո՛ զիս ա̃ծ, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկլայ 'ի խորս անդն-դոց. ուր ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ:
Եկի ես 'ի խորս ծովու. և շըր-ջանք ընկղմեցին զիս:
Ա̃ծ դու ծանեար զանզգամութի̃ւն իմ և յանցանք իմ 'ի քէն ո՛չ ծածկեցան:
Ա̃ծ 'ի բազում ողորմութե̃ քում լո՛ւր ինձ. 'ի ճշմարտութեան փրկութեան քոյ:
Ապրեցո՛ զիս 'ի կաւո՛յ՝ զի մի՛ ընկ-ղայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց. և 'ի խորոց ջուրց բազմաց:
Մի՛ ընկլցէ զիս պտոյտք ջուրց. և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր 'ի վերայ իմ:
Լո՛ւր ինձ տ̃ր, զի քաղցր է ողոր-մութիւն քո. ըստ բազում գը-թութե̃ քում հայեա՛ց յիս, և մի՛

դար

դարձուցանել զերեսս քո 'ի ծառայէ քումմէ, զի նեղեալ եմ ես, վաղվաղակի լո՛ւր ինձ։

Նայեա՛ց յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս. և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս։

Աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկութիւն քո Ած ընկալցի զիս։

Ած յօգնել ինձ նայեա՛ց. և Տր յընկերել ինձ փութա՛։

Ես աղքատ և տնանկ եմ, Ած օգնեա՛ ինձ. զի օգնական և փրկիչ իմ ես դու. Տր մի յամենար։

Եղե՛ր իմ Ած ապաւէն, և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութիւն իմ և ապաւէն իմ դու ես

Ած իմ, փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի. 'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Դու ես համբերութիւն իմ Տէր՝

Տր

տր̃ յոյս իմ 'ի մանկութ̃է իմմէ.
'Ի քեզ հաստատեցայ ես յար-
գանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու
ես ապա՛ւէն իմ. և առ 'ի քէնէ
օգնութ̃ի իմ յամ̃ ժամ̃:
Ոպ̃ զի նշաւ՛ակ եղէ ես բազմաց.
և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ:
Լցցի բերան իմ գոհութ̃բ, և
օրհնեսցին զփառս քո. զօրհնա-
պաշտ զմեծ վայելչութիւն քո:
Եւ դու մի՛ ընկենուր զիս տէր
'ի ժամանակս ծերութ̃ե. 'ի պա-
կասել զօրութեան իմոյ մի թո-
ղուր զիս:
Մինչև յալևորիլ և 'ի ծերանալ
իմում. ա̃ծ իմ մի թողուր զիս:
Փառք հօր և որդւոյ և հո՛՛:

Աղօթք Աշխարհաց եւ ժամանակաց ՚ի սաղմո-
սացն փառօքն. Աշխարհական Աշխարհական:

Գլուխ. Դ.

ՊԱՏՐԱՍՏԷ

սիրտ իմ Ած · պատրաստ եղեւ սիրտ իմ, յօրհնել եւ սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։

Այսպէս սաղմոս ասացից անուան քում յաւիտեանս յաւիտենից. եւ տաց քեզ զաղօթս իմ օր ըստօրէ:

Խոստովան եղէց առ քեզ Ած, խոստովան եղէց եւ կարդացից զանուն սուրբ քո:

Ցնծեա՛ զժողովուրդ քո, զոր ըստացար ՚ի սկզբանէ · եւ փրկեցեր զվիճակ ժառանգութեան քո:

Հայեա՛ց յուխտ քո · զի լցան տունք ափիշելոց յերկրի անիրաւութեամբ:

Աստծ, մինչ հեթանոսք ՚ի ժառան

գու

գուն̄ քո. և պղծեցին զտճ̄ր սբ̄ քո:
Եղէ ես նախատինք դրացեաց իմոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զինև:
Մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ իս ողորմութի̄ քո Տ̄ր, զի աղքատացայ յոյժ:
Օգնեա ինձ Ա̄ծ փրկիչ իմ. վ̄ս փառաց անուան քո:
Տ̄ր փրկեա զիս՝ և քաւեա ըզ մեղս իմ վասն անուան քո:
Մի երբէք ասասցեն ՚ի հեթա-նոսս. թէ ո՞ւր է Ա̄ծ նորա:
Ա̄ծ զօրութ̄եց, դարձո՛ զիս, ե-րեւեցո՛ զերեսս քո յիս՝ և կեցից:
Ա̄ծ զօրութ̄եց՝ դարձ՛ հայեաց յերկնից՝ և տես. այց արա այգ-ւոյս այսմիկ. և դարձման տո՛ւր սմ-մա, զոր տնկեաց աջ քո:
Դարձ առ իս Ա̄ծ փրկիչ իմ. և դարձո՛ զայրամտութի̄ս քո յինէն:

Մի

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ Տէր. և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ։

Ցո՛յց ինձ Տէր զողորմութիւնս քո. և զփրկութիւնս քո տո՛ւր ինձ։

Խոնարհեցո՛ ականջ զունկն քո, և լո՛ւր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Պահեա՛ զանձն իմ, սուրբ Տէր. և փրկեա՛ զծառայս քո, Աստուած իմ՝ որ ՚ի քեզ յուսացայ։

Ողորմեա՛ ինձ Տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայիս քո. զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու Տէր քաղցր և ուղիղ ես. բազումողորմ առ ամենեսին, որք կարդան առ քեզ։

Ունկնդիր Տէր աղօթից իմոց. և նայեա՛ց ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ՝ և լուա՛ր ինձ։ Մեծ

Մեծ ես դու Տէր և առնես սքան
չելիս. և դու միայն ես Աստուած։
Խոստովանեցայց քեզ Տէր Աստուած
իմ բոլորով սրտիւ իմով. և փառա
ւորեցից զանուն քո յաւիտեանս։
Եւ դու Տէր Աստուած իմ, գթած ես և
ողորմած, երկայնամիտ՝ բազում
ողորմ՝ և ճշմարիտ. նայեաց յիս
և ողորմեաց ինձ։
Տուր զզօրութիւն ծառայիս քո. կե
ցո զորդի աղախնոյ քո. և արա առ
իս նշան բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչես
ցեն. զի դու Տէր օգնեցեր ինձ և
մխիթարեցեր զիս։
’Ի քեզ Տէր յուսացայ, մի ամաչե
ցից յաւիտեան. յարդարութեան
քում փրկեա և ապրեցո զիս։
Օրհնեալ Տէր Աստուած յաւիտեանս
յաւիտենից՝ եղիցի եղիցի։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հո՛.

Աղօթք Աճաշերս և մաղթանաց 'ի սաղմո-սացն Դա̃թի։ Ալէլուեայ Ալէլուեայ։

Գլուխ. Է.

ՄՏՑԷՆ Ա-ղօթք իմ առաջի քո տ̃ր խո-նարհեցո ունկն քո 'ի խնդրուա-ծս իմ։

Տէր լուր աղօթից իմոց. և աղա-ղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի դար-ձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութ̃ե իմոյ խոնար-հեցո առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղ-վաղակի լուր ինձ. Ա̃ծ իմ ես դու և խոստովան եղէց քեզ. ա̃ծ իմ ես դու՝ և բարձր արարից զքեզ։

Իմաստո՛ւն արա զիս տ̃ր. և քն̃-նեցից զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութ̃ի քո տ̃ր. և փրկութ̃ի քո ը̃ բանի քում։

Քաղցր ես դու Տէր. և քաղցրութեամբ քով ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։

Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս. իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց զպատուիրանս քո։

Բևեռեա ընդ երկիւղ քո ըզ մարմին իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ։

Մերձեցաւ անձն իմ 'ի հող. Տէր կեցո զիս ըստ բանի քում։

Ընկալ զծառայս քո 'ի բարի. զի մի ամբարտաւանք զրպարտեսցեն զիս։

Արա ընդ ծառայիս քում Տէր՝ ըստ ողորմութեան քում. զարդարութիւնս քո ուսո ինձ։

Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։

Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո, և ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։

Կեց

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զ.քեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես ոպ՟ ոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ:

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս:

Ոպ՟ աչք ծառայի ՚ի ձեռն տն՟ իւրոյ. և որպէս աչք աղախնոյ, ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Այնպէս են աչք իմ առ քեզ տր՟ ած՟ իմ. մինչև ողորմեսցիս ՚ի վերայ իմ

Ողորմեա՛ց ինձ տէր ողորմեա՛ ինձ. զի բազում լցայ արհամարհանօք:

՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր՟ տր՝ լո՛ւր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց:

Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես տր՟. տր՝ ո՞վ կարէ կալ առաջի

քո

քո. զի ՚ի քէն է քաւութիւն։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր, բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո. և խոստովան եղէց անուան քում վա՟ ողորմութե՟ և ճշմարտութեան քոյ։

Մեծ արարեր յա՟մի զանուն սբ քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ. և բազում արասցես զզօրութիւնս յանձն իմ։

Տր ողորմութի՟ քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի անտեսառներ։

Ապրեցո զիս Տէր ՚ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս։

Պահեա զիս Տէր ՚ի ձեռաց մեղաւորի. և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։

Որ

Մ՛ի մատներ զիս Տէր 'ի ցանկու-
թիւն մեղաւորաց, որք խորհե-
ցան վասն իմ. և մի՛ ընդ վայր հար-
կաներ զիս.

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հո՛:

Աղօթք Աղաչանաց և ապաշխարութեան 'ի սաղմո-
սացն Դաւթի. Ալէլուիա Ալէլուիա:

Գլուխ. Ը.

ԽՈՆԱՐՀԵՑՈ զսիրտ իմ 'ի վկայութիւնս քո Տէր. և մի՛ յագահութիւն:

Դարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսցեն զնանրութիւն. 'ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս:

Հաստատեա՛ ծառայի քում զբան քո յերկիւղ քո:

Մե՛ մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս.

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո

տր. և բանիւ քով փրկեա զիս։
Լուր տէր աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո՝ և կեցո զիս։
Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ, նայեաց 'ի ձայն աղօթից իմոց՝ 'ի կարդալ իմում առ քեզ։
Ուղղիղ եղիցին աղօթք իմ ոպ խունկ առաջի քո տր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։
Դիր տէր՝ պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն ամուր՝ շրթանց իմոց. զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան։
Պահեա զիս յորոգայթէ, որ թագուցան ինձ. 'ի գայթակղուէ գործողին զանօրէնութիւն։
Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և

ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։

Տէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ․ գոհանամ զանուանէ քումմէ։

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց․ ո՛ւնկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․ նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ։

Լսելի՛ արա ինձ յառաւօտու զողորմութի՛ս քո․ զի ես 'ի քեզ տէր յուսացայ։

Ցո՛յց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից․ զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տ̄ր․ զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո․ զի դու ես ա̄ծ իմ։

Հոգի քո ո̄ք և բարի՝ առաջ-

նոր

Նորոգեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ։

Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՛մ իրաւունս բերանոյ քո։

Հատո՛ ծառայի քում՝ զի կեցից, և պահեցից զբանս քո։

Զարթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Զճանապարհս մեղաց ՚ի բա՛ց արա յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա՛ց ինձ։

Արդ ՚ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս։

Տէ՛ փրկեա՛ զանձն իմ ՚ի մահուանէ

ուժանէ. զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայթագղութէ. հաճոյ եղէց առաջի տն յերկրին կենդանեաց:

Փառք հօր և որդւոյ և հն̃:

Աղօթք Ապաշխարութեան և Խոստովանութեան Մանասէի Արքային Իսրայէլի:

Գլուխ. Թ.

ՏԱՄՆՆԱԿԱԼ, տծ աբրահամու՝ իսահակայ՝ և յակոբայ՝ և զաւակին նց արդարոց. ամենակալ տր՝ թող րղ մեղս իմ:

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիր, և զամ՝ զարդ նոցա. ամենակալ:

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ. փակեցեր զխորս, և կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով. ամենակալ:

Որ

Որ ամենայն ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահեղ զօրութեան քո․ ամենակալ տէր՝ թո՛ղ։

Անբաւ է մեծ վայելչութիւն փառաց սրբոց քո․ և սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց՝ ՚ի վերայ մեղաւորաց․ անչափ և անքննելի են ողորմութիւնք աւետեաց քոց․ ամենակալ։

Դու տէր՝ բարձրեալ՝ գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ․ և զղջանաս ՚ի վր̃ չարեաց մարդկան․ ամենակալ։

Դու ած՝ ո՛չ եդեր ապաշխարութիւն արդարոյն, աբրահամու, իսահակայ՝ և յակոբայ․ որք ո՛չ մեղան քեզ․ ամենակալ։

Այլ եդեր ապաշխարութիւն ինձ իմ մեղաւորիս․ զի մեղայ առաւել քան զաւազ ծովու․ և բազմացան անօրէնութիւնք իմ․ ամենակալ։

Զիմ

Չեմ արժանի հայել՝ և տեսա-
նել զբարձրութիւնս երկնից, 'ի
բազմութենէ անօրէնութեան իմոյ.
ամենակալ։

Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութէ
կապանաց երկաթից. և ոչ գոյ
ինձ հանգիստ. ամենակալ։

Բարկացուցի զողորմութիւն. և
զչար առաջի քո արարի. կանգնե-
ցի զպատկեր մեղաց՝ և բազմացու-
ցի զցասումն. ամենակալ։

Ես արդ տէր՝ խոնարհեցուցա-
նեմ զծունկս սրտի իմոյ՝ և հայ-
ցեմ 'ի քաղցրութենէ քումմէ.
ամենակալ։

Մեղայ՝ տէր, մեղայ, և զանօրէ-
նութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ.
ամենակալ։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝
թող ինձ տէր, թող ինձ. և մի
կորուսաներ զիս ընդ անօրէնու-
թեան

թեան իմոյ. ամենակալ։

Մ'ի յաւիտեան բարկանար ինձ տէր, և մի յիշէր զչարիսն իմ. և մի պարտաւորէր զիս ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ երկրի չարեօք. ամէն։

Զի դու ած՝ ած ապաշխարողաց ես. և յի՛ս ցոյց զբարերարութիւնդ քո, զի անարժան եմ. ամէն։

Կեցուսցե՛ս զիս ըստ բազում ողորմութե քում. և օրհնեցից ըզքեզ զամ աւուրս կենաց իմոց. ամենակալ.

Զքեզ տր՝ օրհնեն ամ զուա́րթունք երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս ամէն։

Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգ''։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տր թո՛ղ ինձ զմեղս իմ։

Ողորմ ողորմ տէր, ողորմեա՛յ ինձ։

Ա՛ծ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս.

Արա

Արարիչ իմ և յոյս ած, գթա՛ յիս 'ի մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս:

Ո՛րդի տր ամենախնամող. ընկա՛լ զաղաչանս իմ. զի 'ի քեզ է ապաւինեալ անձն իմ.

Յաղթող զօրութբ՝ տր և կենդանարար՝ և պատուական խաչիւ քով տր՝ պահպանեա՛ զիս:

Առաքեա՛ տր զհրեշտակ խաղաղութեան քո. որ եկեալ պահեսցէ զիս անխռով 'ի տուէ և 'ի գիշերի:

Եւ մարդասիրութբ քով յիշեա՛ զիս տր, յիշեա՛ զիս. յորժամ գաս արքայութբ քով, և ողորմեա՛ց ինձ:

Աղօթք:

ՏՐ ած փրկութեան իմոյ՝ որ ողորմած ես և գթած. երկայնամիտ բազումողորմ և զզջանաս 'ի վր չարեաց մարդկան: Որ ոչ

կա

կամիս զմահ մեղաւորին. այլ ըզ-
դառնալ նորա 'ի չար ճանապար-
հէն եւ զկեալն: Դու տէր առատ
ողորմութեան քոյ մխիթարեա՛ ըզ
ծառայս քո՝ եւ տուր խնամեա՛ զնա ա-
պաշխարութեան: Հաշտեա՛ մարդա-
սիրութեամբ քով. եւ արա՛ զնա անդամն
եկեղեցւոյ քում սրբոյ: Առ զնա ա-
ռաջնական հօտովդ խառնեա-
նուք եւ ապաշխարութեամբ մաքրեա յե-
կեղեցի քո՛ւմ: Ե՛ւ ընդ ժողովր-
դեան քում քեզ հանեսցէ զօրհ-
նութիւն եւ զփառս Հօր եւ Որդ-
ւոյ եւ Հոգւոյդ սրբոյ. Այժմ, եւ
եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտե-
նից Ամէն:

Մաղթանք

Սաղմոսիւք եւ օրհնութեամբ՝
եւ երգօք հոգեւորօք. անդադար
փառաւորեմ զՀայրդ եւ զորդիդ
եւ

և զսբ հոգիդ. այժմ և միշտ՝ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Երգս օրհնութե՛ն և 'ի ձայն սաղմոսաց՝ անդադար փառաւորեմ զՀայրդ և զՈրդիդ և զսբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Հայր մեր՝ որ յերկինս ես՚՚։

Աղօթք Ամփոփեալք և համառօտեալք 'ի սբ Հօրն Գրիգորի Նարեկացւոյն։
Համաձայնեցմամբ շարայարեցելու Տեառն Պ. ղարոս յամենեցունց Համառօտեալ։
Յաղագս խորախոհ խորոց անհասից աղօթողաց։

Գլուխ. Ժ.

ԵՒ ԱՐԴ ԴՈՒ միայն սկզբն բարեաց՝ գթութի՛ անձառ՝ որդի բարձրելոյն ամ Հօր։ Համբե՛ մաքրեալ
Գ թագ. 15. 4. ուխտարիս։ Տէ՛ր աղաւնինեալ ծառայիս։ Գթեա՛ անպարտ՝ մեծ սրտ

մտ

մեյել լոյս։ Սպեղանեաց դեղ՝ վի- Գործ․
րաւորեցել լոյս։ Նշաստուէ՝ մեղօք 10․ 34․
դրաւեցել լոյս։ Օրհնութիւն բա-
րեաց՝ մերժեցել լոյս։ Անէք շնոր-
հաց՝ խոտեցել լոյս։ Ծնունդ կոչ-
ման՝ կապտեցել լոյս։ Կանգնումն
վերստին՝ կործանեցել լոյս։ Պա-
տրպարան հզօր՝ դլորեցել լոյս։
Օժանդակ վեհ՝ դայթագղեցե-
լոյս։ Դուռն բարձրութեան՝ տա- Ծննդ․
բակլուսել լոյս։ Սանդուխք երանու- 28․ 12․
թեան՝ եղկել լոյս։ Ճանապարհ շաւ- Յովհ․
ղաց՝ մոլորեցել լոյս։ Թագաւոր 14․ 6․
նեբօղ՝ պաքուեցել լոյս։ Քաղցր
յուսադրութիւն՝ լքեցել լոյս։ Ձե-
ռնկալ կենաց՝ հերքեցել լոյս։
Ամէն միայն և ամենատատ։
Եր գլխութիւն բարեաց սահմա- Եփես․
նեալ, հեղուս անչափ յաճախու- 3․ 20․
թիւն՝ քան զոր խնդրեմք և խմա-
նամք, ըստ պօղոսի գոհաբանութեան։
Ահա

Ո՛վ առ չարութեան գերելոյս, բարութիւն քո: Ով մահապարտս դատնութեան, քաղցրութիւն քո: Ով կորուսելոյս յայտնութեան, ճառագայթ քո: Ով յանդգնելոյս մաքրութի, ողորմութեան քո: Ով խոնարհութի ճանապարհիս, հեզութի քո: Ով կործանեցելոյս
Մատթ. այցելութի, աջ քո: Ով ընկղմե-
14. 30. ցելոյս ի փրկութեան ձեռն քո:
Մարկ. Ով բժշկութի անողջանալի խոց-
7. 33. ոտածոյս, մատն քո: Ով պակուցե-
լոյս պաշտպանութեան, հոգի քո:
Ով ծնունդ ամենայն անհնարինելիս, գո-
Ղուկ. րութեան քո: Ով մեղաւորաց քա-
7. 48. ւութեան, հրաման քո: Ով վա-
խացելոյս ապաւինութեան, սէր քո: Ով փախստելոյս առաջնորդութեան, լոյս քո: Ով տարակուսելոյս հնարաւորութի, հանճար քո: Ով անխծեցելոյս կենդանութեան մեծ

Ով

օրհնութիւն քո: Որ վհատեցե-
լոյս քաջալերութի՛, իրս խոյս քո:
Որ վշտագնեցելոյս մխիթարութի՛,
բաժակ քո: Որ նեղեցելոյս ընդ-
արձակումն կամ քո: Որ ատեցե-
լոյս կոչումն, սէր քո: Որ հա-
լածել վիրաւորեցելոյս, կաթուած
արեան քո: Որ անկրելոյթ մը-
թերս ցաւոց, ակնարկութիւն քո:
Որ յուսահատեցելոյս անդրէն
ընտրութիւն, իշխանութիւն քո:
Որ պատուհասումն կորեցելոյս,
կցորդութիւն քո: Որ խաւարաւ
մահու ծածկեցելոյս, նշոյլ կենաց
քոց: Որ խռովեցելոյս իմ հան-
դարտութիւն, խաղաղութի՛ քո:
Որ մոլորեցելոյս դարձաւորու-
թիւն, ձայն քո: Զի դու տէրն ս- Յովհան
ամի գթութեամբ, և չիք ՚ի քեզ 10. 4.
մասն ինչ խաւարի: Ե՛ ոչ է Յովհան
բարութեան առանց քո: Ե՛ քեզ 1. 5.
վայելէ փառք յաւիտեանս ամէն: Նարեկ:

Նորին Աղօթք Աղջամղջին և մշտամատոյց։

Գլուխ. Ժա։

ԵՒ ԱՐԴ՝ ԵՍ երկրածինս մարդ՝ կենցա-
ղականաւ անկայուն. գտի՛ զբա-
ղեալ. և յիմարութե՟ պատրողա-
Եսայ 29. 9. կանաւ գինեաւ թմրեալ։ Որ ա-
մենայնիւ ստեմ, և ո՛չ միով
իւիք ճշմարտեմ։
Եսայ 1. 12. Բանիւ որո՞վք դիմօք յանդգնե-
ցայց յանդիման լինել քեզ դա-
տաստանաւ դատաստանի։ Ո՛վ
իրաւադատ. ահաւոր. անճառ.
անպատում. հզօր. Ա՟ծ բոլորից.
Բանիւ՝ զասեմ 'ի սոյն՝ զապե-
րախտութի՟ մեղուցելոյ անձինս՝
առ քումդ երախտիս. ցուցանե-
լով զիրաւունս քո միշտ զօրացեալ.
և զանիրաւութիւնս իմ յաւէտ պար-
տաւորեցեալ։ Որ արարեր զիս 'ի
պատկեր քո պանծալի. 'ի ձեռն ուրն
մե

մի հէգ տպաւորութե՛ դրոշմաս
օծ անդամակելով : Զարդարեցեր Ծննդ
բանիւ։ Փայլեցուցեր վեհմամբ։ 2.7
Սոքք ձուլացուցեր։ Իմաստիւք Յոհան
աճեցուցեր։ Հանճարով հաս- 20.22
տատեցեր։ 'Ի շնչականացն որո- Մէրկ
շեցեր։ Հոգւով իմանալեաւ 17.5
խառնեցեր։ Իշխանականին դիրս
պճնեցուցեր։ Ոնար հայց; զբաւր։ Պետրոս
Սնուցեր դայեկապէս։ Տածե- 1.3
ցեր ստացողապէս։ Տնկեցեր զմ Սաղմոս
բարեշտս 'ի քումդ գաւթի։ Զը 91.13
բոյն կենաց ոռոգեցեր : Ճագա Մատթ
նին ցօղով մաքրեցեր : Կենաց 28.19
վտակաւն սրբամատուցուցեր։ Հա- Մարկ
ցիւդ երկնայնով ջամբեցեր : 16.16
Ծայրին արեամբդ արբուցեր :
Անհպելոյն և անհասանելեայն՝ ըն-
տանեցուցեր։ Զայս երկրեղէն
'ի քեզ համարձակեցեր : Լու-
սովդ փառաց՝ վերածածկեցեր։
Զհօ

Զհողանիւթ մասունս անմաքուր
ձեռացս՝ ՚ի քեզ մատուցեր: Ըզ
Ծննդ 18. 27: մոխիրս անարգ և մահացու՝ եբեր
Մատթ 6. 9: զնշխարս լուսոյ յարդեցեր: Զհայր
քո հզօր ահաւոր օրհնեալ՝ մար-
դասիրականն անարժանիս ան-
Եսայ 6. 5: ձին կոչեցեր: Ո՛չ կպեր զբե-
րանս լցեալ նանրութբ՝ ՚ի ժա-
ռանգակիցն կարդալ զքեզ: Ո՛չ
կշտամբեցեր զյանդգնեալս՝ ՚ի
քում կցորդութեան: Ո՛չ ստուե-
րացուցեր զտեսիլ աչացս՝ ՚ի
քում ակնարկութեն: Ո՛չ արգե-
լեալ կապանացն՝ ընդ մահապար-
Ղուկ 18. 11: տացն տարագրեցեր: Ո՛չ խոր-
տակեցեր զդաստակ բազկիս՝
որ անմաքրապէս առ քեզ համբառ-
Յոհան 20. 27: նայր: Ո՛չ մերժեցեր զտասն իմոց
մատանց՝ ՚ի շօշափելն զբանն կե-
նաց: Ո՛չ պատեցան զինեւ մառա-
խուղք՝ ՚ի ձօնելն զքեզ ահաւոր:

Է 4 Ո՛չ

Ո՛չ փշրեցեր զպարս ատամանցս՝
՚ի ծառքէն դ.քեզ անտահմանելի.
Ո՛չ գնացեր բարկութը խոտոր Ղեւտ
նակ. խոտորնակի ընդ քեզ հե- 26. 21.
տեւողիս՝ երբեմ ընդ վրիպեալ տա- 24. 18.
նելն խոպնեցի ։ Ո՛չ խայտառա- Առակ
կեցեր ՚ի հրապարակի ղանդր- 22. 12.
ժանս քուրմ զպարերգութե ։ Ո՛չ
՚ի դժուծ հանդերձին ածուլ զա- Առակ
նօրինակս յանդիմանեցեր ։ Ո՛չ 22. 11.
կարենոք ձեռացս և ոտիցս՝ յար
տարին խաչարին հարածեցեր ։
Զայս ամ մասունս բարեաց և Հռով
զներբերդ երկրպագութի ընկա 2. 4.
լեալ ՚ի քէն բարերար՝ որհնեալ
և յանձնաձեի միշտ երկրպագեմ,
ընդ այսպիսեաց բարեաց փոխար-
րեցի ։ Զայս քեզ լինէին հա- 2 Օրէ
տուցի չարիս ըստ մեղսակեան յան- 32. 6.
դիմանութեն որ առ յակօք. մե-
ռուցեալ զիմաստութիւն սիրոյ

Ղուկ. 15. 13. յիմարութեան: Զայնց բարեաց
երախտեաց կամաւ՝ ընդունայ-
նութեան գնացիք չարաչար ու-
նայնացուցի: Զայս լուսաւորու-
թիւն շնորհաց անճառ էր՝ 'ի բարձ-
րելոյդ խնամոց բարդեցեալ՝ մերը
կամին խոնարհութեան ցուցեցի:
Որդ՝ քո է ընձեռեալ կեանս՝
հոգւով մեռելոյս, և անոխակա-
լութբ մատուցի առ այցելութիւն
դատապարտելոյս. որդի այ՜ բարձ-
րելոյ: Եւ քեզ փառք յաւէ յա-
ւիտեանս ամէն:

Նորին Աղօթք Ապաշխարողի և ճշմարտասիրաց:
Գլուխ. Ժբ.

ԵՒ ՈՐԴ ԶԻՆՉ
ղոյ ծնեալս անձն իմ կո-
րուսեալ. կամ որ թաղեցի.
Մատթ. 18. 34. կամ զնոյն ապրեցի. կամ որ
այս ենթեցի 'ի մեղաց բանտէ:
Փառն

Վանդք բազում են պատրաստեալ՝
և անթիւ հատուցմունքն։ Սաս
տիկ կշտամբանքն, և անվախճան
նախատինքն․ Անպատմ են հրոյ շ
տանքն, և անկաշառ դատաստանն։
Ահեղ է ատեանն, և անաչառ
բեմն։ Վառեալք են բազմատանջա-
լիքն, և անողորմ հատուցմունքն։
Աշխարհն հրամանն, և մերկապա
րանոց յանդիմանութիւնքն։ Ահեղ են Դան․
են դևարքն, և անանցանելի են 7․ 1․
վտանգքն։ Տանջանաց խաւարն,
և արտաքոյ պսակման՝ մասն խուցն։
Անդրդուելի է դուռն, և մշտն- Եսայ
ջենաւոր է տառապանքն։ Անսա 24․ 17․
գրաւ տարտարոսն՝ և անշէջ սա
նամանքն․ Անբաւ քեզ են Մատթ
գանձեալ դառնութիւնք այսպիսի գժն 25․ 41․
դակք, և տաժանելի օթևանք,
անբժշկելի լացք պատուհասից։
Ով անարժան անձն իմ մեղա-
ւոր

Մատթ. 13. 36: ծո՛ր՝ չարագործ՝ պատնիկ՝ բազմա-
բիծ, և սահման անդաստանի՝ բնա-
ծին անմաքրութեան: Ահա՛ զոր
դիւան գործոց ձեռաց քոց ժառան-
Սաղմոս 9. 17: գեցես: Թիւրեալդ ՚ի յուղղու-
թեց, և զառածեալդ ՚ի մաքրութեց:
Օրին. 6. 12: Տարագրեալդ յարդարութեց, և
՚ի կարգաց պարկեշտութեց: Ընկեալդ
՚ի լիութեց՝ հոգեպարգև հարստու-
Նաւում 1. 6: թեց. նախանձարկու բարերարին
և ամենակալ Թագաւորին: Եւ քանզի
կառուցեր քեզ զանձն արգելան՝
և զանխախտելի որոգայթ. խոստո-
վանել քեզ զէն զանբժշկականդ քո
վէր. և զանօրինակդ քո զհարուած
վկայել անձինդ քո պարտական մահու
զանբուժելիդ բեկումն: Ո՛վ չարդ
՚ի բարեաց: Ո՛վ դառնութիդ՝ ՚ի
քաղցրութեց: Ո՛վ խաւարդ՝ ՚ի լու-
սաւորմէ: Ո՛վ կողոպտեցեալդ՝ ՚ի
պճնելոց: Ո՛վ զրկեցեալդ՝ ՚ի
գովելոց: Ո՛վ

Ո՛վ ամբարիշտդ՝ ՚ի բարեաց մշակից։
Ո՛վ շնչականդ՝ ՚ի բանականաց։
Ո՛վ անմիտդ՝ ՚ի մտաւորաց։
Ո՛վ անհանճարդ՝ յիմաստնոց։
Ո՛վ անմաքուրդ՝ յընտրելոց։
Ո՛վ մահացուդ՝ ՚ի կենդանեաց։
Ո՛վ խոնարհականդ՝ ՚ի Սրբոց։
Ո՛վ արբշիռդ՝ ՚ի պարկեշտաց։
Ո՛վ կեղծաւորդ՝ ՚ի ճշմարտից։
Ո՛վ անպիտանդ՝ ՚ի պիտանեաց։
Ո՛վ անարգդ՝ ՚ի փառաւորաց։
Ո՛վ նուաղդ՝ յառաւելութեց։
Ո՛վ գերիդ՝ յազատաց։
Ո՛վ նուաստագոյնդ՝ ՚ի վեհից։
Ո՛վ աղքատդ՝ յընչեղաց։
Ո՛վ անարժանդ՝ յարժանաւորաց։
Ո՛վ անանկդ՝ ՚ի բարձրութեց,
և ՚ի հոգևոր հարստութեանց,
և անիծեալդ յօրհնեցելոց։
Ես արդ՝ զի՞նչ արժանաւոր յի-
քեզ բամբասանս շարադրեցից ՚ի

կատակ

կրակի մոլթանաց մատենի այսր
ողբերգութեան:

Ով անձն իմ թշուառական. ամենապատկառ. և առ պատաս-
խանելն քանիցս անբարբառ:

Ընդպէտան այ՝ և օրէցն մանուկ-
ցութեանց: Զի թէ զլինելն
ծովուց 'ի յորակուէ դեղոյ յեղ-
յեղեցից. և զանշոս ապարխոք
բազմօք աւշմանեալ՝ 'ի տարածու-
մըն լայնութե քուրանենի չաքեցից.
և զպրակս յոգունց անտառաց՝
շամբից եղեգանց 'ի հաստահածս
դպրութեց գրչաց կազմեցից. ոչ
զթիւ մի 'ի բարդեցելոցդ անօրէ-
նութեանց զօրեցից ը գրով սահ-
մանել մարթէի: Նաև թէ զմեյրս
լերանանս 'ի մի բուռ կշռոց դօղե-
ցից, կամ զլեռան արարածեան 'ի
կէտ ամբարձման նժարի միոյ ար-
դարութեան միջնորդ կշռ. ցից.

ոչ

ոչ հաւասարի այնր հարթութեն
համագունակցեալ: Ո՜ւա ամ-
բարձ աղէշ՝ սուտ աստուածն զի ան-
բնակից՝ ունայն ՚ի պտղոյ՝ նմանեա-
լից յաւէտ հարազատ՝ այնր թզ-
ենւոյ՝ զոր անէծն Քրիստոսյոյ:
Քանզի՝ սաղարթուք վարուց՝ Մատթ. 21. 19.
այսինքն է արտաքին զխմոք բարի Մարկ. 11. 14.
շուք կերպից՝ իբր պսակաւ ինչ
պաճուճեալ՝ բազմականաց զալ
բաղձալի: Իսկ եթէ մերձեսցի
անկոյն՝ խուզել զհնդրեալն, զոյէ
զքեզ ունայն ՚ի բարեաց, և զար-
շինք ՚ի զենդ ցկուլթեց: Ողբը
անտոնոյ՝ և նշանակութի նախա-
տոյ: Ո՜ հա զայդ զազա-
նեայ մարդ խորհրդոյ՝ իբր ըղ
դրխամարեալ հարկաւորութիւն
զյարութեան զարծոյ խոստով-
նեալ քեզ սարսեցից ձեզ իմ
և ակր: Սան չէ քո է փրկու-
և

և 'ի քէն է քաւութի. և աջով քով նորոգութիւն. և ձեռամբ քով զօրութիւն. և 'ի հրաման-նաց քոյ արդարութիւն:

Եւ յաղթութեանց քոց ազա-տութիւն. և յերկնաց քոց լու-սաւորութի: Եւ 'ի գթանաց քոց զուարճութի: Եւ հոգւոյդ քով բարութիւն: Եւ օծմամբ խաղդ քոյ սփոփութի. և ցօղով շնորհի քոյ զուարճութի: Եւ դու ստա մխիթարութիւն՝ և մնացուցա-նես զվհատութի. և բառնաս ըզ խուճապ վշտաց: Եւ զհեծութիւն որոց՝ 'ի ծաղր փոխես:

Եւ քեզ վայել է օրհնութիւն՝ գովութեամբ հանդերձ յերկնից յերկիրս, և յազգս հարց՝ և 'ի ծնունդս նոցա, յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Նորին Աղօթք Աստուածածնին և մշտամաքրոյ։

Գլուխ. Ժբ։

ԷՍԿ ՕԱՈՒԹ
ալն՝ մաչու զերկուծած՝
զժոխարմատ ծառոյս զանձնոյն
պտուղք․ ընտանիք թշնամիք,
հարազատք՝ հակառակք։ Եւ որ
դեք զաւանձնօղք։ Սատրագրե-
ցելովք մատամբք նշանակեցի՝
զրեալ յանուանն, որքեն այսոքիկ։
Սիրատ նանրախորհուրդ․ Ոխերա
նրա չարախօս։ Ահեա արատաւոր։
Ականջս մրկարդուր։ Ջեռնս մա
հաձիզ։ Երկկամունքս անխորձ։
Ոտքս մոլորաշաւիղ։ Ոնթացքս
անընկեր։ Հետքս խոտորնակ։
Տունչս ծխախառն։ Գնացքս
խաւարայինս։ Գործելին լերդխ
վնասակաս։ Խորհուրդք ծոցեալ։
Կամքս անկայուն։ Ջարք անխ
փոխ։ Անձնս սպառադիր։ Աւան

դրս

դրս փառաւորեալ ։ Պարզան վերա-
հոր։ Թռչուն նետահար։ Փա-
խըստական քարավէժ ։ Ըմբռնե-
ցեալ վտանգապարտ։ Ըմպակ մա-
հակձիռ ։ Զինուոր անզօր, Մր
տիկ անպատրաստ ։ Սպառազէն
անժուժկալ։ Աճակ հեղձուցեալ ։
Ըղօթեական անխրախոյս ։ Բե-
ռական սուրընաբարշ։ Քահանայ։
անկենդրուկ։ Օրհնական անմոնէր։
Պակէր կշտամբեալ ։ Իմաստակ
խելագար։ Ճարտասան անձոռնի։
Կերպ անպատկառ։ Պէտք ան-
ամօթ։ Տէր անարդի։ Պետ ծա-
նակեալ ։ Իշխանիկ խաւարեալ ։
Եսայ 5: 4: Ճաշակ դառնեցեալ։ Ըյգի փշր
շուշոր։ Որթս որդնահար ։ Պար-
տեզ տատասկաբեր։ Հանկ ուռ
ձակեր։ Անդր խեղկերպեա ։ Ար
նապարծ յուսահատ ։ Ոտնայնա-
բան շաղակրատ։ Արդեն դնուլ թիւն
ան

անհամ: Երկրագործ տատասկա-
ցանն: Երջանկուլ եղկելի: Մե-
ծութիւն վատթարեալ: Վայել-
չութիւն անշքեալ: Կարողութիւն
տկարացեալ: Բարձրութիւն խո-
նարհեալ: Փառաւորութիւն ընդ-
ունեալ: Պատուիրանազանցուլ
յարակայ: Սխալանք ինքնակամ:
Ստահակաբար կամակոր: Խորհր-
դակից նենգաւոր: Բարեկամ
հատուածեալ: Հաղաքայեա գո-
ղամիտ: Բաշխօղ ժլատ: Վերա-
տեսուչ կարկամ: Ողջ ախտա-
կիր: Իղձք անաէր: Բարք ատե-
ցող: Աղէք անդթականք: Վա-
ճառական վատնիչ: Պաշտօնեայ
արբեցող: Պատգամաւոր քանսար-
կու: Դռնապան քնէած: Աղքատ
հպարտ: Մեծատուն անողորմ:
Պահապան մատնիչ: Բնակակից
չարախօս: Սուրհանդակ անժա-

ման

մամն ։ Թղթաբեր պարտաւոր։ Նաւաքել խռովարար ։ Անձնադ֊ անէմատատ ։ Թագաւոր թարմա֊ տար։ Կոյր ոգէկործան։ Իշխան տիրադաւ ։ Զօրաւոր զրկող ։ Պատաւոր կաշառառու ։ Որդ՝ այսօրինակ ամենայն մոլութեանց հագուոց խաւարի․ ողորմութեամբ լուսոյ քոյ պատահեսցես ու քն ինձ․ լուսաւորել․ բժշկել․ քա֊ ւել․ և կենդանագործել․ և քեզ փառք յաւիտեանս․ ամէն ։

Նորին Աղօթք Աղաչանաց և մխիթարութեան։ Նաև առաքել ՚ի հինգշաբթի՝ և յաղագս աղօթիցն սրբոյ ։

Գլուխ. Ժդ.

ԱՐԴ ՈՂ ՈՉՆՄ զկենսամանկոյդ փառաց և ճա֊ րաց․ տածանելեաց կրեց թախծու֊ թեաց հոգւոյս՝ վճարեցելոց։

Ա՛յ

Մի՛ յաւելուր՝ հեծութեան ցաւ:
Մի՛ խոցեր՝ զվիրաւորեալս:
Մի՛ դատապարտեր՝ զպատժեալս:
Մի՛ տանջեր՝ զչարչարեալս:
Մի՛ գաներ՝ զհարուածեալս:
Մի՛ գլորեր՝ զանկեալս:
Մի՛ կործաներ՝ զգայթագղեալս:
Մի՛ մեժեր՝ զհեռացեալս:
Մի՛ տարագրեր՝ զհալածեալս:
Մի՛ ամաչեցուցաներ՝ զպատկա-
ռեալս: Մի՛ կշտամբեր՝ զհար-
թուցեալս: Մի՛ խորտակեր՝ ըզ-
բեկեալս: Մի՛ խռովեցուցաներ՝
զամբոխեալս: Մի՛ աղէկոծեր՝
զվշտացեալս: Մի՛ սասանեցուցա-
ներ՝ զդղրդեալս: Մի՛ շփոթեր՝
զմրրկեալս: Մի՛ կեղեքեր՝ զթէ-
շառեալս: Մի՛ ջախջախեր՝ զբե-
կեալս: Մի՛ դօշեր՝ զմորմոքեալս:
Մի՛ կուրացուցաներ՝ զխաւա-
րեալս: Մի՛ զարհուրեցուցաներ՝

զապ

դատապարտելոյ։ Ո՛վ խոնարհեր զհպար-
տացեալս։ Ո՛վ մահացուցանէր՝
զհեշտանդացեալս։ Ո՛վ բեռանց
ծանրութե մատնեալ՝ զօրավարս։
Ո՛վ անոր յուսոյուր՝ կարկառ
եալ թեւկանցս։ Ո՛վ սուր կըկնա
կի սղբամի՝ դառն հեծութեանս։
Ո՛վ ուժգնակի վարեցոյց՝ առ
հողս։ Ո՛վ սատակողէն՝ առ մո-
լորս։ Ո՛վ անաչառ արդեն՝ առ
ամբարծուծածս։ Ո՛վ ահարկու՛
առ փոշիս։ Ո՛վ ընդհարկանիր
խոստութի մեծդ՝ ընդ փոքու։
Նոյն՝ ընդ սորինակաիւ։ Ըն-
նութեամբ բարեդ՝ ընդ 'ի ընե
Եսայ չարիս։ Ողջոյն օրհնութե՝ ընդ
65. 8. պատիժս անիծից։ Բաղցրութեդ
խակայէն՝ ընդ համայն դառնու-
Մաղ. թեանս։ Փառաւորեալդ անմխ-
3. 6. մուխ՝ ընդ ամենեքին անարգիս։
Աչնացդ նշխար՝ ընդ կախտոս զանդ
ուրա

ուածոյ: Տէրդ տիրանց՝ ընդ-
ավլիս երկրածնոյ: Ամենաւալ լի-
ութեանդ՝ ընդ չքաւոր աղքկիս:
Անկապուտ ճոխութեանդ՝ ընդ ան-
պատսպար տառապելոյս: Անկա-
րօտ բարութեանդ՝ ը ամենաթշ-
ուառ աղքատիս: Բանզի ո՞վ որ
համեալ յառաւօտ, և 'ի ծագման
լուսոյն՝ խնդրեաց մթանալ: Կամ
ընթ՝ քաղցեալ կերակրոյ՝ և մահանալ:
Կամ ազատութեն՝ և պարտաւորել:
Կամ շնորհաց և դատապարտել:
Կամ փրկութեն՝ և մատնել:
Կամ նորոգման՝ և եղծանել:
Կամ օրհնութեն՝ և տարադրել:
Կամ բժշկութեն՝ և վիրաւորել:
Կամ լուսութեան՝ և նուաղել:
Կամ յաճախութե հացի՝ և քաղց-
նալ: Կամ գետոց հոսանց՝ և
պապակել: Կամ ծնողաց գթոյ՝ և
նենգել: Կամ խնամոց ա̄ծեան

աջոյդ

աչքոյդ՝ և զգուշել ։ Եւ տուր՝ ընդ
անխափանելոյն սատակապէս մարմ
նոյն բարութի հոգւոյս փրկան_
դակ՝ և ես պաղատիմ։ Տէր՝ ե_
Մատթ. թէ կամիս, կարող ես զիս սրբել։
8. 2. Ընդ աչօքաւն նեղելոյ մշտա_
Մարկ. գնելին խորխախանօք․ մեծակա_
1. 40. կան ձայնիւ հառաչեմ․
Մատթ. Ո՛չ զքեզ որդի անուանեմ զա_
2. 30. թի. այլ ծնունդ կեղ ոչ դաւա_
Ղուկ. նեմ ։ Ո՛չ միայն ռաբբի կոչեմ՝
10. 51. որ վարդապետայն է պատուի․ կար
ծողական զեկլն գիտելոյ․ այլ՝ տէր
երկնի և երկրի հաւատամ ։
Մատթ. Ասա բանիւդ, և բժշկեցայց։
8. 8. Ընդ հարիւրապետին հաւատոյ՝
Ղուկ. և ես ընծայեմ ։ Շնորհեա ինձ
7. 7. որպէս դատաւորիկք բանին քո վր_
Մատթ. ռեալ՝ առ պատնէշին ընդունելու_
26. 7. թիւն հնդից հարիւր դենարաց
պարտուց շնորհաբաշխութիւնք։

Ո՛վ բարութեանց՝ և որ երանու- Ղուկաս 7. 37.
թեանց։ Որ ՚ի յաճախ ընձեռու
լոյս՝ բազում փառաւորիս։ Եւ ՚ի
շնորհ մատուցանել՝ նուիրն շնոր ան
իմ։ Եւ ՚ի յաւ անէն օրհնութեն՝
կրկին բարեգործութիւնս։ Եւ յայս-
քան բարիս՝ երախտաւորք գտիր։
Եւ անի ոչ ըստ գործոյ՝ հատուցա-
նես ձանձրացեալս։ Որքան արարեր
և ինձ պէտս դթութիւն. ուխտես
զգործս անհնարին պարտուց։ Եւ
քեզ փառք այժմ. Ամէն.

Ի սորին Աղօթք Աստուածային և մարդասիրաց։
Եւ առաքեալ ՚ի հրեշտակութեան՝ և յաղագս
պատուիրանի իմոյ։

Գլուխ. ԺԵ.

ԱՐԴ ԵՍ ԾՆ
նունդս մեղաց, և որդին Սաղմոս 50. 8.
մահացու ի բնութենէ։ Պարտապան ան
սահման բիւրոց քանքարոց տու- Մատթ 18. 24.

 ժից

մեզ՝ պարտաւ՛ որ զամ հատուցա-
նել ՚ի միում աւուր։ Ս.Ա՝ ոչ
եթէ առ փոքրկութի մարդկայնի
մտաց հայցեմ ներողութի. այլ՝
յանմռունայ լաւթի փրկչին Յի
Քի պաղատիմ մարդասիրութի։
Որ չէի երբեմն՝ և ստեղծեր։
Չմաղթեցի՝ և դու արարեր։
Երեմ. ա. 5. Չև ևս եկեալ ՚ի լոյս՝ և տեսեր։
Ո՛չ յայտնեցեալ էի՝ և գթացար։
Ղուկ. ժ. 33. Ո՛չ կարդացեալ՝ և խնամարկե-
ցեր։ Ո՛չ համբարձեալ ձեռն՝ և
նայեցար։ Ո՛չ պաղատեալ՝ և
ողորմեցար։ Ո՛չ կերպացեալ ձայ-
նիս՝ և լուար։ Ո՛չ հեծեծեալ՝ և
ունկնդրեցեր։ Կանխահայեցդ ա-
չօք նկատեալ զպատուժ ապա։ ըստխ
չարագործութի, և յօրինեցեր։
Եւ՛ արդ՝ զքո արարեալս. և ըզ-
քո փրկեալս. և զայսքանեաց լոր
նամոյ յանձանձեալս. մի խապա
կո

կարացէ մեղացն հրաման՝ զխռովս
բանաւորականին: Ո՞վ է յաղթեսցէ
յամառութեան խմոր մառախուղ՝
ներքութեան քոյ լուսոյ: Ո՞վ է
սրտին կարծրութիւն՝ երկայնա-
միտ քաղցրութեանդ: Ո՞վ է մա-
հացու մանկին՝ ամենակատարդ լն-
ութեան: Ո՞վ է տխրութեան
նկթոյ՝ անպարտելի բարձրութե:
Ո՛հ կայխանեմ զկարկամեալ
բարոյն հոգւոյս՝ յանուն քո հզօր
Սրբացես ողջ իբրեւ դառանցեանն.
մինչ 'ի դրախտին փափկութեան՝ Ծննդ. 2. 8.
զպտուղն կենաց կթէի: Խոնարհ
եաց առ իս՝ միայն ողորմած. զի
բարձրացուցես զխեղճս խոնարհ Ղուկ. 17. 24.
բանաւոր անկեալ. և զչորացեալն
ծաղկեցուսցես 'ի բարի կրօնս վայ
ելչութեան. ըստ ա̃ծաբանութե̃
որ մարգարէին: Ո՞վ զ'ի ծնէ կոյրն Եսայ. 27. 6.
անլուսաւոր. չունելով տեսարան՝ Յօհան.
որով 9. 1.

սրով զատեղծ չէր ՚նկատել զինքեան
մատնեցին։ Հզօր՝ բարեգութ․
Տէրդ դու պաշտելի․ անկնարելեալ
խնամօքդ անճառ քոյ սիրոյ․ ՚ի
չնչական խոստումն քո անօթս՝ յա-
նէից զգայարութեն լուսոյ հա-
Մատթ. 9. 20. ւատոցն։ Ընդ երկոտասան ամեայ
Մարկ. 5. 25. չարեօք չարչարեալ փչացեալն կնո
Ղուկ. 8. 43. ջին տանջելոյ՝ զեառոլք մեղանաց
արեան՝ հեղեղիմ։ Որ անկեալ
կամ չարեօք ՚ի մահահիճս ախտից
անկողնոց մեղաց, զի կենդանի՝ և
խօսուն մեռեալ․ կարեկցեալ ե-
մումս թշուառութեան ողբակա-
Յովհան. XI. 21. նօք քռմանաց ձայնից, ով բարե-
32. րար ոգւոյ, օրհնաբանեալ ա-
35. չացդ ցօղով՝ վերականդնեսցես ՚ի
43. կենդանութիւն՝ իբր զգլորեալն ՚ի
յանշիջական մահուանէ։ Եւս դու՝
ողորմած բարերար՝ օրհնեալ, որ
կայանամիտ և թագաւոր անմահ։

Լուր

Սուրբ պաղատանօքս արդարահաւատութեան սրտիս փափագի, որ կարգամ առ․ քեզ ՚ի նեղութեան ։

Նորին Սրբոյն Ընտրեալ բանք և քաղուածոյ ։
Գլուխ. ԺԴ.

ԵԱՅԵԱՑ ԱՄԵ

նահայեաց տեսութեան կենաց բարութեան յուսոյ՝ ՚ի մեծարբեալ աղաղակ ցաւագնեալ անձինս հեծեծանաց ։ Անհաս ծութիւն ։ Անուն ահաւոր ։ Բարբառ կենդանի ։ Սուր ցանկալի ։ Ճաշակ անարժելի ։ Կոչումն սիրելի ։ Բարութիւն խոստովանելի ։ Ազդումն ճանաչելի ։ Խնդութի դաւանելի ։ Լոյս փառաւորելի ։ Գոյութիւն օրհնաբանելի ։ Տէր յոր ընդ հօր քում գովեալ և երկրպագեալ ․ և ընդ հոգւոյդ սրբոյ փառաբանեալ և մեծացեալ ։

Ո

Յոհան. Ա. 14։ Որ միայն մարմնացար վասն մեր
բան մեզ․ զի արասցես զմեզ վի
քոյ բան քեզ․ Այս ամենայնի՝
յամի աղօթեմ։ Զօր՝ երկնային։
Սիրաք Թ. 11։ Եւ այժմ զուծեալ եւ գերարանի
եւ հողանիւթ անօթս՝ ածօրէն
հրաշակերտ բանին, աղաչեմ զթած
նորոգ հաստատեսցես։ Զքոյին
պատկերս մեղօք հնացեալս՝ ՚ի
քրայս հալոցաց՝ կայծակամբ բա-
նից, պաղատիմ առ քեզ, վերըս
տին ձուլեսցես։ Զխախտեալ
շինուա՛ծս քում հանգստեան խո
րանի մարմնոյ՝ պահպանեա՛ հոգ-
ւոյս, մաղթեմ բարերար, ՚ի բնա
կա թելն քեզ մաքրագործեսցիր։
Մի՛ հատուցաներ չարեացն իմ
գործոց՝ զնոյն փոխատրութիւն։
Լորեալ եմ, բան մարդասէրին
բանիւ, եւ ոչ ՚ի գինւոյ։ Թաւալեա՛
զմարմինս անօրէնութեան՝ թմրու
թեան

թեան մահու բաժակին՝ ապարտա
բար հրամանաւդ՝ անիծելեացս , Մատթ․ 25․ 41․
զի մի զքոյդ քամեցից 'ի վերջին
աւուր յետնում հատուցմանն։
Արդար ես յիրաւունս քո, և Սաղմ․ 50․ 7․
յաղթօղ 'ի դատաստանի։ Եթէ
մահու մատնես , ճշմարիտ են
գործք քո ։ Եթէ դատապար-
տես՝ ստոյգ են հատուցմունք քո։
Թէ յանդգնութեան խորոց սուզես-
ցես։ Թէ զկենդանութիւն շարժ
մանս բարձցես ։ Թէ զբանին զօ-
րութիւն ունայնացուսցես ․
Թէ զաչացս պատուհանս ստուե- Սաղմ․ 68․ 24․
րացուսցես ։ Թէ զկենացն ճա- Ծննդ․
շակ 'ի քեղ ամփոփեսցես ։ Թէ 3․ 24․
զհաստատութեանց կերակրոյ դարմանս Եսայ․
բարձցես ։ Թէ զաւուրցս համարս 3․ 1․
սութի համառօտեսցես ։ Թէ զ Ծննդ․ 6․ 3․
իջման քաղցրութեան ցօղոյ՝ և
հուր անձրևեսցես ․ Թէ 'ի լսելն Ամովս 8․ 11․
բանի

Հռով 11.8 բանի քոյ սովեցուցես: Թէ զա
կանջաց դրանս խցցես: Թէ ըզ
Գործ 19.24 շնորհիւք ձեր կորուսցես: Թէ ըզ
Յոբ 9.6 գետնին յատակէ տեղւոյն սասանե-
Մատթ 22.13 ցուցես: Թէ յանձկական երկրոյ
լուսոյդ քո՛ հանիցես: Թէ 'ի հա
մօրէն աշխարհէ տանի հերքես-
Եսայ 19.16 ցես: Թէ փայլատակմամբք հրոյ
պակուցես: Թէ անբժշկական
Յոբ 2.6 ցաւօք դատեսցես: Թէ դիւաց
Առակ 6.24 չարաց մատնեսցես: Թէ գազա-
նաց ժանեօք մանրեսցես: Թէ
հողմով ցասման հոսեսցես:
Երեմ 18.17 Եւ եթէ այլ ինչ նորոգ արարած
տանջանարանաց կազմեսցես:
Զոր քան զատարաւորսն: Եւ
Մարկ 9.42 սաստիկ քան զգեհենն: Թշուա
Մատթ 22.13 ռագոյն քան զորդունն: Տարա-
կուսելի քան զխաւարն: Երկիւ-
2 Կորն 5.3 ղալի քան զխորխորատն: Ամօթ-
ալի քան զմերկութիւնն:

Սկսեալ անձամբք զանձինն՝ յայժմ Տե՛սե. 16. 1.
պատրաստական գոլ այսր: Նա՝ եւ
ծածկեմ յետ ըղձից զաճութեան
ողբայ երկնաւոր: Զի թօթա-
փեալ զգեստ մանկան, բառ ան-
տեաց ձայնիւն զորձմանցն 'ի բա-
բելոնէ, նասոյց մի բարակն կանգ-
նեալ 'ի հողոյ. եւ 'ի հատուածա-
թիւն յուսոյ հիմնեցեալ անսա-
սանելի. բառ եռայեան բանիւ զգե-
ցեալ զօրութի բանին կարգու-
թեան նախնում մարմնութեան:
Սան մեծութե փառաց եւ քաղց-
րութեան ամենապարգեւ քաղց
Ընծութեանդ: Օրհնեալ յա-
ւիտեանս. ամէն.

Նորին Աղօթք Առ Յիսուս — Քրիստոսի:
Գլուխ. ՃԷ:

ԱՐԴ ԲԱՐՁԱՐ
պատահել են մեծագործիս քեզ

կրշատամբութիւնք . և խոքասհար-
ուած տանջանաւորութիւնք:

Եւ քանզի կարօղ ես զանձինսն
զպարտս թողուլ . և զխայթուածս
մահու բժշկել : Տր ողորմեսցէ:
Ամ բարկից : Բն թագաւոր :
Բարձրեալ հօր որդի: Ամենա-
գթած . Բարերար : Օրհնեալ :
Առատ: Ճշմարտ: Ահաւոր:
Հզօր : Ողորմած : Տէրունեց :
Զեռնիկալ : Ճաշակից : Առաջ-
նորդից : Պաշտպանից : Աւեջու-
ցից : Եղկելոտացոյ: Լուսաւորիչ:
Անպէտն : Բժիշկ : Պահպան :
Ենկերանուն : Աշխատ . Լոյս:
Կենդիք: Յարութիւն: Նորո-
գութիւն: Բանութիւն:

Եթէ հայեսցիս մարգարէութիւն,
բարութեամբ քում են ամբողջութիւնք,
նայեցեալ ՚ի քեզ՝ կոչեցից և
ես: Եթէ լռեսցես՝ համբերեմ:

Եթէ

Եթէ ողջկին մատուցանիցես՝ պա
ղատիմ։ Եթէ անսայցես՝ աղեր
սեմ։ Եթէ ներեսցես՝ աղաչեմ։
Եթէ առ իս դառնայցես՝ գոչեմ։
Ապա եթէ անտես առնիցես՝ կոր
ծանիմ։ Իսկ եթէ առ ոտն հար
կանիցես՝ լամ։ Եթէ զհոգեպա
հըն ոչ ընծայեսցես՝ մեռանիմ։
Եթէ ահարկու դէմս ցուցանի
ցես՝ սասանիմ։ Եթէ սաստես
ցես՝ դողամ։ Եթէ խեթիւ տե
սանես՝ պակասիմ։ Եթէ սաստկա
նաս՝ սարսափիմ։ Եթէ հալածես
հեծեմ։ Եթէ խստանաս՝ զար
հուրիմ։ Եթէ ողորմիս՝ ընկճիմ։
Եթէ քննես՝ քարկոծիմ։ Եթէ
ուժգին ակնարկես՝ աւաղանիմ։
Եթէ կոչեսցես՝ խիթամ։ Եթէ
ոչս յառաջեսցես՝ ամաչեմ։ Եթէ
ձայն տայցես՝ երկնչիմ։ Արդ՝
զբարերարն պարգեւ՝ մատնեալ։

Զե

Օ՛ երանութեան՝ թողեալ : Օ՛ շնոր
հքին՝ լքեալ : Օ՛ ուխտին՝ ցրուեալ :
Օ՛ անմահական կենաց՝ մոռացեալ :
Օ՛ համարձակութեան անձին վստահու
թեան՝ կորուսեալ : Օ՛ սանդղեղէն
էից՝ բարձրացուցեալ : Օ՛ անճա
ռութեան շնորհին՝ ընդունեալ :
Երեմ. Օ՛ պաշտաւորացն տաճարի՝ աւերեալ :
16. 7. Ե՛ս ապիկարս գերելոց կերպիւ՝
անկելոյս սատանայի ամօթոյս, որ
Ղուկ. մարդասէրն նոսա՝ մերժեցեալ
3. 6. 'ի դիմաց՝ և ոչ ես ցուցեալ զկա
մենայն ես: Օ՛ազգեմ յես որբացն,
զկերպ քաւութեան. որքայ երկ
նաւոր. զի զմեղաւորաց աղերսս ի
'ի բաց մերժեցեալ՝ և վերստին
գթութ կերպարան յայսմ դարեցէ.
և 'ի հաստատութենէ յուսոյ հեռ
նացեալ՝ անպատսպարն լի նորոգեցայ՝
'ի նորոգութենէ անմահից կենաց
անսխալականաց : Աստուածութե

փառաց քաղցրութեան՝ ամենա֊
պարգեւ քոյց անծուլթեանդ: Եւ
քեզ ընդ Հօր Հոգւովդ օրհնեալ·
փառք յաւիտեանս· ամէն:

Նորին Սրբոյն Մեծին Ներսիսի եւ Հաղորդութեան:

Գլուխ. Ժը:

ԵՐԱՆԻ ՕՐԻՆՋ

գոյ ամէն Տեառն ամենեցունց
յերեսաց մեծիդ ահաւորութեան:
Որով՝ եթէ համբառնայ եւ հող
՚ի երկրաւ եղեալ՝ լսել ՚ի սրտի,
զոր մարդկութեան խրատաւ:
Ահա ՚ի բարս այն կարկառեալ ՚ի
յոյս: Իսկ՝ եթէ պիտակաւոր շար֊
ժողովեան չրթանցս բոլոր՝
բանաւորական խօսել կամեցեալ
դարձեալ ընդ ձայն կրկնակին
եղերերգութեան լալեաց բաղ֊
ձութեան՝ խեթ մնացս յաւա֊
ջադրէ: Եւ արդ՝ ընդ մեծ մե֊

զա

զանօրէն անօրինեցելոյ կամաւ առ
'ի մահ․ զնորին զուշումն ի բերոր-
Մ՛ն․ դեցից և ես ընդ նմին։ Մեղայ
33. 1 Տէր մեղայ․ և անօրէնութեանց ի-
մոց՝ ինձէն վկայեմ։ Հեռեալ ալ
ընդ նմին զբանս յիմենէ բարձր սաղ-
մոսին՝ անթիւս գրեմ զպարտուցս
սակ՝ անձինս մեղանաց՝ քան բզ-
հող երկրի հողմահար փոշւոյ ընդ-
Ղուկ․ օդս ամ տարածեցելոյ։ Մեղայ
15. 21 յերկինս և առաջի քոյ․ ընդ անա-
ռակ որդւոյն պատկառեցելոյ՝ հայ-
րենի գթոյդ մերսային դարձեալ
թախանձ արկանեմ, և զողորմ-
լին ձայն աղերսանաց արտասուա-
ծին ողբովք գոչման՝ 'ի սխուր
դէմս մատուցեալ առաջի քոյ տա-
րածանեմ։ Հայր գթութեանց։
Ի՛ծ բոլորից։ Չեմ արժանի կո-
չել՝ և ոչ ընդամէն առ այս անուա-
նել։ Ո՛չ միայն որդի, այլև անպի-
տան

տան ապաքան վարձկան: Ընկալ
զամենայն տարաբարական պաշտօ-
կան ծառայս, և գթա՛ քաղցրա-
ըկանաց նեղելոյս և նուաղելոյս
կենաց քո հասցէ՛դ թշնամեացս:
Եւ ընդ առաջ քո ողորմութե՛դ
'ի սկզբնաւորս առաջի թեան:
Օգնեա՛ դժուար և անօթական՝
անօրէնութեամբ մեղապարտի զնդան
կապուտ հանդերձին ծածկեալ:
Սրբանդակորդս ձեռացս արդարեդ
եալ մեզ՝ զինքն մատուցեն հա
մարձակութեան՝ ամենատուր կա
մօք մատուցեալ: Օգտաշահորդ
ցքս թշուառութիւն մերկութե
անցս՝ պատուաւորութեն աճեցու-
թանական անմահակերակուր օգնեա
կոչման՝ 'ի յօձին թիւնից միշտ
ամբոցուցեալ: Ողորմեա պա-
րարակ՝ եղինդ երկնայնոց՝ որ է
մածմին որդւ քո օրհնեալ. խոկա
պէս

ողջս մարդասիրութեամբ կարօտելոց բարերարեալ նուիրեալ: Որ մատուցեալ միշտ է անպակաս միայ ՚ի գութեան յարմարեալ՝ զենեալ ՚ի սպանդարարանի . անլեղի՛ եղանակ անապատութեամբ բոլոր յամենեսին՝ և ընդոյ՛ յամենայնում: Լուսութե յերկինս՝ և խոնարհութե ՚ի սատարելիս: Ամենահաւատ մարդկութե՝ և անթերի բժածութե: Փրկեալ բաշխի ՚ի մասունս անխնայ. զի զհամայնն հաւաքեսցէ ու ՚ի նոյն մարմին խրումբ դնելոյ: Քեզ փառք ընդ նմին Հայր սրբութեան. ամէն:

Նորին Աղօթք Աշխարհականաց և ճգնաւորաց:

Գլուխ. ԾԹ.

ՏԷՐ ԳԹՈՒթեանց: Աղբիւր ողորմութեանց: Պարգեւք բարութեանց:

Որդի բարձրելոյ. Տէր Յս Քս
Ողորմեա՛. Խնայեա՛. Սատարա-
րեա՛. Նայեա՛ 'ի վտանգս. Ձե՛ռն
արկեա՛ 'ի բեկութենէս. Խնամարհ-
եա՛ց 'ի թշուառութենէս. Տե՛ս զառա
բուէյս անձեռնհաս տագնապիս.
Շօշափեա՛ բժշկապէս զամենա-
թշուառ ախտաւորութիւնս. Ունկն
մատուցես քաղցրութեա՛ն ողորմա-
գին հեծութեանս. Լո՛ւր 'ի խո-
րոցն անդնդոց՝ մահուն գերեզմա-
նի սնամնչելի հառաչմանս. Ածցէ՛
յականջս ամենալսողուր յուրեացդ՝
ձայն պաղատանաց վաղնեալ ան-
դամոցս. Ա՛րդ՝ մեռեալ պատկե-
րիս՝ մի՛ ոխս պահեսցես. Նէ՛ մա
հու տանջելոյս՝ մի՛ հարուածս յա-
ւելցես. Ո՛րք բեկեալ խեղեղեն
անօթոյս՝ մի՛ ուժգնութբ մար-
տիցես. Մ ձռաւէ կոշկոծելոյս՝ մի՛
բարկութբ կրկնեսցես. Կործան-

եալ զխնամածոյս՝ մի պատուհաս
մատուցես: Շանս սպանելոյ՝ մի
քարշիր արձակեսցես: Լուսոյ
Ջախջախելոյ՝ մի սաստիկս ըմբռնա
ցես: Ողջոյն անդամաւորելոյ՝ մի
երբ ամբարշտաց ածի ուժգին մի
ընկեսցես: Ո մխիթար մերժելոյ՝
մի ՚ի դատ ընդդատութեան կոչե-
ցես: Ո փռչիս ցնծելոյ՝ մի երբ
զքս զխնամարտ գոցես: Եղ
անզգամ տաղտկալի՝ մի երբէք զատանս
վարկանիցիս: Ո դարշելի ան-
գամնելի՝ մի երբ զբանաւորականի փա-
նեսցես: Ո իմեթս ՚ի բաց ընկեն-
լի՝ մի նիւթ զի հեռիս արհեսցես:
Ո այսքանեաց բազմապատիկ բա-
նից կրչամբեալս՝ մի մերժեալ
յանդիմանեսցես: Իսկ լինձ այս
շնորհեաց ՚ի քեզ Տէր Յս՛ միայն
Թագաւոր երկնային: Ողորմեա՝
արարիչ երկնի և երկրի՝ և ամե-
նայն

նայն զարդուն որ ՚ի նեմս: Որ դա-
լարեանց քո անկն ունիմ. և ողոր
մութեն փրկչիդ՝ սպասեալ յու-
սամ: ՚Ի յոյս քո անկանիմ՝ և
զգարշապարսն հետոց համբու-
րեմ: Զպարտութիւն խոստովա
նիմ, և զմեղսն հրապարակեմ:
Աշտամբերանաց քարամբք կոծեմ.
և հառաչանօք սրտիւ տապանեմ:
՚Ի խելթ լեղծիւ խայցանեմ. և քո
ցով չնչայս ձենձերեմ: Սովե ցօ
ղով արտասուաց այրեմ. և երե
կամանցս՝ այգամանք երդանեմ:
Յուսակտուր օգով ցամաքեմ,
և դառնաշունչ հողմով չնչանիմ:
Թախանձանաց բանիւ երերեմ,
և կոչկոզագին հեծութեամբ դողամ:
Տամանել լեռնք տոչորիմ, և
տագնապաւ հոգւոյս տառապանիմ:
՚Ի կոծ մըրկաց ծփիմ. և ՚ի բուխ
մանէ ալեաց ասասանիմ: ՚Ի լուր
համ

համբաւոյն սարսիմ, և յիշատա-կաւ ահէին կորնչիմ։ Կերպարանօք ատենին հալիմ, և սպառնալեօք մեծին մեռանիմ։ Տէ՛ր բազմագութ քա՛ւիչ։ Մարդասէր՝ և երկայնամիտ։ Քաղցրութի ան-ճառ։ Որ բարի։ Ես տէր ամեն-չարի։ Ես ներողութեան անսահ-մանն։ Քանզի կարող ես յանդ և-առնես շնչոյս իմոյ փրկութեան մե-ծի, և քեզ ընդ հօր հոգւովդ սրբով փառք յաւիտեանս ամէն։

Նորին Աղօթք Աղաչանաց և մաղթանաց։

Գլուխ. Ի։

ԱՅԼ, ԵՍ ԱՆԳԻ-տանս յամի. և որ քան զբան գործէ պարսաւեալս։ Որ մինչ-դեռ արթունս եմ՝ նիրհեմ։ Մինչդեռ զգաստ երևիմ՝ թըմ-բիմ։ Ի բարեպաշտելս իմում՝

գայ

գայթագղիմ : Մինչդեռ աղօ-
թեմ՝ վրիպիմ : Ցընծութեամբս լի-
նիմ՝ կասիմ : Յորդածնալս եմ
մեղանչեմ : 'Ի խաղաղութեան լի-
նիմ՝ ամբոխիմ : Մինչդեռ որ-
շաւեմ՝ առ 'ի յեսոյն հասանի-
նեմ : 'Ի չուելն խուսեմ՝ ընդ կը-
րունկն դառնամ : Ընդ լուսոյն
մտանեմ՝ և խաւար յարեմ : Ընդ
քաղցրութեանն ճաշակ՝ զօշինդր
խառնեմ : Ընդ կուղս բարեացն՝
չարիս հիւսեմ : Ընդ կանգնելն՝
կրկին գլորիմ : Օտարկեմ՝ և ոչ
պտղաբերեմ : Լսեմ՝ և ոչ առ-
նեմ : Խոստանամ՝ և ոչ կատա-
րեմ : Ուխտեմ՝ և ոչ վճարեմ :
Կարկառեմ՝ և անդրէն ամփո-
փեմ : Ցուցանեմ՝ և ոչ ընծա-
եմ : Մերձեցուցանեմ՝ և ոչ
մատուցանեմ : 'Ի ճարակել խոց
ոճածոյս՝ անդրէն վերածորեմ :

'Ի

Ի հաշտեցուցանելն՝ մեղ ընդդէմն
խռովիմ: Զոր հանդերձեալ՝
և կրաւամքը պարտաւորիմ:
Գրեմ՝ և խոկայն եղծանեմ:
Լուանամ՝ և ՚ի գէծն թուլանամ:
Սկսանիմ՝ և ՚ի հանդէսն ոչ
ժամանեմ: Կարգեմ՝ և դարձել
ստանիմ: Խնամեմ՝ և կրկին հե-
ղանեմ: Ճառաւնակեմ ուստ՝ և
անդ ՚ի սորին հասեմ: Բարգեմ՝
Գաղ. և անդէն առաջարեմ: Հիմն արկա-
4. 14. նեմ՝ և ոչ գլխաւորեմ: Սակաւ
փոստակեմ, և բերս փառնեմ:
Իսկզն դանձեմ, և անթիւս բա-
սպանեմ: Զայս խրատեմ՝ և ես
2 Տիմ. ինքնին անփոյթ եմ: Անիշտ ուստ-
3. 7. նեմ՝ և երբէք ՚ի գիտութի ճըշ-
մարտութեան ոչ հասանեմ:
Զչիշեալ չարեաց՝ նոյնչափ որ
ծարծեմ: Սուղ ինչ քաղցրա-
րեմ՝ և առաւելապէս քրանեմ:
Լար

Լարեալ՝ և խոկ և խոկ առ նմին
մնչիւն: Զայս հարկաւորեմ՝ և-
ղայն պատառեմ: Խոյեմ զխղճմտն
և տառապանս անձին: Ընդ ամբա-
նայն՝ և պարտն բերիմ: Մատնեմ
ի բազմն աղաւեղ՝ և անզգաստ ագ-
գամ եղանեմ: Գանձ առկանելի մի-
այնորդ՝ և սերմանեմ զառնման բնու
թեն ահագներ: Յամեմ զնա քե զ-
դաճանեն՝ և պատմողեն նուաճեմ:
Ընդ յանդգնեան լինին՝ և թեկունս
դարձուցանեմ: Մոռացեմ՝ և ալ-
մոռանեմ: Լուանկեմ՝ և նախն
զազրանում: Կերպարանեմ զգա-
թին՝ և գործք զառաջայն կատա-
րեմ: Հրեշտակք ճշմարտեմ՝ և Եսայ
ստեմ երկնաւորք: Աչքեի մա- 29. 13:
տակարեմ՝ և աշնան կողմանս
աներեմ: Ընդ երկրաւորած աշխ Մատթ.
ցուցնոյն՝ զորոյն ակրկանեմ: Ի 13. 25:
բարձրադոյն իմաստեցն վայր իջ
եալ

եալ ես յինքն դատանիմ: Հրեշտա-
կանամ յերկինս՝ և ՚ի խորհուրդս
դիւականամ: Հաստատիմ յոտս՝ և
՚ի միտս տատանիմ: Սուտ ձևա-
նամ՝ և երբեք խոտորիմ: Կեղծա-
ւորիմ արդար՝ և արդեամբք ամ-
բարշտիմ: Պատիմ ՚ի պարս հե-
զոց՝ և ընդ այս կաքաւեմ: ՚Ի
մարդկանէ գովիմ՝ և ՚ի տեսողէդ
պարսաւիմ: ՚Ի հողածնեալցս երա-
նիմ՝ և յորդւոյն լուսոյ ատաղիմ:
Հաճոյանամ յետին ռամկին՝ և
Թագաւորէդ մեծի յուշաց եղա-
նեմ: Զատեան դատաւորին
թողեալ՝ խառնակրօնիցն աղեր-
սեմ: Հերքեալ ՚ի վեհից՝ սոսկա-
կանացն սպրդիմ: Մարմնովս ար-
տաքուստ ողձնիմ՝ և անձամբս
երփնիլէ ձայն ձանաչիմ: Հպա-
ւորիմ զանձն հաստատել՝ և ուխտա-
կորոյս արտաքս մերժիմ: Այսօր
մա

մաքուր հոգեկիր՝ և փայլին մըլի
խնկաւորար: Ո՛տրունի պատուէրն
լքեալ՝ թերահաւատութեան օձին
հետեւեցի: Նըմանեալ գոլապէս՝
և փառաթափուրս յո՛ս ըն կրկնեմ: Ըզ
ծանրութիւն աւուրն բառնամ՝ Մատթ. 20. 12.
և 'ի ժամ վարձուն անմասն եղա-
նեմ: Ի բացուստ ձոն ամն խօսիմ
և 'ի պատասխանատուութեան պահու՝
պապանձեալ կարկեմ: Ի յետ
արևուն հարուստ երևիմ՝ և ի
երեկուն ունայն գեղերիմ: Յու-
թոռս ծերոց բազմեալ՝ և խեղայն
գեց կցորդիմ: Նըշեմ խեթի՛
և արհամ րաք գորոնոր ըևայ զարթ-
նում: Ո՛նդուստանս կամեցս՝
չարաչար հեղեմ: Փոյթ խնա-
մով 'ի չարիս: Մեղս անտանիկ ար-
գելս: Նողարձ տարապարտեալս:
Նոյ դժոխեան զառածեալս: Նո-
մըխիթար տրտմեալս: Իւրնագրե

դեր

գերեալս : Առհու և ապականու-
թեան ծառայելոց : Ընդդէքի
ապաշխարեալս : Ընկերակից մահա-
ցելոց : Ընկպատուհասեալն հաստոտա
ծեալս : Ընդարծածն է չքնաղեցելոց:
Ընկալողութեան խոստովանեալս :
Եւ եթէ պարտէ զամօթիլն՝ սա
տանոր առել՝ անօրէնեալս անձին
նախատինս՝ ահա զքեզ մ. զքեզ մ և
ոչ խնայեմ ՚ի նեղութեան խաւարա
գեհեննին: Ըստ դմա օրհնաբա-
նեալ՝ անմահ թագաւոր: Առ-
դարէր Քն. Միածին որդի ոյ
հօր : Սատանա՛ ՚ի ձեռն անբա-
խեալ ալեալ՝ հոգւոյս ծնողաց:
Որձանացն զծանապս մոլեգին
շարժման պատիր խոնարհութեան:
Ողոտնեմ ՚ի սանձս կարգս երա
սանուց ըմբռնմամբ՝ զցնդէլ մացա
վայրագութիւն : Ելիցի խաղա-
ղութիւն հրամանաւ մեծի՝ սան

նա

նաւարան ըստ պատմութեանն: Սա-
տանեամ խաղաղանեամ պղտորեալ ըն-
կամն անդամս ուրանալոն ղաղա
նեաց . ամօթալս երկրակեն-
ցաղս հեծեց: Ընկալ զխոստովա-
նութիւն անձնողաս քանզի 'ի
հաս անուշից : Շնորհեա մեղ-
թաց դառնութեան փշոտոյ ու-
պէն հեծութեն յուսահատեալս
Եւ քեզ ընդ հօր հոգւոյդ սըր-
բոյ փառք պատիւ և իշխանութի
յաւիտեանս ամէն :

Նորին ԺՂ... ԺԸ Յաղագս ... և ...
Գլուխ . Խա.

ԱՐԴ ՆԱ ՔԵԶ
պատրաստեալ քաղաքար մծ
օրհնեալ 'ի բարձանս: Որ կեն-
դանիս ես և զկենդանութիւն տաս
մեզ: Որ կարես փոխածանել զօրէս Փիլիպ
ամ զձևակս նորոգել : Որ եթէ 3. 21.
փոխ-

փախնում 'ի քէն՝ դու զինի ըն-
թանաս։ Եթէ անկարգանամ՝ զօ-
րացուցանես։ Եթէ վրիպիմ՝ 'ի
շաւիղ դիւրութեան ուղղես։
Եթէ պատկառիմ՝ քաջալերես։
Եթէ ախտանամ յանձն և 'ի
մարմին՝ բժշկես։ Եթէ փորձա-
նամ մեղօք՝ մաքրես։ Եթէ սառեմ
քո ճշմարտութ՟եդ արդարացու-
ցանես։ Եթէ յանդունդս ներ-
քինս սուզեալ գլորեցիմ՝ յերկինս
ցուցանես։ Եթէ 'ի կամաց իմոց
ոչ դառնամ՝ դու դարձուցանես։
Եթէ մեղանչեմ՝ ողբաս։
Եթէ արդարանամ՝ ժպտիս
Եթէ օտարանամ՝ սգաս։
Եթէ մերձենամ՝ տօնես։
Եթէ տամ՝ ընդունիս։ Եթէ
յամրանամ՝ երկայնամտես։
Եթէ ես ժխտեմ՝ դու առատա-
պէս շնորհեալ ընձեռես։ Եթէ

լքա

լքանիմ՝ տրտմիմ։ Եթէ արհա-
նամ՝ խնդամ։ Եւ զոր չէ բանիւ
նիւթել, էն ընդդէմ ընդ թիւ ար-
կանել՝ փառս անբաւութեան սիրոյդ։
Առ աւետեացդ քոյ յայտնու-
եւ խաչիդ փրկագործութեան։ Որ
յամ ծայրի կտակեցեր՝ զխորանն
զկայութեան օրհնութեան քո ուխտի·
որք մեծաբարբառ մեծին աղաղակեն Եբր. 12. 24.
քան զդատապարտեալքս մահուն հարբելի
զյաղթական բարեաց քումդ
հանդիսի։ Եւ քեզ փառք՝ ընդ Հօր
քում. 'ի գովեստ բարեբանութեան
հոգւոյդ սրբոյ. յաւիտեանս. ամէն։

'Նորին Աղօթք [illegible] եւ [illegible]։
Ե[illegible] դատապարտ[illegible] . եւ
[illegible] . [illegible] եւ [illegible] .

Գլուխ . Ծբ.

ԱՂԱՉԵՄ ԵՒ աղերսեմ արտասուալից
հառաչմամբ յամ անձնէ զփա-
ռա

ռաւորեալ արտասուօք՝ անեղծ
և անստեղծ՝ անժամանակ՝ Հոգ-
Հռոմ 8. 26. ւոյդ գթածի։ Որ բարեխօսդ ես
վասն մեր յանմռունչ հեծութե-
1 Կորն 30. 16. ան. ողորմածդ Հայր։ Որ զքան
պահես. և զմեզ զուցեալ մարդկես
և տամուար կազմես՝ կենդանի և
կեցուցիչ կանաց բարձրելոյդ Հօր։
Սուրբ՝ աղաչեմ զքո յամենայն
անմաքուր գործոց՝ որք ոչ են հա
ճոյք քումդ բնութեան։ Եւ
մի շիջցին առ յինէն լուսոյդ շնոր
հաց փայլմունք ՚ի տեսականացս
աչաց իմաստից։ Այլ զմէ գթեղ
ուսոյ մարմնոյ ՚ի յիս. ՚ի ձեռն ա-
զօթից՝ և բնակիր մարմնոյ խնկելոց։
Եւ քանզի՝ մինդ յերրորդու-
թեդ պատարագի. և միասին ըն-
դունի հաճեալ ընդ յիս՝ հաշտա
րար արեամբ անդրանկին իւրոյ։
Եւ դու ընկալցիս զիմ պաղա-
տա

տանս, և յաղթաբերեսցես զիս յօ-
թեանս պատուհասականս ամ պատ-
րաստութք՝ 'ի վայելուչն ճաշակ-
ման երկնաւոր գաւաթին։ Առանց
պատճառոց դատապարտութե ըն-
դունել զայս անմահացուցիչ մա- Յովհան 6. 49։
նանայս կենաց՝ նորոյ փրկութե։
Եւ հալեսցի 'ի հրոյս յայսմանէ՝
գայթագղութիւնս իմ։ Որ մար- Եսայ 6. 6։
գարէին կենդանախառնեալ կայծա-
կամբն 'ի ձեռն սերովբէացն մա-
տուցման։ Զի յայսմ ամենայնի
քոյդ քաղցրեսցի գթութի՝ որ
որդւոյն քո հօրն քաղցրութիւն։
Որ զանառակն որդին մերձեցոյց Ղուկաս 15. 20։
'ի հայրենի ժառանգութիւնն․ և
զպոռնիկն յառաջեցոյց յերկնայ- Ղուկաս 7. 47։
ին արքայութիւնն արդարոյն ե-
րանութեան։ Այժմ որ այս և ես
մի եմ 'ի նոցանէ․ և զիս ընկալ
ընդ նոցին՝ իբրու մարդասիրութե
կա

Ա Պետ. կարօտեալ մեծի։ Զշնորհօք քո
Ա. 19. ապրեցեալս. զարեամբ քո ստաց
եալս։ Զի յայսմ ամի յամենայ
նում ծանիցի քո մարդասիրութ-
ընդ հօր և որդւոյ փառաւորեալ
համապատուութեամբ. ՚ի մի կամս և
՚ի մի իշխանութիւն զօրութեան
Զի քո է գթութիւն և կարո-
ղութիւն և մարդասիրութիւն և
զօրութիւն և փառք յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն։

Նորին Աղօթք Աղաչանաց և [illegible].
Նա՛ աստուածէլներ պատարագող.

Գլուխ. ԻԳ.

ՄՐԵԳ.Ս.ԿՆ Ս.Ր

դար։ Ճառագայթ օրհն
եալ։ Լուսոյ կերպարան. Փա-
ռաց անձկութեան։ Բարձրեալ
անքննելի։ Զօրեղ անպատում։
Բարւոյ բերկրութիւն։ Յուսոյ

տեսութիւն Պօղեայ երկնաւոր
Թագաւոր փառաց : Պա՛ն արա-
րիչ : Խոստովանեալ կենանիք: Եւ՛
արդ՝ զթերութիւն վրիպանաց
բազմախօսնալ ձայնիւ եղկն ըզոյս՝ ամե-
նազօրդ բանիւ լցեալ՝ մատուցես
յաղերս հաճութեան հօր քում
բարձրելոյ: Որ վասն իմ 'ի փառս Եբրայ 1. 18.
եկիր անեծից: կերպարանել զիմ
նմանութիւն՝ ամենեւին կենաց
օրհնութիւն: վերնոց եւ ներքնոց
բարեխնամող՝ տեսուչ համայնից:
Զի թէ յանձն առեր մեռանել
վասն իմ: Ընդ եւ ինձ բոլորեցուն
մրչափ հաճեցիս տուաւել՝ եւ
այժմ վտանգաւորս կրից կարեկ-
ցել՝ ընդ իմ պարտաւորիս միշտ
աղօթելով՝ աղաղակցաւ մարմնոյդ
առեցելոյ 'ի Միոյ՝ առ համապա-
տիւդ քո հայր: Եւ՛ զո՛ արեանդ
պատուական միշտ մատուցելոյ 'ի

հաճոյք կամաց առաքելոց՝ բարձ-
ցին փառօք մեղուցելոյ դատա-
պարտելոյս ։ Ծածկեցին պարտիքն։
Ըսպառ լինելոցի ամօթն ։ Մոռա-
ցին պատուհասներն ։ Նարեգործեա
ցին գառանձինքն ։ Սատակեցին
որդունքն։ Վերացին լալն։ Հան-
դարտեցաւ կրճումն ատամանցն։
Սպառեցաւ որոգն ։ Հատցին
արտասուքն։ Մերժեցաւ սուգն։
Հալածեցաւ խաւարն ։ Վանես
ցի հուրն տառապանութեան։ Հեր-
քեցին տանջանարանքն դժոխօ-
նեալք ։ Ծնեցան զուարթութիւնք
կամողին և պարգեւողին կենաց
անմահից։ Օծելոյ լոյսդ։ Ըրա
գեցաւ փրկութիւն։ Հասցէ օգ-
նութիւնդ ։ Քաղցրացեալ այցե-
լութիւն ։ Կանխեսցէ ցօղք ողոր
մութեան։ Յառաջեսցէ արքաու
ցէ զինուորական պարգեւաց անկ-
եալ

եալ ոսկերացս թշուառութեան ՚ի վիհն մահու: Ծաղկեսցէ պտղաբերեսցէ բաժակդ երկնաւոր արեան կենարարիդ՝ զերկիրս խնամեալ աւուրն լուսոյ: Որ անծախագիս միշտ պատարագի յիշատակ կենաց փրկութեան հոգւոց ննջել ցերեկ: Զի տաճարի մահացեալ հոգիս մարմնովս մեղօք. շնորհօք քո դեթած. ՚ի քեզ զօրացեալ. քեւ նորոգեցայց պատուեալ ՚ի մեղաց. անմահ կենդանութեամբ ՚ի յարութեան արդարոց հօր քում օրհնեցեալ: Ընդ որում քեզ փառք՝ և հոգւոյդ սրբոյ՝ իշխանութիւն վայելչական գոհութիւն. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Նորին Աղօթք Աղջամղջին և ճշմարտութեան։
Նշ. տառաձևել յերեքեան հանգամանս։

Գլուխ. ԻԴ.

ՏԳԹՈՒ
թեանց և ամ ողորմու-
թեանց։ Շնուն մեծութեան։
Ձայն ահաւորութեն։ Ագահութեն
սաստկութեն։ Լուր անհասութեն։
Րուբբուտ դողութեն։ Ահեղութեն
հիացման։ Յուսահատութի բարե
բարութեան։ Ամենակալ քաղց
րութեան։ Յարմի երկուցեալ
սատանին ամ բնութիք եղելոց։
Ի քո սպառնալեաց ահեղ պա-
կուցման։ Սաճանձին սեւ բանկէք։
Սմփափին քեղափէք։ Պարուրին
դարք լուսակիր բոլից։ Ծերինչին
հիացմամբ բոլոր պետութիւնք
մերձնոցն։ Ձոյնք ցնծան դողով
մեծաւ ՚ի մի նաւակերտս բերկրութե։
Զար

Օրհնութիւն դնէք։ Ընկալ. չա-
րութեանցն զանձինս։ Սիրականին
խաղաղարարացն հաղէք։ Ընդէմ-
զոց՝ մաս լինի չրն շատէք օտարին։
Կարգին նշանաւ խաչին՝ յարձակ
մանք զխնամարութին։ Փառքն 'ի
սուրբն բանին՝ քննամբ ամենայն
կողմն։ Ընկերէ հանդուցէք
պաշտպին՝ խառմբք հեղաու կերպին։
Արդեւքն անդերծ գնդամաւ՝ հա
մազինացն կոծանք։ Ամովքն 'ի մե
տաղս ուժեղ հրամանիդ՝ ազատա
նացն զամէք։ Պայմանքին կար-
կեալ՝ ընդդիմաբանեցն դառնակ-
ցութենէք։ Պարառանցին չեւ ծ-
մամբ կարանան՝ անձն ըստ է՛ ելցէ
ժողովէք։ Ընդամծ շղթայելէք նե-
ղին՝ առ ուրբութիւք դե բազմաստ
ակն։ Ահա կարկառեն մ մարտանց
ձեւ ունի զանհաստատութեան նո
շանիւ 'ի ժամ աղօթելոյ. որ ...

մը

մթանաս խաւարաւ անգիտութե
ամենևին տեսականութեան. քան
թէ 'ի լոյս անմատոյց հանգուցել
բնակիս։ Ընկալ զաղաչօղս վտան
գաւոր՝ գոհաբան ընդ պահպանու
թեամբ թևոց հզօրից։ Փրկեա՛
'ի ցնորից եկամուտ սղալորութեց։
Աբ̄արա՛ զզգայարանս հայելեաց
Եբրայ. Թ. 14. սրտիս նկատմանց։ Սրբեցո՛ զխղ
տեղ կենաց 'ի մեռելական անդրջաց։
Սերմամբ քով սրսկեա՛ զշրջա-
կայութիւն կայից։ Զհետս ե-
րամայցն՝ կաթուածով կենարար
կողից զծարաւեալ։ Երդոյն պահ
պանողն՝ քառակերպից ձևա-
կերպութիւն եղիցի։ Հանդէպ
տեսութեան աչաց ամբարձման՝
փոփոխական քո կրից խորհուրդ՝
առ դիցէ։ Ընդ բարաւոր յոր-
կիս՝ չարչարանաց քոց գործի հա
ղիցէ։ Զծառայդ օրհնութեան.

հա

հաւատոյ յուսոյ սիրոյ կատարելոյ։
Սրբեա՛լ որ՝ սակաւ զաստուածեղէն
հոգւոյ։ Այսօր անճառելի պաշտ-
պանեայ յուսոյ։ Եւ ընդ սատակել
ծառայութեան ցանկոցն՝ եւ զբերան
պորտուածոց թեթեւացն։ Տէր
զառողջութեան ծաղկութեանց՝ ող-
ջոյ կարծանեան։ Եւ յոյր խնդր-
ուածոյ անմահութեան ձայնիւ հե-
ծութեան՝ միայն բարեխօսութ։
Տէր խնամութեանս որբոց հայ
Ածածնի՝ եւ ամենայն արդարոց։
Եւ նահատակաց ընտրելոց։ Եւ
քեզ փառք յամենեցունց՝ ընդ
գովեանս վերառաքեցէք օրհնել
զերրորդութեանն անմահականացն դա-
սուց 'ի քերովբէս հօր. քեզ Մ.Ն մե-
րոյ. եւ հոգւոյդ սրբոյ՝ ընդ հա-
ւասարապէս եւ յօրինողէ. յաւիտենականս
յաւիտենից. ամէն։

Նորին Աղօթք Աղջամղջին և ժամատուաց.
Ի՞նչ ասասցել յերեկոյին հանգստեան.

Գլուխ. ԺԵ.

ԱԾ ՅԱՒԻՏԵՆԱ

կան, բարերար և ամե-
նակալ: Ստեղծիչ լուսոյ, և յօ-
րինիչ գիշերոյ. Կեանք ի մահու
Եսայի և լոյս ի խաւարի: Յոյս ակն ունո-
57. 15. ղաց՝ և երկայնմտութիւն տարա-
Ամովս կուսելոց: Որ ամենազօրն ես ի-
5. 8. մաստութեամբ քո՝ դարձուցանես յայգ
զստուերս մահու: Ընծայեաց ծա-
գումն և անմուտ արեգակն.
Քանզի ոչ զօրէ ծածկել զփա-
ռս Տէրութեան քո՝ խաւար
Եսայ գիշերոյ: Որում կրկնի ծունր եր-
45. 24. կրպագութեան ամ՝ եղելոց՝ երկ-
նաւորաց և երկրաւորաց՝ և սան-
դարամետականաց: Որ լսես զհե-
ծութիւն կապելոց և հայես յօ-
ղօթս

զօթս խանդարհոյ՝ և ընդունելիս
զխնդրուածս նոցա։ Տէր իմ՝ և
թագաւոր իմ։ Կեանք իմ՝ և ա-
պաւէն իմ։ Յոյս իմ՝ և վստահ-
ութիւն իմ։ Յ. Կռ. Ծնդ. ամէն.
Սուրբդ հանգուցեալ 'ի հոգիս
սրբոց։ Մխիթարութիւն վշտաց՝
և քաւարան մեղուցելոց։ Որ գի-
տես զիմ՝ յառաջ քան զլինել
նոցա։ Նայեա՛ զպահպանողա-
կան զօրութեամբ աջոյ քոյ. և փր-
կեա՛ զիս յերկիւղէ գիշերի և 'ի
գնդէ չարէ։ Որպէս զի՝ զյիշա-
տակ սրբոյ և մեծ քո անուանդ՝
միշտ համբաւորեալ շնորհաք հոգ-
ւոյ ըղձութեան ճիշդ։ Կենաց պահ-
պանեալ՝ ընդ այնոսիկ որ կարդան
զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՝ և 'ի գրոշ
մէ խաչի քոյ նշանիւ։ Զոր ածայ
ին արեամբ քո՝ նորոգեալ նորո- Գաղա. 3. 26.
գեցեր. և 'ի նոյն ձեռն որդէգ- Կողո. 2. 10.

րու

բաւականն զմեզ մեղուցելոց. եւ 'ի
փառս պատկերի քո՝ նկարեալ
յօրինեցեր։ Այս պարգեւօք
ածիմաստօք։ Ամաչեցայ ստամբակաց։
Բանականացն մերձեալքն։
Բարձեալն որոգայթքն։
Գոռոզացն մարտուցեալքն։
Գազանացն զէնքն ապարասուքն։
Սերժեցայ մեղացն։
Փարատեցայ խաւարին։
Սնկնեցայ մառախուղին։
Արգելի քո հաճոյացն եւ աջ քո
կնքեցայ։ Վա՛ զի գթած ես եւ
ողորմած. եւ անուն քո կոչեցեալ է
'ի վերայ ծառայիս քո։
Եւ քեզ ընդ Հօր Հոգւոյդ սուրբ
փառք եւ իշխանութի՝ յա-
ւիտեանս յաւիտենից.
ամէն։

Աղօթք Աղաչանաց և հրամանաւ ի Շար-ականացն մերոյ՝ հրամայեցմամբ շարադրեցեալ Տեառն Պաղտասար յաւիտենաւոր Հայրապետէ։ Յաղագս Երախտաւորաց ամենից անձանց աղօթողաց։

Գլուխ. Եզ.

ՍՈՒՐԲ ԱՍՏ

ուած հայր անսկիզբն. բազմամեղիս ողորմեաց մարդասէր. ած հարցն իմոց։

Սբ ած որդին միածին. մեղաւորիս թողութիւն շնորհեա մարդասէր. ած հարցն իմոց։

Սբ ած հոգին ճշմարիտ. ի հասեալ բարկութենէ ազատեա զիս մարդասէր. ած հարցն իմոց։

Պարծանք ըղձացեալ քո յիշեն յաղագս մեղաւորիս հողեղինիս. բազմա-

գութ

գութ տր խնայեա՛ և մի կորու-
սաներ.

Կանգնեա՛ զանկեալս ՚ի գլորմա-
նէ՝ զմխրճեալս ՚ի թշնամեացն.
որ բժիշկ ես հիւանդաց բժշ-
կեա՛ զիմ զհիւանդութիւն.

Զխաւարեալ յանցանօք անձն
իմ՝ առ քեզ տր համբարձի զաչս
իմ. թող ինձ զմեղս իմ միայն
բարեգութ. և ողորմեա ինձ տր՝
ըստ մեծի ողորմութեան քում.

Ազատեա զիս չարագործ թըշ-
նամւոյն՝ և կամի խաղաղ զիս որպէս.
Հայր բարեգութ բժշկեա զվի-
րաւորեալս՝ և ողորմեա ինձ տր՝
ըստ մեծի ողորմութեան քում.

Ստանջիմ ՚ի բարկութենէ մե-
ղաց իմոց՝ տր խաղաղութեան՝
օգնեա ինձ.

Ի՛լէ կործիմ հոգւոյս անօրէնու-
թեամբ իմով. թագաւոր խաղաղու-
թեան

Թեւոն օգնեա՛ ինձ ։

Ի խորս մեղաց ծովու տարուբե-րեալ ծփիմ, նաւահանգիստ բարի փրկեա՛ զիս ։

Մերձեմ յընկղմիլ օգնեա՛ ինձ նաւահանգիստ բարի․ քանզի ծանրա-ցան 'ի վե՛ր իմ՝ բեռինք մեղաց։

Ա՛ծ յօգնել ինձ փութա՛․ քան-զի խորք չարեաց ընկղմեն զիս յան-դունդս․ այլ դու նաւահանգիստ լե՛ր և ինձ ձեռնտու։

Փրկեա՛ 'ի վտանգէ զնաւաբեկս 'ի յալեաց ծովու․ քանզի կորըն-չիմ 'ի մեղաց՝ անօրէնութեամբ իմով։

Համբառնամ առ քեզ տէր զաչս իմ՝ նայեա՛ յիս գթութեամբ քո՛վ և ողորմեա՛։

Դու ես յոյս և ապաւէն իմ, զեր-ծո՛ զիս յորոգայթէ մեղաց՝ և ողորմեա՛։

Ապրեցուցիչ իմ և փրկիչ իմ,

ապ

ապրեցո՛ զիս յորոգայթէ մեղաց՝
և ողորմեա՛։

Մնացեալ անձամբ կարդամ առ քեզ Հայր երկնաւոր. օգնեա՛ ինձ 'ի նեղութեան՝ որ մեղօքս եմ մտեալ՝ օգնեա՛ ինձ։

Աղաչեմ զքեզ Հայր երկնաւոր. մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. զի մեղեալ եմ ես վաղվաղակի՝ լո՛ւր ինձ Տէր։

Ա՛ռ ընծայեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր. բարերարութեամբ քո՝ խնայեա՛ յիս և ողորմեա՛։

Հայր բազումողորմ՝ խոստովանիմ առ քեզ ո՞պ զանառակ որդին. թող ինձ զմեղս իմ՝ և ողորմեա՛։

Տէր որ զթացար 'ի կինն քանանացի. զթա՛ և յիս 'ի մեղաւորս՝ և ողորմեա՛։

Ո՛վ բազումողորմ. խնայեա՛ յա

րա

րարածս քո հայր ամենակալ՝ և ողորմեա՛ ։

Արեգակն արդարութեան ․ ծագեա՛ 'ի հոգիս իմ՝ զլոյս ճշմարտութեան՝ և ողորմեա՛ ։

Տուր ինձ Տէր զխաղաղութիւն․ և փրկեա՛ 'ի նենգչաց իմոց՝ հոգւով ճշմարտութեան՝ և ողորմեա՛ ։

'Ի նեղութեան իմում օգնեա՛ ինձ Տէր՝ որպէս երբեմն յովնանու՝ և ողորմեա՛ ։

Յօգնութիւն ինձ ժամանեա՛ կարօղ Տէր՝ առաքեա՛ 'ի բարձանց քո զխաղաղութիւն ․ և պահեա՛ զքո յուսացեալսդ՝ ապէլուխյ ։

Եկեսցէ Տէր 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո․ և բանն փրկութեան քո՝ պահեսցէ զանձն իմ 'ի մեղաց։

Ողորմութիւն քո և ճշմարտութիւն քո՝ և լոյս երեսաց քոց առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յարդարութիւն։

Պու

Դու տէր որ ճշմարտութեան ես սի-րող։ և քննես զծածուկս գաղտ-նեաց սրտի իմոյ. ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ։

Տո՛ւր ինձ ցնծութիւն փրկութեան. և հոգւով տէրութեան քո՝ հաստատեա՛ զիս՝ և ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ։

Ընդայ քեզ տէր քաւեա՛ զիս՝ և ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ։

Ոչխար եմ բանաւոր հօտի քո և առ քեզ ապաւինիմ հովիւդ բարի խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս՝ և ողոր-մեա՛ ինձ ա՟ծ։

Ճանապարհ քո ուղիղ են ես մի-այն մոլորեցայ՝ դարձո՛ զիս. և ո-ղորմեա՛ ինձ ա՟ծ։

Պատուիրանք քո արդար են ես միայն եմ մեղուցեալ քաւեա՛ զիս՝ և ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ։

Իւ ՋԼ անձնամահ որ փեսայիդ այրի հոգի իմ պաղատի. ուստի զերա-ճունս քո խնամ դատաւորիս. առ

նել ինձ դատաստան արդար ընդ-
ունելի մարմնոյ իմոյ.

Յոյս իմ ես դու Տէր քաւիչ
յանցանաց իմոց. մի անտես առ-
նել զխոստումն ապաշխարանաց իմոց.
ողորմեա ինձ Տէր.

Մեղք իմ բազում են յոյժ
ծանր են քան զաւազ ծովու.
քանզի քեզ միայնոյ մեղայ՝ ողոր-
մեա ինձ Տէր.

Բայց Տէր գիտես զողորմութիւն որ
ողջապահ կարդամ առ քեզ. քան
զի քեզ միայնոյ մեղայ. ողորմեա
ինձ Տէր.

Հեղ յիս զգթութիւնդ քո բազում
ողորմ և մարդասէր. քանզի քեզ
միայնոյ մեղայ. ողորմեա ինձ Տէր.
Բազում են քո գթութիւնքդ՝
բազմամեղ անձին իմոյ. ողորմեա
ինձ Տէր քաւիչ իմ.

Օ՜ քեզ աղեկիզաչար Տէր մեղայ՝

չարէն խաւարամածք · ողորմեա՛ ինձ
ա͞ծ բարերիչ իմ։

Յո՛րժամ ժամ՝ աղաչանք իմ այս են
՚ի մեղաց իմոց՝ տ͞ր. ո՛ղոմ գես տ͞ր։

Յանցանաց իմոց դարձուցի սիրտ
իմ աղաչեմ զքեզ՝ թող ինձ տ͞ր։

Արտասուա՛ց իմոց մի լսեր տ͞ր·
զի պանդուխտ եմ ես՝ յանցաւոր
երկրի։

Ողորմեա՛ ինձ ա͞ծ իմ ողորմեա՛
ինձ զի անպատասխանի եմ յամի՝
թող ինձ տ͞ր։

Մոլորեալ անձն իմ անօրէնութ͞բ·
մի կորուսաներ զիս տ͞ր ըստ անօ
րէնութե՛ն իմոյ· որ խնդրողդ ես
մոլորեալ ոչխարին։

Ծանրացեալ մեղօք ընկղմի անձն
իմ· ընկղմա՛լ զիս ո՛չ Ներքեմն զպետ
րոս· որ ծփիմն ալէկոծեալ յան-
ցանօք։

Մեղայ տ͞ր բազմամեղորդ ա͞ծ՝ մե
ղայ ողորմեա։

Մե

Մեղայ որք և անկանելով առաջի քո. մեղայ ողորմեա՛։

Մեղայ որ խոստովանելով զյան-ցանս իմ. մեղայ ողորմեա՛։

Մեղայ քեզ Տէր. մեղայ ողորմեա՛։

Մեղայ անօրինեցայ և մոլորեցայ 'ի ձեռս անօրէն թշնամւոյն. արդ անկեալ աղաչեմ՝ թող ինձ Տէր։

Եւ զպատուականն զհոգեւոր գան-ձն յափշտակողացն կեղեքեալս ծա-խեցի. այլ առ քեզ միայն պաղա-տիմ բարերար փրկիչ խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։

Օգնեա հոգւոյ իմոյ քակտեցի և եղէ անբարութեան որդի՝ այլ առ քեզ միայն պաղատիմ բարերար փրկիչ՝ խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։

Սատանայից եղէ ես որ զարմացե-նք պտղաբերացս՝ որպէս ձիթենի. այլ անյիշաչար և անոխակալ փրկիչ. խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։

Որք

Ողորմեա՛ց ինձ քո ողորմութեամբ քո մեծաւ՛. զի կարօտ եմ ես շնորհի քո և ողորմութեան. ողորմեա՛ց և լո՛ւր ինձ քաղցրամեղիս։

Լո՛ւր մեր ձայնի աղաչաւորօյս և ցաւագին պաղատանացս. որ ամօթով կամ առաջի քո՝ իմ չարաչար վարուքս ողորմեա՛ և լո՛ւր ինձ քաղցրամեղիս։

Իսկ դու յոյս իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ՝ մի թողուր զիս՝ տէր ած իմ.

Յոյս իմ ՚ի ժամանակի ծերութեան իմոյ. մի թողուր զիս՝ տէր ած իմ։

Ե՛ւ եղիցի ձեռն քո պահապան անձին իմոյ. և աջ քո քաղցր առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յարդարութիւն բժիշկ իմաստութեան և ճարտարապետ բժշկեա՛ զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւնս. արարօղ և յոյս փրկութեան իմոյ։

Ողջունեցելոյ առ իս զգութ մարդասիրութեամբ. և յաղթերէք կենաց

յօժան

լուսացեա զմիտս անձին իմոյ. բժիշկ իմաստուն և ճարտարապետ բժշկեա՛ զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն. արարօղ և յոյս փրկութեան իմոյ։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ ըզքեզ. զամենայն աւուրս կենաց իմոց, և առ քեզ ապաւինիմ հովիւ՛ բանաւոր հօտի. դարձո՛ զմոլորեալս 'ի հօտ քո քո. բժիշկ իմաստուն և ճարտարապետ. բժըշկեա՛ զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն. արարօղ և յոյս փրկութեն իմոյ։

Լո՛ւր ինձ ած փրկիչ իմ. և կեցո՛ զիս՝ որ յամի կարօղդ ես։

Լո՛ւր աղաչանաց իմոց. տր մարդասէր՝ գթա՛ յիս։

Մի՛ անտես առներ զիս տր ած փրկիչ իմ. այլ շնորհեա՛ ինձ թողութիւն բազմագութ մարդասէր՝ և կեցո՛։

Տէր որ գթացար յաւազակն խա-
չակից լինել քեզ. և մաքրեցեր
զաղտեղութիւն յանցանաց նորա
յաղբերէ կողէ քո, գթա՛ և յիս
՚ի մեղաւորս որ ծարաւէս եմ առ
քեզ. և փափագեմ ՚ի գաւիթս
քո՝ ուղ զիք յեղջերուաց՝ ՚ի յաղ-
բիւրս ջուրց։

Մարտնչի ընդ իս թշնամին՝ հա-
նապազ զիս կամի կորուսանել.
այլ դու Տէր իմ՝ այց արա՛ մոլո-
րեալ ոչխարիս՝ և կեցո՛։

Մեղայ և աղաչեմ զքեզ. թո-
ղութիւն շնորհեա՛ մեղաց իմոց.
քաւիչ իմ լե՛ր քո գթութեամբդ՝
որ միայնդ ես փրկիչ և կեցո՛։

Մեղայ քեզ Տէր. մեղայ քեզ
Տէր. մեղայ և բազմապատիկ ծո-
վու. բազում են յանցանք իմ.
պատրանք աշխարհիս խաբեցին
զիս. և եղէ անպտուղ ՚ի կենաց
յու-

յուսոյդ․ այլ դու անախտական և
անկիզանաճար մորենիս, խնայեա ՚ի
մեղուցելոց ծառայս՝ և կեցո։
Տէր իմ բազում են անօրէնութիւնք
անձին իմոյ․ ոչ մերձեցի զահեղ
գերաստուածեան քո․ այլ՝ անկեալ
զքեզ աղաչեմ՝ շնորհեա ինձ ա-
պաշխարութիւն՝ որ և ողորմեա։
Անախտական և անկիզանաճոր մոր․ որ
զթագաւորն ՚ի մեղաւորս՝ շնորհեցեր
ապաշխարութիւն․ այլ՝ զթեա և
ձեզ մեր ՚ի մեղուցելոյ և յանօրէն
եալ քո ծառայս․ և փոխարկեա
զգործս չարեաց՝ ՚ի զղջումն
ապաշխարութեան՝ և կեցո։
Լուսաւորեա բարեգութ առ քեզ
ապաւինեալս․ տուր ինձ ձեռն որ
երբեմն պետրոսի ՚ի ծով ալեացն․
որ ծփիմս ալէկոծեալ յանցանօք
մեղաց՝ և կեցո։
Որ աղբիւրդ ես ծարաւեաց՝ և

հաց

հանգիստ ուղեւորաց․ ճանապարհ
մոլորելոց՝ եւ հովիւ հոգեւոր բա-
նաւոր հօտի․ փափագողիս առ
քեզ քո լեր նաւահանգիստ․ Եւ
որպէս ինձ ծարաւելոյս զբաժակ քո
քաղցրութե․ յանկարծ աղբերբեդ։
Որ լուսաւոր ես անկեղերաց քո
ամ՝ լուսաւորեա զիմ զխաւարեալ
ին խորհուրդս՝ եւ կեցո։
Առաջ լուսոյ․ որ եղական ար-
դար՝ առ իս լոյս ծագեա։
Ընկերակից ի հօրէ․ ընդունիմ ի հոգ-
ւոյ՝ կցեա քեզ ի հաճոյս։
Վաղնջաջ ողորմած․ գանձից ծած
կելոյ՝ դուռն զիս արա։
Ողորմուն ողորմածն․ զանձառնողիս
բոյդ դարձուցո մեղաց։
Ստեղծող ամենեցուն․ եղելոց խնամ
ող՝ եւ ինձ ողորմեա։
Ողորմելի ո՛ր յօժնել․ ողորմեա
գթածերալս՝ ողորմութեանց նմանիչ։

Եդ

Էր Հայր անսկիզբն․ էակից որդին
է միշտ ընդ Հօր։
Ընկալ զկոյս զմեծ․ ընկալ զոր
մեծ՝ ընկալ մարդասէր։
Թագաւոր փառաց․ թողութեանց
տուող՝ թող ինձ զյանցանս։
Ժողովող բարեաց․ ժողովեա և
զիս՝ ժողովս անպիտանեաց։
Ի քէն որ հայցեմ՝ ի մարդասի-
րէդ՝ ինձ զքաղցրութիւն։
Լեր կենաց մանուկս՝ լոյս խա-
ւարելոց՝ լուծանող ցաւոց։
Խորհրդոց գիտող․ խաւարելոյս շը-
նորհեա՝ զխորհուրդ լուսաւոր։
Ծնունդ Հօր ծոցոյ․ ծածկելոյս
ամենաբարձ ծածկեա զմեղս փառաց։
Կենարար փրկիչ․ կեցո զա-
նկեալս՝ կանգնեա զգլորեալս։
Հաստեա հաւատով․ հաստա-
տեա յուսով՝ հիմնեա սիրով․
Ձայնիւս աղաչեմ․ ձեռն օգնս պա-
զա

զատիլ՝ ձիր բարեաց շնորհեա՛։
Ղամբարանք լուսոյ • ղեկավար
ճարտար՝ զդօղեալս ամենայն։
Ճառագայթ փառաց • զճանա-
պարհ ինձ ցոյց՝ ձեռաւ ել՝ի յերկինս
Միածին հօր • մայծ ցէս յառա-
դատու՝ մաքրեա՛ ը հարստանելոյ։
Յորժամ գաս փառօք • յահա-
գին աւուրն՝ յիշեա՛ զիս քո
Նորոգող հնութեանց • նորոգեա՛
և զիս՝ նորոգ զարդարեա՛։
Շնորհատու բարեաց • շնորհեա՛
զքաւութի՛ն շնորհեա՛ զթողութիւն
Ուրախացո՛ տէր • որ ընդ փրկու-
թեանն՝ որ վասն եմ ՚ի սուգ։
Չարեաց պարտաւորս հոգայ, ՚ի
չարին՝ չար դեւին խաբամանք։
Պարգևիչ բարեաց • պարգևեա՛
ինձ՝ պարտեաց զթողութիւն
Ջուր շնորհեա աչաց • ջերմե-
դուլ զարտօսր՝ ջնջել զյանցանս

Ռե

Սնուցիչ քաղցու · ոստ հայ-
ւոյս արբո՛ ռահ ցո՛յց ինձ լուսոյ։
Սէր անուան յո՛ · սիրով քով
ջերմեա՛ զսիրտ իմ քաղցրագին։
Վան պղծութեան · վե՛ր ողորմու-
թեան՝ վերստին կեցո՛ ։
Տնկիչ այգւոյ տնկեալ ամէ · տուր
ինձ յագենալ՝ տէր յո՛ քո ։
Րաբունի երկնաւոր · բանիւ դա-
շակերտաց՝ բանից երկնայնոց։
Ցօղ արեան քո տէր · ցօղեա՛
ի հոգիս՝ ցնծացէ անձն իմ ։
Ւիծեալ մեղօք · ւիծեալ ա-
պաշտեմ՝ ւխտել ինձ բարիս։
Փրկիչ բոլորից · փութա՛ քո
փրկել՝ փորձութեանց մեղաց։
Քաւիչ յանցանաց · քաւեա՛
զօրհնաբանս՝ քեզ երգել ըն-
կալ ։

Աղօթք Ապաշխարողի և մշտամաղթութեան ի մտաւոր
Գամ Գալստեանն ԺԷ։
Պողոսի. Ենոք

ՏՐ ԶԼՈՒՐ մեծագանգամ քո դատաս-տանդ լուայ և երկեայ. զի ու-սայ ի սրբ̄ց պատուիրանացն և թէ գաս դու ի դատել զերկիր։

Տր̄ յիշեցի զչար զգործս իմ և զարհուրեցայ. զի ծանեայ ճշմարտութիւն զահաւոր և զանաչառ ըզ քո դատաստանն։

Տր̄ յիշեցի և զգութ ողորմա-կան սիրոյ քոյ առ քո արարածս. և ի քո գթութեան ապաւինեալ աղաչեմ. ողորմեաց ինձ յաւուր յայնմիկ քո արդար դատաստանի։

Լսել զձայն փողոյն ահագին աւուրն. յորժամ հարկանէ հր-րեշտակապետն և կոչէ ի դատաս-տան՝ ողորմեա՛ ինձ Տր̄։

Րա

Ամենաբարձրական ողորմութեան շնորհ՝ պարգևեա ինձ յահագին ատենին գթողութեանդ՝ և կեցո՛ միայն մարդասէր։

Յորժամ հեծանոցաւ դատողութեան քոյ նոր. սրբես զկալ աշխարհի. յշտեմարանն արքայութեանդ՝ ժողովեա զիս ընդ արդարոցն։

Յորժամ զաւանդ պատուիրանին՝ պահանջեսցես ’ի ծառայից. ընդ կրկնաշահ քանքարացն՝ արժանացո՛ զիս քո ուրախութեան քոյ յերկինս։

Յորժամ կոչես զհրաւիրեալսն՝ ’ի սկզբանէ աշխարհի ժառանգել զպատրաստեալն. շնորհեա ինձ ընդ նոսին զարքայութիւն քո Քս։

Շնորհեա ասէր և ինձ մեղաւորիս. ’ի միւսանգամ քո գալստեան նորին տեսանել զքեզ հայրական

փրաս օձ՝ ՚ի նորագեալ զանկեղեբար
լոյս անճառելի՝ աղօթեմ քեզ:
Շնորհեա ինձ տրտմութեան թեւն
ընդ իմաստութեան հանճարոյն՝ և ըղ
հոգւոյ իմոյ լապտերն՝ պայծա-
ռացոյ:

Երկնչիմ ՚ի քէն տէր՝ զարհուր-
եալ ՚ի պատասխանատուութեան զամենն
ատելայ եթէ ոչ գիտեմ զքեզ.
Պայծառացուցին լապտերըս հոգւոյ
իմոյ. և բարձրացուսցես զիս ընդ-
հրաւիրեալսն՝ ՚ի կոչումն արքայ-
ութեան երկնից:

՚Ի յուրբաթու ժամ երրորդին՝
բևեռեցար տէր ՚ի խաչին՝ լու-
ծեր զյանցանս նախաստեղծին
և կապեցեր զթշնամին. զիս ամ-
բարձ ը հոգեւորն կենդանարար
քո նշանին. և ՚ի ծաղիկն արև-
լից՝ լուսաւորեա յաւուր նորին:

Օ կենդանատիր անարատ ծննդ

քո

քո՝ արկանեմ առ առաջի ամենակալ տէրութեդ քո ․ յորժամ գա-լ փառօք Հօր դատել զԹշնամիս՝ խաչի քո, նա ընդ իմ յանցանաց իմոց՝ բարեխօսութիւն մօր քոյ և կուսի ․ աղաչեմ զքեզ Տէր՝ պահպանեա զիս ի հալածմանէ խաչի քոյ Տէր ։ Յորժամ եկեսցես հարցանել մեղաց ընդ մի ավելորդ , ընդ խնա-մոն ոչ կուսանայն ․ այլ անայն զիս՝ ընդ 'նոսին երգել զփառս 'ի բարձունս ։

'Ի գիշերի և 'ի տունջեան՝ և յա-մենայն ժամու՝ անդադար փառա-ւորեմ՝ զՀայր և զՈրդի և զՍբ Հոգին ․ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ․ ամէն ․
Հայր մեր որ յերկինս ես ։

Աղօթք Աշխատողաց և հալածեալոց առ Խաչն.

Գլուխ. Եր.

ՀԱԼԱԾԵՍՑԻՆ նէն որ նշանաւ խաչի քո զերծ զխաւարայինն և զանձն ընդդէմ դա-րանն. և մի տար յապականութիւն զքո ժառանգութիւն։

Ապաւէն եմ և փրկիչ՝ հզօր թագաւոր՝ ընդդէմ յաղթութեան և մեծ խաչի քո՝ ամենազօրութեամբ. և պահեա զքո յուսացեալս՝ ամենուրեք։

Նշանաւ ամենայաղթ խաչիւդ քով՝ պահպանեա զկեանս մեր դաւաճանք յանձնարկութ թշնամեացն. զի դու միայն ես՝ թագաւոր փառաց որ ճանաչեալ յաւիտեանս։

Որ զանարատ բազուկս քո ի խաչին տարածեցեր զքո մեծ. և նշան յաղթութեան ետուր մեզ. նովաւ զերծեա զմեզ ի պահեստ։

Որ զաշխարհահալէկ ցոյց բազկատարա

ծութիւն խաչի քո քս՟ ած· գա-
ւազան զօրութեան եւ ասպար ինձ·
նովաւ զկեանս իմ պահեա՛։

Որ զմեռեալսն 'ի ճաշակմանէ փայ
տին յանցնից՝ կենաց փայտիւն կենա
գործեցեր · նովաւ զկեանս իմ
պահեա՛։

Տեսիլ անճառ 'ի խորհրդոյն զոր
յառաջագոյն ցուցեր լուսածին
մր՟ Նշանին· քանզի սերովբէն բոցե
ղէն հրանիւթ պաշտօնակէր 'ի
մէջ պանծայի եւ փայլելուչ դրախ
տին· աղաչեմ զքեզ տէր՝ պահ
պանեա՛ զիս ընդ հովանեաւ խա-
չի քո սուրբ։

Երկնաչափ ցուցեր սանդուխ ե-
մանայի ճանապարհ անցանելով որ-
դւոց մարդկան՝ ընդ դուռն կե-
նաց մտին· քանզի խորհրդեամբ
ցուցաւ սքանչելւոյն յակոբայ·
երկնաւոր զօրացն էջք եւ ելք

ատրարան. աղաչեմ զքեզ տէր՝ պահպանեա՛ զիս ընդ հովանեաւ խաչի քո նր̃:

Որ զանդունդս մեղաց ծովուն աւելով բաժանեցեր. և զբռնաւորն ծածկեցեր խորոցն յատակս նաւկան հրով. հանէր զմ տղայուրդս քո 'ի բանդութիւն և բերեր անկեալ զօրացն. աղաչեմ զքեզ տէր՝ պահպանեա՛ զիս ը̃ հովանեաւ խաչի քո սուրբ:

Սերովբէական հրաշս խաչանիշ համբարձմամբ ձեռացն մովսիսի ընդդէմ ամաղեկայ. 'ի մարտի պատերազմի զբել լեալ՝ և ձուլադրոշմն ձուլիւք ենթադրեալ կործեր. աղաչեմ զքեզ տէր՝ պահպանեա՛ զիս ը̃ հովանեաւ խաչի քո նր̃:

Զօրաբարձ նպատակ օրինակեալ քառաթև սուրբ խաչին. ձեռացուցանէր մովսէս խորայեղեան բանակին

կեն զօձն պղնձի․ ապրեցուցանել
զմեռամահ ալսն 'ի խածանօղ օձ
նոց թունից․ աղաչեմ զքեզ տէր՝
պահպանեա՛ զիս ընդ հովանեաւ
խաչի քո սրբոյ։

Փայտ կենաց զոր հոգւովն մե-
րագուշակեաց գերահրաշ իմաստու-
նին․ քանզի արարիչն արարածոց
բարձրացաւ 'ի սմա․ և կողահոս
շիթք անապականն արեանն զնա-
ղածնողին ջնջեաց զմեղս․ աղաչեմ
զքեզ տէր՝ պահպանեա՛ զիս ընդ
հովանեաւ խաչի քո սրբոյ։

Նոր սիրոյ պատուիրանին՝ դո-
ծով լցօղ եղեր բանին․ աղօթե-
լովն առ հայր յերկինս՝ թողուլ
զմեղս որ 'ի խաչին․ ինձ որ հոգ-
ւով հաւատացեալ՝ երկրպագեմ
քեզ միածին․ թող զլուծումն
հրամանին՝ մի յիշեսցես՝ մեղքն
առաջին։

Օ․

Զօրութիւն որ խաչի քոյ Քս՝ որ կանգնեցեր 'ի փրկութիւն աշխարհի· նա պահեսցէ զիս յամենայն փորձութենէ։

Քանզի 'ի նմա բարձրացար Ած՝ և 'ի նմա հեղեր զպատուական որ զարիւնդ· նա պահեսցէ զիս յամենայն փորձութենէ։

Եւ զքո միւսանգամ՝ զգալուստդ նշանաւ խաչի քո՝ յայտնեցեր աշխարհի· նա պահեսցէ զիս յամենայն փորձութենէ։

Եւ նովաւ պահպանեա՛ զիս Քս Ած՝ որով երկրպագեմ՝ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյն։

Եւ վասն խաչի քոյ պատուականին՝ ո Տէր ընկա՛լ զաղաչանս իմ՝ և կեցո՛ զիս։

Պահպանեա՛ զիս Քս Ած իմ՝ ընդ հովանեաւ սուրբ և պատուական խաչիւդ քով 'ի խաղաղութեան·

փրկ

փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց։ Արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ. Այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես. ամբ''։

Կցուրդ. ԱՀ ձայնքս և շարամանոյց. ԱՀ ձայնն.

Գլուխ. ԻԹ.

ՈՐ ՈՂՈՐՄԵ

ցար ’ի մեզ ծնեալ մարդկան՝ Հայր երկնաւոր՝ ըստ մարգարէին՝ և ետուր. բնութեանս պարգև զկոյսն մը զծնող՝ որդւոյն միածնի. մաղթանօք նորա՝ տէր ինձ ողորմեա։

Որ ցուցեր ’ի մեզ յամպոյ օրինաց Որդւոյ զկոյսն մարիամ. յոր մէ ծնար մարմնով և բարձեր նովաւ զմեզ՝ նախաստեղծին ագա-

մայ

մայ. մաղթանօք մօր քո՝ տէր Յիսուս ողորմեա՛.

Որ մաքրեցեր Հոգւովդ սրբով զկոյսն և զարդարանօք մօր՝ քո փառաւորեցեր. և յամուլ ծնողաց նորին ետուր զմայր բանին՝ զօրհնեալն ի կանայս. մաղթանօքն նորա տէր Յիսուս ողորմեա՛։

Անճառելիդ Աստուած անզննական ի հրեղինաց՝ հանձնեցար ի հողեղինաց՝ յայտնեալ թագաւոր աստուածութեանդ. քո զմիշտ կոյսն Մարիամ աղօթիւք մօր քո՝ ողորմեա Յիսուս։

Անժամանակ ծոցոյ ծնունդ հօր էական. որ եկեցեր յորովայնէ ժամանակաւ՝ մայր ի մօրէ անճառ մարդեղութեամբ. աղաչանօք մօր քո՝ ողորմեա Յիսուս Աստուած։

Յառաջ քան զարուսեակ անմայր ծնունդ հօր ի յերկինս՝ ընտրեցեր խնամատարութեամբ զմայր անարատ՝ անհայր ծննդեան քո ի յերկրի.

աղա

աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա՛ ինձ ա̃ծ·

Որ յանէից յանմարմնական զօրաց էակ՝ հայր անսկզբն· զզօրապետ խմբից նոցա՝ անճառաբար առաքեցեր առ բանն քո՝ խորան սրբութեան· աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա՛ ինձ ա̃ծ·

Որ ’ի կառս քերովբէից բազմեալ՝ լոյս քան զարե յառաջ· ’ի հողանիւթեայ հաձնեյդ՝ տաճարի բազմիլ փառաց· մաքրագործեալ յորովայնի· աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա՛ ինձ ա̃ծ·

Որ ’ի տաճար ձեռագործութեան խօսեցար յօրէնս ուսանօղաց· եւ ’ի գլուխ դրեալց նոցին՝ հաւանացեալ սրբոյ կուսին՝ ’ի քնակութ քում էակցին· աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա՛ ինձ ա̃ծ·

Որ յանմարմին բնութե՛ ա̃ծու-

թեան

Թեան քոյ տէր. միացուր մարմնով յարգանդէ կուսին՝ անյեղլապէս գոլով. որ և փախուցեր զուրախու- թիւնս երկնի և երկրի՝ յանտըր- տում ՚ի կենանւոյ. աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա ինձ տէր:

Որ անապական մարմնով՝ ծնար ՚ի սբ կուսէն՝ և ՚ի խանձարուրս պատեցար արկօղ զկյս՝ և ՚ի մը սուր հանգեար. որդ զկուսուեց զմայրն հանդուցեր ՚ի լուսեղէն խորանս. աղաչանօք մօր քոյ՝ ո- ղորմեա ինձ տէր:

Որ ՚ի քրովբէական աթոռ նստիս՝ ընդ հօր և սբ հոգւոյն. համբե- ցար բառնիլ մարմնով ՚ի գիրկըս կուսին՝ և կաթնասուն եղեր. որ և քրովբէիւք վերհամբարձեր յաթոռ փառաց՝ զհոգեղէն քր- բովբէն՝ աղաչանօք մօր քոյ՝ ողոր մեա ինձ տէր:

Որ

Որ խոնարհեցար յերկնից անմեկ-
նելի 'ի հօրէ որդի այ՝ և առեր
մարմին 'ի սրբոյ կուսէն · հայցմամբ
ծագողին լուսոյդ՝ և ինձ ողորմեա։

Որ մահուամբ քով կեցուցեր
զմեզ՝ և յարուցեալ համբարձար
առ հայր 'ի յերկինս · և երկնա-
ւոր զօրօք իջեր 'ի փոխումն՝ մօր
քոյ և կուսի· հայցմամբ ծագողին
լուսոյդ՝ և ինձ ողորմեա ։

Ձայնեմ առ քեզ որ պաղատիմ·
և առաջի քո անկանիմ· աղաչա-
նօք անձանձիրս· շիջո յինէն կիզոց
հնոցին՝ ուր արտասուօք զմեղս
ջնջել՝ և վերստին զիս նորոգեա ։

Արդ խնդրեմ 'ի քէն թագաւո-
ր փառաց քո աղաչանօք սրբու-
հւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի·
ապրեցո զիս յաւիտենից 'ի տանջ-
ուանէ ։

Բարեխօսութբ որ անձանձիր և
միշտ

միշտ կամաւ աղաչեմ. որ փրկեա՛ ցիս ՚ի յորոգայթէ՝ աներեւոյթ թշնամւոյն:

Աղաչանօք աստուածածնին՝ անապականին քում ծնողին. զխաւարեալ աչս սրտի իմոյ՝ բացցես ողորմութե՛ հայել ՚ի լոյս քո քո:

Սրբուհւոյ աստուածածնին բարեխօսութե՛ ընկալ առ քեզ զմաղթանս. յորժամ յարեւելից բուսանիցի՝ անձառ հրաշիւք. կարապետս առնելով զյաղթանակ որ նշանին. աղաչեմ զքեզ տէր. պահպանեա՛ զիս ընդ հովանեաւ խաչի քո տր:

Ս՛ սրբուհւոյ աստուածածնին բարեխօսութեանն. առ քեզ ընկալ զաղաչանս իմ եւ կեցո՛:

Ընկալ առ քեզ զաղաչանս իմ՝ բարեխօսութեամբ որ Աստուածածնին անարատ ծնողի՝ միածնի որդւոյ քո. եւ աղաչանօք ամենայն սրբոց

քոց

քոյ. և որոց այսօր է յիշատակ. լո՛ւր ինձ տէր և ողորմեա՛ ներեա՛ քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս իմ:

Արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել՝ զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սուրբ հոգւոյդ. Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես":

Աղօթ. Աղջամղջի և շաբաթամտաց սրբոց Հրեշտակապետաց:

Գլուխ. Է

ԸՆԴ ՍԵՐՈՎԲԷական սրբասաց համաձայնեալ՝ քեզ երգեմ. երկրպագեմ տէրութեանդ՝ խնայեա՛ քաղցրութ յարարածս քո. և զմանկունս եկեղեցւոյ քո պահեա՛ ՚ի խաղաղութեան:

Որ ՚ի հրեղէն զօրաց երկնից փա-

ռա

ռաքանիս ած․ որով զերկնային անապականն ածային զշնորհս հե-ղեր՝ յորդիս ադամայ․ աղաչանօք նոցա՝ ողորմեա ինձ ած․

Երեւելով հոգեղինացս անմխիթա-րականք ՚ի ձեւ մարմնոյ․ որք եւ ծա-նուցին մարգարէիցն՝ զխորհուրդ քո գալստեանդ՝ բազմապատիկ անսուրամբք օրհնելով․ աղաչա-նօք նոցա՝ ողորմեա ինձ ած։

Մնձաւորքն անօրէնութեանդ քո՝ ամբարտաւանքն առաքելոցն դասէն էլ եւ մերժեցել․ անմարմնականդ զա-սուքն երկնային յերկրէ՝ սպաս-ւորելով․ աղաչանօք նոցա՝ ողոր-մեա ինձ ած։

Այլ եւ ես պատարագեցից առ քեզ քո․ շնորհեա ինձ յամենայն ժամ լինել քեզ յանդիմանի՝ մաքուր աղօթ-իւք ըստ անմարմնոց՝ որ յերկինս։

[illegible] և [illegible] սրբոց
Առաքելոց.

Գլուխ. Էա

ԶՈՐՍ ԱՌԱՔԵԱԼ
ի ծովակէն արարեր որսոր
դըս մարդկան. որպէս ցանել յար
քայական սերմանն. բարեխօսութ
եամբ քո՝ խնայեա յիս և ողորմեա։

Որոց հրամայեցեր հոտ անուշ
լինել ընդ ամենեսին. ումանց հոտ
'ի մահուանէ 'ի մահ. և ումանց 'ի
կենաց 'ի կեանս. բարեխօսութ
եամբ քո՝ խնայեա յիս և ողորմեա։

Որոց խոստացար նստել յաթոռ
դատաստանի. դատել զազգն իս
րայէլի. յայնմ աւուր ահեղին.
բարեխօսութբ նոցա քո՝ խնայեա
յիս և ողորմեա։

Տէր որ զգթութիւն քո զուա
հեղեր յերկնից՝ 'ի մէջ սրբց առա
քելոց քոց. աղաչանօք նց՝ ողոր
մեա ինձ մղծ։

Որ

Որ նորոգ լուսաւորեցեր մկրտու-
թեամբ աւազանին՝ զեկեղեցի քո տէր
պահպանեա զնա՝ ողորմեա ինձ տէր։

Շաբթ. Առաջաւորաց և Ծննդեան Յովհաննու
Կարապետին։

Կանոն · ՃԷ

ԵՐԿՆԱՒՈՐ ՓԵ-
սայ անսասանելի լոյս խնամով
մբ՝ որ ՚ի յերկնից իջեր՝ ՚ի սէր
հարսին քոյ եկեղեցւոյ. զոր խո-
ստացար քեզ՝ բարեկամն և փեսա-
ւէրն քո Յօհաննէս. որ և մաղթա-
նօք նորին՝ ողորմեա ինձ տէր։

Բանն անեղ բղխեալն անհաս՝ և ան-
ճառն ՚ի քերովբէից՝ խոնարհեցար
՚ի Յորդանան. հայցելով ՚ի ծառայ
էն մկրտութի ջրոյ՝ ՚ի լուսանալ
զմեզ ազգաց. որ և մաղթանօք
նորին՝ ողորմեա ինձ տէր։

Որ յամլորդւոյն վկայեցար գառն
այ

այ բարձող մեղաց. զոր գերագոյն
արդարոց, ծանուցեր մեզ 'ի
ծնունդս կանանց. և ճրագ օրհ-
նայ. որ և 'ի դժոխս զփրկական
զգալուստն քո` քարոզեցեր. որ և
մաղթեա մօր նորին` ողորմել հոգւոց:

Ճրագ ճշմարտութե սբ յոհան-
նէս մկրտիչ` որ ծագեցար 'ի յերկ-
րի. աղօթիւք նորա տէր լո՛ւր ինձ
և ողորմեա:

Մարգարէ` և առաքեալ ածորդ-
ւոյդ` և ձայն բարբառոյ ամէ ա-
բարօղ տէրն գերբայց. աղօթիւք նո
տէր լո՛ւր ինձ` և ողորմեա:

Որպէս արուսեակն ծագեցար 'ի
յերկրի. եղև կարապետ արե-
գականն արդարութեան. աղաչա-
նօք նորա տէր լո՛ւր ինձ` և
ողորմեա:

Աղօթք Աշխարհի և մասնաւորաց սրբոց Մարգարէից.

Գլուխ. ԼԴ.

ՈՐ ԶԱՍՏՈՒԱ

ծային զօրութիւն քո ծանուցեր՝ հոգւոյդ ձայնարկութեամբ. բաշխես զով իշխանաբար պարգեւս քո՝ աւետարանողաց մարգարէիցն ՚ի սկզբանէ. բարեխօսութեամբ նոցա խնայեա՛ յիս տէր՝ և ողորմեա։

Որ մարգարէսեր բնակարան աստուածութեան քոյ ու զմարգարէսն և աղբերաբար հեղեր յանձինս նոցա. զանազանեալն և զերկնայինն՝ շնորհաց քոց բղխումն. բարեխօսութեամբ նոցա՝ խնայեա՛ յիս տէր՝ և ողորմեա։

Որ յայտնեցեր զծածկեալ խորհուրդ՝ քոյոց սիրողաց՝ և անճառելի այն աստուածայնոց՝ սպասաւորս արարեր՝ անօրէնութեան քում էակցին բանիւդ ոյ. բարեխօսութեամբ նոցա՝

խնայեա՛ յիս Տէր՝ և ողորմեա՛։

Որ առաքեցեր նախնեաց քում զպատգամաւորս՝ որք զմարգարէսն. ամէն ամբարշտեալք սպանին զնոսա զՄիածինն քո 'ի Հայրականն ծոցոյ 'ի փրկութիւն հեթանոսաց· վասն խոստման նոցա քո՝ խնայեա՛ յիս՝ և ողորմեա՛։

Որ խոնարհեցար յանապատում փառաց՝ որ Հէր ոչ. և եկիր 'ի կատարումն ժամանակաց՝ նախաձայնիւ քերովբէիցն անձառ խորհրդով. վասն խոստման նոցա քո՝ խնայեա՛ յիս՝ և ողորմեա՛։

Որ զվէմն անարգեալն՝ զոր շինեցեր շինողքն եդին 'ի վերայ վիմի. հաստատեցեր զեկեղեցին քո զառաջինն. և զերամփոփ վայելչութեամբ՝ անսանողքն ծանուցին խնամակալ Հօր զաւակին. վասն խոստման նոցա քո՝ խնայեա՛ յիս՝ և ողորմեա՛։

Որ յուծել ի կենդանարար մահուամբ

քո ամէր՝ զի ընկեալն մահու։ Իշխա-
նելով ՚ի դժոխս՝ վերածեր ընդ
քեզ՝ զհոգիս արդարոց մարգա-
րէիցն՝ ՚ի լոյսն անմատչելի։ Բարե-
խօսութեամբ Նոյս քո՝ խնայեա գիս՝
և ողորմեա։

Աղօթք Աշխարհի և համաձայնութեան ընդ Նա-
խախնամութեան։

Գլուխ. Ը.

ՅՈՒՍՔԵՍ ԱԹ
խս Տէր՝ ըստ բազում գը
թութեան քո ողորմութեան։ Բարե-
խօսութեամբ մօր քո Նախախնամելին
քո՝ և ողորմեա։
Որում զերկնայինն բանակը ըզ-
գուշն ցուցանելով՝ դանձանել
զհոգեհաւորդ։ Նորին աղաչանօք իր
նայեա յիս Տէր՝ և ողորմեա։
Որ աղօթանօքէր հայցմամբ ըզ
թողութիւն խնդրելով ՚ի քէն
ան։

անօրէն սպանողաց իւրոց. նորին
աղաչանօք խնայեա՛ յիս տէր՝ և
ողորմեա՛.

ԵՀզօրէն ԵՀ ճաշակերս և մշտամռափոց ոչէրոյ Լուս
աւորչէն.

Գլուխ. Հե.

ՀՐԱՇԱՓԱՌ
ած՝ և միշա՛ բարի խնամօղ.
որ յանա ան՜ դխոտութե գովրկութե
հայրապետանն այց ակրյմնաւորեալ.
'ի պարթևականն՝ մեղադիպողու ազգէն
Լուսաւորիչ մեզ շնորհեցեր.
վասն որոյ բարեխօսութե նորա
փրկիչ կեցո՛ զիս որ այժմ՝ և 'ի
քո ահաւոր գալստեանն.
Որ 'ի վերնայն անդնդոցին՝ Ջահեր
նման պզլուխս վերջացին. 'ի դբի
ներքնում խցիմանք նորին. բարե_
բայցուցեր զնա 'ի յերկինս. բարե_
խօսութե նորա փրկիչ կեցո՛ զիս
տէր

որ այժմ՝ և 'ի քո ահաւոր գա-
լստեան ամէն։

Հրաշագործ քո բանիւդ՝ և մեծ զօրութեամբդ. ձեռն բժշկեր զհալածեալն 'ի դիւաց բազում ամ-ացն. երկիւղածութեամբ սանձելով զամենեսեան որ երկրպագութեամբ. վասն որոյ բարեխօսութեամբ Նորա փրկեա՛ կեցո զիս որ այժմ՝ և 'ի քո ահաւոր գալստեան ամէն։

Որ կոչեցեր զհեռացեալսն 'ի հարսանիս քո միածնին՝ ընկալ զքաջակն իմաստութեան 'ի ձեռն սրբոյն գրիգորի. բարեխօսութեամբ Նորա՝ ողորմեա՛ ինձ ած.

Բարեխօսութեամբ քահանայապետին քո և վկայիցն. կեցո զիս բազումողորմ։

Աղաչանօք սրբոյն գրիգորի՝ լո՛ւր ինձ որ միայնդ ես բազումողորմ.

Սրբոյն աղօթիւք՝ որով ուխտ

ծա

ճանապարհ կենաց. քաւեա՛ տէր զյանցանս իմ։

Աղօթք. [illegible] երեկոյ [illegible].

Գլուխ. ՀԶ.

ԱՐԵԳԱԿՆ ԱՐԴԱՐՈՒ-

թեան. որ ՚ի հօրէ ինձ ծագեցար. և լուսով քո լցեր զ տիեզերս ՚ի ձեռն սրբոյ հայրապե-տին՝ աղօթիւք նորա քո՝ ողոր-մեա ինձ տէր.

Որք անպատմ ասելի զմիութիւն եր-րորդութեանդ՝ ընդհանուր քա-րոզեցին՝ ուղղափառ դաւանու-թեամբ. աղօթիւք նոցա՝ ողոր-մեա ինձ տէր.

Եւ՛ զանճառ եղելոյ անօրէնութեան զ քո խորհուրդ՝ ուսուցին ազգի մարդկան՝ զ և բաղդ. ոյն քան զմտու-թեանն. աղօթիւք նոցա՝ ողորմեա ինձ տէր.

Օան

Զամենամաքրինոյ զմաքրութիւն մարմնական կերպ տարեալք 'ի յանձինս իւրեանց. քաջ և յաղթող երանեալ սուրբ հայրապետացն. բարեխօսութեամբ նոցա՝ ողորմեա՛ ինձ Տէր.

Շնորհազարդ և սպայծառ առաքինութեամբ հերքեցին՝ զհերձուածն անօրէն իւրեանց գործակցօք՝ ձգնող հայրապետացն. բարեխօսութեամբ նոցա՝ ողորմեա՛ ինձ Տէր.

Արէ շտապեալք երկնից վաճառականքն հանդերձեալ կատարմամբ սոցա. որք 'ի մահուան իւրեանց կենդանացան. և լին 'ի կատարումն երկնից խառնեցան 'ի գունդս զուարթնոց. բարեխօսութեամբ նոցա՝ ողորմեա՛ ինձ Տէր.

Ողորմեա՛ց ինձ Տէր Աստուած իմ 'ի յիշատակի սրբոց հայրապետացս. որք յանուն քո սուրբ դարձուցին զաշխարհս կռոյն 'ի պաշտելութենէ.

աղօ

աղօթիւք նց՝ ողորմեա՛ ինձ ած.

Որ զգիտութիւն քո զերկնային՝ և
զհրաշէր զխոնարհութիւն առաքելա-
պէս ծաղկեցեր յեկեղեցիս հայ-
աստանեայց՝ ՚ի ձեռն սրբոց թարգ-
մանչաց. աղաչանօք նոցա՝ ողոր-
մեա՛ ինձ ած:

Ընծայեալք շնորհօք լցեալք ՚ի յե-
շառաւիղք առ որ վարդապետականաց
խնդրեմ ՚ի քէն տէր՝ կեցո՛ զան-
ձն իմ ՚ի մեղաց.

Պսակաւորեցայք ընդ անմարմնա-
կանն բազմութիւն՝ և ՚ի սէր. հո-
գւոյն եկն առաքելոցն. ՚ի ձեռն նո-
ցին բարեխօսութեամբ տէր՝ կեցո՛
զանձն իմ ՚ի մեղաց.

Որք օրհնեալք եղեն ընդունելիք ՚ի
քէն՝ զանձնութեամբ մտաց պտղոյն.
աղօթիւք նց՝ ողորմեա՛ ինձ ած.

Եա

Րապի խոստովանութիւն սրբոյ Հրեշտա-
կապետացն Միքայէլի և Գաբ-
րիէլի. և ամենայն երկնային զօ-
րացն. և սրբոց Նահապետաց. և
Մարգարէից. և սրբոյն Յովհան-
նու Կարապետին. և սրբոյ Ստեփան-
նոսի Նախավկային. և սրբոյն Գրի-
գորի մերոյ Լուսաւորչին. և սրբոց
Հայրապետաց. և Վարդապետ-
աց. և ամ՛ սրբոց քոց. Հնոց
և Նորոց. Յայտնից՝ և Անյայ-
տից. զխոստովանութիւն և զաղօթս.
և զերկնային Արքայութիւն քո՛
պարգևեա ինձ մեղաւորիս տէր։
Որ ընտրեցեր և ընկալար զսուրբ
զառաքեալսն, և զերջանիկս. ըզ
Հրեշտակս. և զՆահապետսն.
և զՄարգարէսն՝ և զԿարապետն Յո-
հաննէս. և զնախավկայն Ստե-
փաննոս. և զլուսաւորիչն մեր Գրի-
գորիոս. և զՀայրապետսն. և ըզ
Վար

Ս արդարեւ զունս. և զամենայն Սըրբ
քո· զԱռաքեալս. և զՄարգարէս. զՆահա-
տակս և զՀայրապետս. Ընդ Նոցին իմ.
է հաղորդել օրհնել զնոսա կանխա-
ծայր շարականաց քոց. Որպէս քա
ըկխօս առ քեզ ունիմ, որք առա-
են ամենայն աւետ զեւ կա ոչ եղեն
Որք զի աղօթիւք նոցա է բարեխօ-
սութեան խաղաղութեան զեն-
ցողականութեամբ իմ. մեղկեալ
զիս յերկինքս և յամենայն ըզ թշ
նամեացն. Տնօրինեա ինձ ամէն բառ
օրհնակի նոյն կեալ. և զկախ-
ճանն իմ կորեա ապրանքո հնա
ուռնութե 'ի յոյ· կենացն յա-
ւիտենից. Զի և կա ուժ ամէն է-
ղեյ մաւունն, յի ընկենոյն խորանն
լուսոյ և ձառանդեալ զաւորա-
նեալն 'ի աշխարհանե անվասահի անձց
քոց գործոյութիւն. Եւ ընդ նո-
ցին փոխանակով փառաբանեցից

ըԴ

վայելէ ընդ Հօր եւ քոյդ սրբոյ Հոգւոյդ։ Այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Մասն Աւետարանի եւ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Գլուխ. ԼԵ։

ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՍ-

տուած բազմի՛ր զ[illegible] հա-
ւատոց որբոյս հաւաքմանս. խա-
ղաղանակ զմիութեան քո մարմ-
նաւորութե՛ 'ի մէջ հայաստանեայց.
Յաղթօղ զօրութեամբ պայծա-
ռացո՛ 'ի կամարս լուսեղէնս՝ ը-
նտանեաց բարեփոխութեան. խա-
ղաղականիդ գթով 'ի թագաւորու-
Ա․ւագ հայցեմ 'ի քէն. բարի խո-
ստութեամբ [illegible] հախ[illegible]
եւ համօրէն կուսանաց. ընկալ եւ
զիս մեղաւորս՝ յորդէորդութիւն 'ի
դասս [illegible] կենաց։ Քէ

ՈՐԴԻ պատկերիդ զաղօթանանցն եւ զմաղթանս· զի լուան այլ նահատակացն՝ մասամբ ընդ ի յընծայութեան· զի համառօտ եւ ամօթ խոնարհի այլ՝ ընկալցիս վասն իմ՝ զթողութիւն շնորհելով բարեաւ յանցանաց իմոց։

ՈԳԻԴ որ ցնծութենդ եւ քաղծ՝ եւ ուրախութեան նամ արդարոց· քաղցրացոյցն վասն իմ տղայանց սրբոցն՝ շնորհելով զթողութեան բարեաւ յանցանաց իմոց։

ԱՂՕԹՔ ԱՂՕԹԱՐԱՆԻ եւ մաղթանաց ... ՎԵՐԻՆ ... ոյ.

Գլուխ. ԼԵ·

ՕԳՆՈՒԹԻՒՆՔ սրբոց քոց քահանայութեանց զի զհրեշտակս որ եկեղեցւոյ· կանգնեցելով ՚ի նմա պաշտօն յաղթութեան.

Սբ· նորոգեալս ձգնութեամբ պա-
հօք բարգաւաճեալք՝ ի յերկրէ վերհամ-
բարձեալք եկեղեցւոյ գաւառաց
եղեն երկնայինք· առաջնորդք եղ-
եալ մեզ [illegible]՝ և յորդորեալ։

Որք սոյն և ես աղաչեմ՝ քեզ ըն-
կալ և զիս յերկնային խորանն՝ ի
յաւէտ [illegible] առ աստուածայինն բարեխօս-
ութեամբ և աղօթիւք սրբոց
ճգնաւորացն։

Աղօթք Աւետարանի և [illegible] ի [illegible]
[illegible] սրբոյ Մ[illegible]։

Գլուխ· ԾԹ·

ԵՏԱՃԱՐԻ ՀԱՆ
[illegible] և [illegible] փիլիսոփ[illegible]· [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] որ
[illegible] [illegible] քեզ· [illegible] բարեխօ-
սութեամբն [illegible] [illegible] և
յորդորեմ։

Ով փառաց անհաս[illegible] քում հեղին

զպատուական ակամն առ քեզ պաշտելով բե-
րեանց· և արքայութեան մասին ի-
դէմ թշնամեացն· և զօրացան 'ի
պատերազմի· նոցա բարեխօսութե-
կեցո՛ զմեզ Տէր և ողորմեա՛։

Վարժեցեալն աւրէնք քո Տէր ի
հանդիսատես բերանոց· որք առանձնա-
նոց անօրինացն համբերեցին· և
անտանելական պատանջաց՝ արժանի ե-
ղեն· նոցա բարեխօսութեամբ
կեցո՛ զմեզ Տէր՝ և ողորմեա՛։

Ի դմամբ արեան սոցա փրկեցելոց
հաւատացելոց ընդ կին քո՛՝ և փրկեա՛
յամենայն փորձութենէ։

Որք նահատակեցան վասն քո՛՝ 'ի
մօռ փրկաւորի արք յաղթեցին
թշնամւոյն· նոցին աղաչանօք հաւ-
ատոց ընդկին քո՛՝ և փրկեա՛ յամե-
նայն փորձութենէ։

Որք մեռան 'ի սէր՝ ահաւոր քո՛
տէրութեանդ· և պսակեցին զա-

ձին

ձեռս խաչեցելոց՝ պատարագ քեզ և զենումն. նոյնին աղաչանօք՝ հաշտեցո զմեզ ընդ քեզ՝ և փրկեա յամ փորձութենէ։

Որք զգառնական մահու ընդ քեզ մեռին. և միաւորութեամբ արեան ընդ քեզ միաւորեցան. նոքօք աղաչեմ՝ ողորմեա ինձ տր.

Որք և զխաչս իւրեանց բարձին զկնի քո. և ամենեքեան լի սիրով ընդ քեզ խաչակցեցան. նոքօք աղաչեմ՝ ողորմեա ինձ տր.

Որք եականչս չերկուցին տանջան կենաց փայլակին. և հրեշտակացն լ ի դասս նորոցն վերակարգեցան. նոքօք աղաչեմ՝ ողորմեա ինձ տր.

Օ քեզ սիրողաց որդի իմ՝ պատուէրս զյաւիտենականս արժանիս արա. և աղօթիւք նոցա՝ ողորմեա ինձ տր.

Որք փորձեցան ի փորձ սրոյ և

հրոյ

հրոյ. և ՚ի քո պատուիրանաց եր- բեք՝ ոչ խոտորեցան. աղօթիւք նոցա՝ ողորմեա՛ մեզ Տէր.

Նոքին տաճարք սրբութեան ան- մահ թագաւորին. և զգաստնաւ հողէ որս՝ աստուածոր պատրաստեցին. աղօ- թիւք նոցա՝ ողորմեա՛ մեզ Տէր։

Օ՜հասուդ և կ բերեդ է լոյս հո- գիդ՝ փառաւորեալ սասէ. և- րեքորդութեան անբաժանելի յոյն զնա՝ բարեխօսութեամբ սրբոց քոց։

Աղաչեմ ողորմեաց. առ Տէր թագա- ւոր՝ աղաչեմ ողորմեաց. վասն աղօթից սրբոց Կուսանաց. և Ղևոնդ- եանցն. և Սարգսեանց. և ամ Սրբոց քոց՝ հնոց՝ և նորոց. յայ- տնից և անյայտից. Աղաչեմ՝ ո- ղորմեաց։

Պահպանիչ սրբոց քոց. որ պատկերս զօրէս քո՝ է աւանդս զհամա երկիւ-

գա

փառաց քոց, և նովին սիրով և
քաղցրութեամբ ամէն յարարածս քո.
լուր ինձ չև լինելոյ ՚ի սրբութենէ
յուսմէ.

Բարեխօսութեամբ սրբոյ Աստուածածնին.
և աղաչանօք սրբոյ Կուսանաց. և
սրբոյ Ղեւոնդեանց և սրբոյ Մար-
տիրոսաց. և ամ սրբոց քոց. Ող
ննոց՝ և ննջողաց. յաջողեա՝ և անյա-
ղթից. լուր ինձ տէր և ողորմեա.
Ներեա քաւեա և թող զպարտս իմ.
Արժանաւորեա զուարթութեամբ
փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և
ընդ սուրբ Հոգւոյդ. Այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
Ամէն.

Հայր մեր որ յերկինս ես'' ։

Աղօթք Աստուածաբանի և ճշմարտասիրացն. շարադրեալ ձեռամբ Պաւղոսի յաւելուածով Ճառագայթեալ-ուի: Յաղագս երկրպագութեան անձանց աղօ-թողաց:

Գլուխ. Խ.

ԹՈՋՆՄՃԱ ռաշխաւք արտեւք և աղա-ղակեմ առ քեզ Տէր Ած յոյս մեղաւորաց՝ և փրկութիւն աշխար-հաց. Տէր ամենայնի, և զօրէն քեզ անունքս: Սաբբօթ: Գաւեէն: Ռաբբի: Լոյս: Կենդ: Սգեւոր: Ճաշ: Սնծութի: Գերերդրձ: Սրձակից: Օաձկյթ: Գար-ձուցիչ: Խնդրօղ: Սգաւոր: Ռա-ցօղ: Ահա անկանիմ առաջի քո՝ ես ծնունդս մեղաց և սրտիւ ամա

ատկութեն լցեալս ամ՛ չարութբ և
անօրինութեամբ հոգւով մտօք և մարմ՛
նով. և թէ ըսեալս խորհրդով. բա
նիւ և գործով, և ծանրաբեռ-
նեալս ախտալից մեղկնութեք.
Ամբարտաւանութեամբ, Նախանձու,
Բարկութեամբ, Ծուլութբ,
Ագահութբ, Որկրամոլութեամբ,
Բղջախոհութեամբ, և ամենայն
մասամբք նոցին։

Արդ՝ վայ ինձ և եղուկ եմ ես,
զո՞րս առացից՝ և կամ զո՞րս խօ
տալոյն եղէց՝ անձինս իմոյ մեղա-
նաց կէր, և զի ոչ գթեաց մի ՚ի
բարդեցելոյ անօրէնութեանց իմոց՝
զօրեցեալ ընդ գլուխ ամահմանի վա
կել. Այ սորոյ՝ վարանեալ ՚ի խոր
հուրդս իմ և ՚ի բանս միշտ՝ և ոչ
գիտեմ՝ եթէ զո՞րս ողբացից ՚ի
թշուառութեանց իմոց։ Զմեղսատու
թեան յանդգնութիւն՝ զոր կո-

րու

րուախ. և թէ զկուսութեան սրբու-
թի՛ն զոր աղտեղացուցեր. Զմաք-
րութեան շնորհ՝ զոր ժանտացուցեր
և թէ զհայրենեացդ զկենս՝ զոր
վատնեալ սպառեցեր. Զքաղց-
րութեանս փառք՝ զոր անպիտա-
նացուցեր. և թէ զմարգարտեան
քո պարգև՝ զոր արհամարհեցեր:
Զոր ոչ գիտեմ, զի՞նչ հատա-
ւցես զրուցանս իմ. Բանք
նմանեցայ ես գերեզմանաց քոե
լոց. արտաքոյ գեղեցիկ. և 'ի ներ-
քուստ լի ժահահոտութեամբ մե-
ղաց: Յովհան. Պետրոս. Յա-
կոբոս. 'Ի Հռոմայեցիս. և 'Ի շօ-
ղակերտս: Եւ սովորութեամբ՝
միշտ 'ի սակս քերթիմ ծառայաբար
և ոչ կարեմ երբեք ազատանալ
'ի սոցունց. Նաև զորէն խոզի՝
միշտ լուացեալ ընդ տիղմն թա-
ւալիմ, և երբեմ զձեռս 'ի տղմն
կայտ

կայութիւն ։ Եւ ՚ի վերայ այսորիկ
յայլ կեանս աշխարհիս անմահանամ ։
Ու զայլոց դառնական փուշս հոգամ
քաղել. և ես մխիթար եղեալ
և անտառախիտ՝ մինչև բաւական
լինել գազանաց՝ և թռչնոց՝ ՚ի մէջ
բունեալ գաղտուկ ։ Եւ յայտ-
ցեկ արտասուաց և ողբոց գործս՝
յօրինեալ կամ ես, ում ականիւք
ծիւրեալս. և յամենաչար աճողս
կէն վերաբերեցելս, և ամ ցաւօք
հեծեալս ։ Ո՛վ է՝ յոտից մինչև
ցգլուխ՝ չիք յիս առողջութի, ոչ
ձէթ և ոչ պատանս. այլ խոցա
բաց՝ ծածկեալ, մեղօք՝ մեռեալ
քոզզու՝ մաշեալ, ծարաւով՝ տանջ
եալ, աղքատութեամբ՝ տառապ
եալ, մեղացն օրինօք՝ գերեալ,
՚ի տառաւնս չարին՝ վարակեալ,
մերկութեամբ՝ խայտառակեալ,
՚ի լերինս՝ մոլորեալ, ՚ի յայրս կո

րուս

րուսեալ, 'ի մէջն կործանեալ, և
ինձ զդրունս արքայութե՛ն փակեալ.
Սուրբ Մն խնդրեմ զողորմածդ՝ և
աղաչեմ զգթածդ. հայցեմ ըզ
մարդասէրդ՝ և աղերսեմ զան-
ոխակալդ. վասն զի գիտեմ՝ որ կա
րող ես. հաւատամ՝ զի ոչ տկա
րանայ քեզ ամ բան. յուսամ,
զի բարեխօսն ես ամի : Հայեաց
յիս գթածաբար. ահա բաղխեմ
և թախանձեմ : Տո՛ւր ինձ ձեռն
բժիշկ բարի. և յորա՛ զիս 'ի մե-
ղացս մահճաց՝ և 'ի տապոյ ջեր-
մութե բոյց բանաւորկուելն , ա-
պաքինեալ զիս 'ի պատուհի տանջա
նաց ցաւոց. Լուսաւորեա՛ զաչս
իմ որպէս զ'ի ծնէ կուրին՝ և որ
առ ճանապարհաւն Երիքովին՝ զի
մի ննջեցից 'ի մահ . Արձակեա՛
զիս 'ի ատամանց մեղաց . Հա՛ն 'ի
բանտէ զանձն իմ կործանեալ .

Ծած

Ծածկեմ զմերկու. թիւնս իմ ամօթալի. Արկանեմ զմահահասեալս ախտիւք։ Տուր ինձ զերեր-դարձ ՚ի գերութենէ մահուց։ Խնդրեմ զկորուսեալս։ Դարձո զմոլորեալս. Պատեմ զվիրաւորեալս. Կենդանացո զմեռեալս, որպէս զՂազարոս չորեքօրեայ։ Լցո զիս՝ ի ընծաստեղաց մանկանց իւն. Տուր ինձ ծարաւելոյս՝ զՋուրն կենդանի։ Սնո ծարաւոյ զաղքատութիւնս իմ՝ անանց մեծութեամբն։ Նո՛ւ բաց ինձ որ զփակեալ դրունս երկնից. Ի բազում ողորմութեն քում. և արժանի արա զիս լուսաւորեալ յարկաց քոյ՝ ընդ սուրբս քո։ Միջնորդութե ծնողի փրկչիդ՝ և մարմնաւորութեան պարտադրելոյդ՝ Սրբուհւոյն Մարիամու Ածածնի՝ և միշտ կուսի։ Նաև պաշտամանց երկնային զօ-րացն

րոցն քոց՝ լուսեղինաց. և Նա-
խապատուօղ Մուրծքերեւյն խօսելոյ.
և Նաուքելոյն սրբազգեստից. և
Կարապետին մեծին Յովհաննու.
և Նախիկին վկայի սրբոյն Ստե-
փաննոսի. և Յանմերձենալին
նուիրազէ՝ սրբոյն Գրիգորի մեր
Լուսաւորչի. և Հայրապետացն
ղասուցն. և Վարդապետացն՝ գրե-
ղեց. և Մարտիրոսացն պատկերոց
արեամբք. և Մենաստաւորաց՝
Կուսիցն մաքրագունից ի քեզ
հարսնացելոց. և Աստուածապաշտոն
Անապատականաց ընդդիմամարտելոյն
դիւաց. Նոքօք ընտրելովք քո
սրբոց՝ և պատուելոցն ընդ քեզ
խաչակիր վարուքն յաղթութեան մեծի.
Նո՛ քեզ ընդ Հօր՝ և ընդ Հո-
ւոյ և միայնոյ սրբոյ Նորոգաւ.
և հաւասարապատուի Տէրութեան.
Փառք և Գոհութիւն Օրհնու-

և

և Որդւոյ բանութեն · և Ա̃նձաւա վայելչութի Միածնէն յաւիտեանս Ամէն։

Նորին Տեառն Գրիգորի Աղօթք՝ Աճա- պէս և մշտամնայոյ, ՚ի դէմս ոէշ Ներքո- փառեալս։

Գլուխ · Խա։

ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԱՃ. Ա̃նհաս՝ և անքննելի Ա̃նձև՝ և անորակ։ Ա̃նեղ՝ և անժամանակ։ Ինքնաւոր՝ և պարզ։ Որոյ՝ և աղբիւր բարութեան Կենաց՝ և կենդանութիւն։ Ա̃նսահման՝ և անժամահարար։ Ա̃մենաբաշխ աջ. և Իմաստակշիռ ձեռն։ Ա̃մենա- հայեաց աչք. և Որդեգրութեան լոյս. Ա̃մենախնամ ձեռք. և Ա̃ն- համեմատ գութ. Ա̃նչափական սէր. և Ողորմութեան ծովութի, և մարդասիրութեան։ Ո՞վ զքեզ ոչ էր

երբէք ծածկէ յամենահայեցող
տեսութ՟է. քանզի՝ մերձ մտաց
գա՛ որպէս , և առաւելապէս: Աւ-
րեմն՝ աղաչեմ զքեզ՝ կարկառեալ
զամենամեծագոյն աջ քո, ամենայաղթ-
զօրութեամբդ. և փրկեա զիս ՚ի
բռնութենէ, բանսարկուին: Կոր-
զեա զանձն՝ ՚ի ժանեաց խորա-
մանկին: Մաքրեա զմտածութս զիմ
ըմբռնաւորս: Խափանեա կարծիս զա-
կեն՝ չար անձին: Յառաջնոց կրա-
բեամ զգործեալս՝ պատժոց արժանի:
Կաշկանդեալ պարտաւորեալ՝ շղ-
թայիւք կապեալ: Ալեկոծեալ ընկ-
ղմիմ ՚ի տարտարոսն ներքին:
Գործակցօքն իւր անդնդեան ընդ նմա-
նաւ և ՚ի հուր գեհենին:
Ե՛կ ողորմութեամբ քո՝ փրկեա զա-
ծառայս ողջոյն: Ողորմեա ինձ,
և փրկեա դեռևս զգատապարտեալս:
Օժանդակեա և զօրացուցանեա մե-
ռեալս

ո եւ այս կենդանեացս։ Զտառապեալս պահեա եւ կեցո։ Զայլս յարու-ցես 'ի յանկմանէ։ եւ Կանգնեա 'ի գայթագղութենէ։ Ազատեա 'ի հալածմանէ։ եւ Անփորձ արարեա 'ի քաղց․ [illegible] [illegible] [illegible] ըն-[illegible] 'ի յեզերս [illegible]։
Զմերս՝ 'ի զանազան վտանգաւորմանց։ Զդայեկունս՝ 'ի [illegible] երե-ւմանց։ Զգործաւորսն՝ յ[illegible] շարժմանց։
Զմարմինս՝ 'ի մեղաց, եւ 'ի դատա-նաց․ 'ի [illegible], եւ 'ի [illegible] [illegible]։ Նաեւ զ[illegible] անդ-րանկաց՝ կարգեա [illegible] լոյս [illegible] հայրենս Քրիստոս թէ ես ըն Ծածնելն եւ ամենայն սրբոց քոց․ եւ նշանաւ ամենայաղթ սրբոյ խա-չին․ պատսպարեալ պահեա զմա-րդս քո՝ յամենայն երեւելեաց եւ յաներեւութից չարեաց․ այժմ,
եւ

և առ յաղաչս անդադարն 'ի փառա
քս, և 'ի գովեստ անուանց քոյ մ
տօք: Ե՛ն քեզ փառք՝ յաւիտե-
նանս յաւիտենից. Ամէն:

ՙՆորին տն Գ տաղարս Հզօրս՝ Հզ̃ատեալս և մշտամտոյց, 'ի տէնս ուրեմս Ներսէսիթեն:

Գլուխ. խր.

ԵՐԱՆԻՑԻ ՍՈՑ

ը ունենին ղեր տէր խմ. և
լուր աղաչանաց խնոց. ած խմ:
Ծանրացեալս բեռամբք մեղաց՝
թեթևացո տէր խմ. զանազանեալս
աղտեղեալ կեղեք սրբեա կացո.
ած խմ:
Սատակեցեր զօրացեալս յամենայ
իւ ոսոխս՝ Չեռամբ տէր խմ.
զմ թշնամեաց խաւարեալս անուա-
նական ամենեցուն՝ պահպանեա և
լուսաւորեա. ած խմ:
Զօրհնեսցուք 'ի ձայնակ սրբա-
զէն

զէն՝ փրկեամ և ազատեամ տէր իմ։
զմանկութեան ՚ի ժամանեաց կերպէն՝
կորզեամ և կենդանացուցեամ. Աստուած իմ։
Դարձո՛ զգեստեալ խորհուրդս
հոգւոյս՝ ՚ի դերանէն տէր իմ։
զմերկացեալ կամքս զերծո՛՝ ՚ի
խորխորատէն. Աստուած իմ։
Զյօժարութիւն քաղցրութե՛՝ ՚ի
քեզ միայն տուր իմ։ զպանդխտական
մասն ուղւոյս՝ խոհեմացո՛. Աստուած իմ։
Զուարամատկանն՝ արքայից տուր իմ։
զպանծալիսն՝ ողջախոհացո՛. Աստուած իմ։
Արդարութե՛ զերբս մասունս՝
աքսայց տուր իմ։ զխաւարեալ
միտս՝ լուսաւորեա՛մ. Աստուած իմ։
Զնպատամատուցեալ բնութե՛ բա-
նականս, հոգւոյս քո խանանեամ տէր
իմ։ զպատարագեալ յօժարս լուսոյ
ճառագայթս քո նորոգեամ. Աստուած իմ։
Զպայմանիք կործանամ մաս-
նս՝ սա քեզ հայեցեալ տէր իմ։

զդայ

զգայութիւնք պատուհանացս՝ այլ մամբ քո լցո ․ ա̃ծ իմ ։

Տեսանելեացս՝ ցոյց լինել զողորմութիւն քո տ̃ր իմ ։ լսելեացս՝ լսելի արա զձայն քո ․ ա̃ծ իմ ։

Ճաշակելեացս՝ քաղցրութեան բանից քո տ̃ր իմ ․ հոտոտելեացս՝ բուրեացն հոտ կենաց քոց ․ ա̃ծ իմ ․

Շօշափելեացս՝ ընդ Թովմայի Ջաշեսցի հրամանք քո տ̃ր իմ ։ ոտնորդականս՝ առ քեզ հայեսցի, և խոնարհականս միշտ՝ զանհատ եմասցի ․ աստուած իմ ․

Յիշողական խելացս գանձարան, միշտ ազդմանց քոյ լիցի տ̃ր իմ ․ և տասնաղի քնարս ըստ դաւթի լցեալ հոգւով միշտ զքեզ օրհնեսցէ ․ ա̃ծ իմ ․

Մի մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայիս քո ․ տ̃ր իմ ․ և մի հատուցաներ ը̃ գործոց իմոց ․ ա̃ծ իմ ․

Մի

Մի՛ սրտմտութբ և սպառնալեօք սաստեր զիս տր իմ. և մի՛ բար-կութեամբ ահաբեկեսցես զիս զեզիկլու. ած իմ.

Մի՛ մատներ զիս զղջացեալս ի մոր-մոքումն յաւիտենից կայծական-ցն. տր իմ. և մի՛ յուղարկեր գործոյսեկլոյ անողորմ տանջանաց. ած իմ.

Մի՛ տար զմահապարտեալս ի տագ-նապ տառապանացն. տր իմ. և մի՛ մերժեսցես ի վերայ իմ վհաւան-րայս, վէճաք անապատ. ած իմ.

Մի՛ բարձրասցի ի վերայ իմ բոցն հրաբորբոքեալ. տր իմ. և մի՛ ածեր ի վերայ բազմադիմեանց զիս ըղ հոսին մթագին. ած իմ.

Մի՛ ծածկեսցէ զծանական ծա-ռայս ծովն հրեղէն. տր իմ. և մի՛ փակեսցէ ի վր փղտողեալս փակ հրախառն յորձանաց. ած իմ.

Մի՛

Մի՛ առաքեր զնա 'ի խաւարն արտաքին․ Տր խն ։ և մի՛ անկելոց 'ի գուբն ապականութեան․ Ած խն։

Մի՛ որոշեսցես զնա յերամէ երանելեացն․ Տր խն․ և մի՛ զրկեսցես զանցաւորս 'ի հաղորդութենէ ընտրելոց․ Ած խն ։

Մի՛ զահագին ձայնին ձայնեսցես ա՛ եթէ ծառայ չար և վատ․ Տր խն․ և մի՛ անտես առներ զտարակուսանս յաճախանելից օրհնութեանցն․ Ած խն։

Նայ ասէր ինձ անդի լուսավառ յառագաստին․ Տր խն․ և դասեա՛ զտարակուսեալս 'ի դասս իմաստուն կուսանացն․ Ած խն։

Փառք՝ և երկրպագութիւն անճառելի մարդասիրութեանդ․ Տր խն․ պատիւ և գոհութիւն միշտ մատուցանեմ մեծի գթութեանդ․ Ած խն։

Որ ես օրհնեալ՝ յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն ։

Յաւիտենական Գահակալութեան, Տեառն Աստուծոյ
և Աստուածածնայն, ի վերայ ամենայն ցուցոյն մերոյ։

Գլուխ. ԺԸ.

ԳԱՌՆ ԱՍՏՈՒ-

ծոյ. Տր իմ և Ած իմ. Յս
Քս. որ զենար ՚ի վերայ խաչին. և
բարձեր զմեղս աշխարհի։

Մ՛եղուցեալ ծառայս, և ծանրա
բեռնեալս յանցանօք մեղաց. անկել
աղաչեմ զքեզ. Տր իմ և Ած իմ.

Ողորմեա ինձ՝ որ ողորմեցար հա
մօրէն աշխարհի. վասն զի դու ես
յոյս մեր և փրկութիւն. լոյս՝ և
կեանք. ճանապարհ՝ և ճշմարտութիւն։

Տ՛էր զմահացեալս մեղօք՝ և զա
նօրինեալս յանցանօք. մի՛ անտես
առներ Տր իմ. այլ ողորմեա ինձ
վասն ամենայն անօրինական կրից
քոց. որոց տարար՝ համբերութեամբ
բազմաւ։

Յիշեա՛ ամենակեցոյց Տր՝ զքումն

քո 'ի հայրական ծոցդ, և զմարմ-
նանալդ՝ 'ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ։

Երգեմ ամէնօրհնեալ տր՝ ըզ
շրջելն քո. ընդ զմարդ՝ 'ի մէջ մե
ղաւորաց մարդկանց։

Երգեմ ամենատէր տր՝ զմկրտելդ
քո 'ի յորդանան 'ի յովհաննէ։

Երգեմ ամենագէտ տր՝ զդատա-
փանսդ՝ 'ի դպրացն. և զփորձանսդ
'ի փարիսեցւոց։

Երգեմ յառաջատես տր՝ զմատ-
նիլդ 'ի յուդայէ, և զքամահելդ
'ի քահանայիցն։

Երգեմ ամենազօր տր՝ զըմբռնելդ
'ի պարտիզին, և զձեռնակապելդ 'ի
խուժանէն։

Երգեմ ամենակարող տր՝ զկալդ
առաջի կայիափայի, և զհարցումն
'ի յաննայէ։

Երգեմ անոխակալ տր՝ զապտակն
'ի ծառայէն, և զկառափն 'ի կառողեցն։

Յիշեա՛ արքայ արքայից՝ զկապա-նօք կանգնելդ ՚ի յատեանն Պիղա-տոսի. եւ զգանելն ՚ի հեծանն:

Յիշեա՛ երկայնամիտ Տէր՝ զթուքն ՚ի յեբրայեցւոց, եւ զծեծն եղե-գամբն:

Յիշեա՛ անմատոյց լոյս՝ զքղամի-թըն կարմիր, եւ զպսակն փշեղէն:

Յիշեա՛ անյիշաչար Տէր՝ զժամն զայն, յորժամ բարձեր զխաչա-փայտն՝ կենսաբեր յուսովդ:

Յիշեա՛ բարձրեալ՝ զբարձրանալդ քո, ՚ի վէր կենդանարարն փայ-տին, եւ զպատարագեալդ բեւեռօք:

Յիշեա՛ մի մոռանար՝ զպապակու-մըն ծարաւոյն, եւ զճաշակումն լեղւոյն, եւ զքացախին:

Յիշեա՛ մի մոռանար՝ զձայնն էլի էլին, եւ զխոցումն ՚ի զինուորէն:

Յիշեա՛ մի մոռանար՝ զհոսումն վարդագոյն ու արեանդ, եւ զխո-

նար

նարհելին՝ ածայեալ գլխոյդ․
Յիշեա՛ կենդանեփք յաւիտենից․ զթաղումն երեքօրեայ, եւ զյարութին ածապէս, եւ զհամբարձումն հրաշափառ․
Յիշեա՛ միշտատեւք յաւիտենից․ զյաւիտենից կորուսեալս․ քանզի վասն մեղաւորիս յանձն առեր զայս ամենայն, ամենագութ տէր․
Արդ՝ զայսոսիկ ունիմ առ քեզ զմխինարք եւ բարեխօս․ բազումողորմ:
Ողորմեմն ողորմեա՛ ինձ եւ թո՛ղ զմեղ զյանցանս իմ․ եւ սրբեա՛ զիս ՚ի մեղաց․ եւ ազատեա՛ յամէ վշտաց գեհենոյն․ եւ տո՛ւր ինձ տեղի յարքայութեան քում․ զի դու ես մարդասէր տէր․ եւ քեզ ընդ հօր եւ հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշխանութի եւ պատիւ․ այժմ եւ միշտ եւ'':

Եղանակաւ Մեծարոյ գոչէ՛ Աղօթք Աղօթարանի,
'ի ձեռն սրբոյ Պատարագին: Համառօտեալ
'ի Պաղտասար Աբեղիմառ Հայրապետէն.
Գլուխ. Խզ.

ՏԷՐ ԱՍՏՈՒԱԾ իմ, յո՛ քո՛ բան հօր և կերպարան. կենդանի և կենդանարար. լոյս և փրկութիւն ամենեցուն, որք կարդան առ քեզ. Որ շնորհես առաւել քան զարժանն. և տաս խնդրողացն՝ զպիտոյս կարեաց:

Զի ո՛չ միայն արարեր և ստացար՝ զերանելին յանցանելն մեր չարչարանօք խաչի քոյ.

Այլ՝ միշտ զքեզ ետուր փրկանս կենաց մարդկան:

Ո՜ որոյ՝ մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո, և յամենայն երկիր ցուցաւ փառք քո:

Ե՛ւ այնքան գերազանցեալ պարգևաց քոց նշանակ. Զի

Զի ոչ միայն մարդկայինս հի-
նանս ազգք.

Այլ և՛ երկնային զօրքն, և առա-
ջել մերձակայքն.

Ընդ որս սոսկացեալ զարմանա-
րեն անկարելի ձայնիւ ասելով. ով
ով ով՝ Տր զօրութեանց.

Զորս՝ և ուսեալ եմ. երգեմ
'ի ժամ անմահին զենման կցոր-
դելով անմարմնոցն երջանկից. զ'ի
առ յիս զանձառն՝ տեսանելով
խորհուրդ.

Ընդ մեր եղեալ զօրինակ
մահուն ճշմարտի. մարդկայես ը
մեզ եղանակեն զերգս օրհնութ.

Զի եթէ զօրէնական անդրսա-
նան դասաւանութե՝ միայն զմեն
կարգան զանուն ուսոր զերբեան
ծածկեն և զառան.

Ես՝ զորս առացեր զօրհնութ, և
կամ զգոհութի. բայց միայն բա

գձ.

քեզ օրհնեցին · սարովբէմք, և հաւատով մերձեցայց· յանուն ամենեքին անճառութիւն:

Օրհնեմ զՀայր՝ զառաքօղ մեր կոչեմ·

Օրհնեմ և զՀոգին Տր՝ զկատարիչ և սրբիչ զդաւանայն օրինակին.

Օրհնեմ զամենիմանալի զքո խոնարհութիւնդ·

Օրհնեմ և զմեծ քո քաղցրութեան կամացդ:

Օրհնեմ որ զկենաց զմարմինդ քո ետուր ինձ:

Օրհնեմ որ զարիւն քո, շնորհեցեր ինձ 'ի քաւութիւն:

Օրհնեմ որ հուր ածութեան քոյ, ոչ կիզու զընդունելս հողեղէնս:

Օրհնեմ զոր ոչ տանին երկինք տեառն· այլ տանին նիւթական և նոյնատարական եկեղեցիք·

Օրհնեմ որ նորոգիս 'ի քրտամբ

և

և բազմիս 'ի սեղան սրբութեան:
Ո՜վ օրհնութեան աղբիւր. և ամենա
բարի տուօղ շնորհաց յո՛ քո
Այժմ եկեալ իբրու զդատա-
պարտեալ ծառայ, առաջի քո
անկանիմ:
Զի եթէ մեք տմար առ հասարակ
յիշեն, և քոյոց բարեաց կորո-
տեն միանգամայն և 'ի բարւոյ խօսուն:
Զխորդ և ոչ եմ զանկեալ 'ի
շնորհացն, և ունայն 'ի բարեգոր-
ծութեանց:
Զի եթէ այժմ ոչ ողորմես,
յորում բացեալ ես զդուռն ան-
ճառ ձիրից. Ե՞րբ տայցես յայսմ
ժամու:
Եթէ թագաւորի ոք պատահէ
սեղանոյ 'ի ժամ ճաշոյ, և ունայն
յանձնանէ եղանէ. Ե՞րբ կերակրի-
ցի. զրկեալ 'ի հասարակաց պար-
գևէն:

Զի

Ո՛վ անվրէպ և յայսմ ժամու է առնուլ ՚ի քէն զխնդիրս՝ ո՛չ և նոյայն. ՚ի քաղցրութեան ժամանակի:

Ո՛վ եթէ յորժամ ընդհանուր երկինք և երկիր առ հասարակ բարեխօսեն՝ ո՛չ լսես. այլ յորում ժամու զամենեսեան ժողովեսցես.

Ո՛վ եթէ մինչ հիանան անմարմնոյն դասք ընդ առատութեան պարգևաց քոց և զօրհնութիւն մատուցանեն՝ ո՛չ առնում. յորժամ ՚ի կշիռ դնես՝ զխորդ ընկալայց:

Ո՛վ եթէ յորժամ գոչեն ասելով. ողորմեա՛ քո արարածոց, մասն ինձ ոչ տացի. ընդ որո՞ց այլոց առնից:

Յորժամ՝ ըստ անսուտ հրամանի քում՝ ոչ քաւիմ. յետոյ՝ և ո՞ իս քաւեսցէ:

Ո՛վ եթէ ՚ի ծագիլ լուսոյ արեգականդ՝ ո՛չ լուսաւորիմ, ՚ի գի-

շերի

շերբի որպէս պայծառացայց։

Եւ յորժամ ձրի բժշկեց մերձեօ և զդեղդ կենաց ոչ տայցես, այլ ուր գալց բժշկի։

Եթէ բնութք ձախացուցնեղ՝ զաղքատս ոչ բարձցես, այ այլ ով երթայց 'ի փարթամաց։

Եթէ յարութեղ պատահեալ մեռանիմ, զիս ո՞ յարուցէ։

Ահա յայտնապէս խոստովանիմ։ զի ես մեռեալ եմ, և քեզ է յարուցանելն։

Աղաչեմ զքեզ որ՝ մի և այժմ ունայն դարձուցանիր զիս, անչափ պարգևացդ իշխան։

Յորժամ յորդեալ է հերև ըղգետ 'ի լրութենէ ծովու մեծիդ պարգևք։ ուստի և իմձ կաթիլ մի բաւական է։

Եւ քեզ փառք՝ ընդ Հօր քում ամենազօրի, և ընդ ամենասուրբ՝

հոգւոյդ ճշմարտի. Այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Աղօթք Ապաշխարողի ի Շնորհալւոյ. Արարեալ Տեառն Ներսէսի Հայոց Արքեպիսկոպոսի Կաթուղիկոսի.

Գլուխ. Խա.

ՀԱՒԱՏՈՎ ԽՈՍ տովանիմ՝ եւ երկիրպագա նեմ քեզ՝ Հայր եւ Որդի՝ եւ Սբ Հո գի. անեղ եւ անմահ բնութիւն. արարիչ հրեշտակաց՝ եւ մարդկան եւ ամենայն եղելոց. ողորմեա ինձ բազմամեղիս.

Հաւատով խոստովանիմ՝ եւ եր կիրպագանեմ քեզ՝ անբաժանե լի լոյս միասնական Սբ Երրորդութի եւ մի Աստուածութի. Արարիչ լուսոյ՝ եւ հալածիչ խաւարի. հալածեա 'ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց՝ եւ

ան

անզգաստութեան. և լուսաւորեա՛
զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ. ա-
ղօթել քեզ ՚ի հաճոյս՝ և ընդու-
նել ՚ի քէն զխնդրուածս իմ. և
ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս։

Հայր երկնաւոր, ա̃ծ ճշմարիտ, որ
առաքեցեր զորդին քո սիրելի.
՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին։

Մեղայ յերկինս և առաջի քո.
ընկալ զիս ո̃պ զանառակ որդին.
և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զա-
ռաջին, զոր մերկացայ մեղօք. և
ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս։

Որդի ա̃յ ա̃ծ ճշմարիտ՝ որ խո-
նարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ և
առեր զմարմին ՚ի սրբոյ կուսէն
Մարիամայ, վասն մերոյ փրկութե,
խաչեցար և թաղեցար՝ և յարեր
՚ի մեռելոց՝ և համբարձար փառօք
առ Հայր. մեղայ յերկինս և առա-
ջի քո՝ յիշեա՛ զիս ո̃պ զաւազակն

յոր

յորժամ գաս արքայութեամբ քով.
և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:
Հոգի ես Աստուած ճշմարիտ՝ որ իջեր
՚ի յորդանան՝ և ՚ի վերնատունն.
և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ
սրբոյ աւազանին: Մեղայ յերկինս
և առաջի քո. մաքրեա՛ զիս վերըս-
տին աստուածային հրով քով. որ հրե-
ղէն լեզուօք զառաքեալսն. և ո-
ղորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:
Անեղ բնութիւն, մեղայ քեզ՝
մտօք իմովք՝ հոգւով և մարմնով
իմով. մի յիշեր զմեղս իմ զա-
ռաջինս. վասն անուան քում սրբոյ.
և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:
Տեսող ամենայնի մեղայ քեզ. խորհըր-
դով բանիւ և գործով. ջնջեա՛
զձեռագիր յանցանաց իմոց. և
գրեա՛ զանուն իմ ՚ի դպրութեան կենաց
և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս.
Քննող գաղտնեաց մեղա՛յ քեզ.

կա

կամաւ և ակամայ՝ գիտութեամբ և անգիտութեամբ. թողութիւն շնորհեա՛ մեղաւո՛րիս. զի 'ի ծննդենէ սուրբ աւազանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ՝ առաջի Աստուածութեանդ քոյ. զգայարանօք իմովք. և ամենայն անդամօք մարմնոյս. և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս ։

Ամենախնամ Տէր՝ դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո զի՝ ո՛չ ևս հայել արատ. և ականջաց իմոց՝ ո՛չ ախորժել լսել զբանս չարութեան. և բերանոյ իմոյ՝ ո՛չ խօսել զստութիւն. և սրտի իմոյ՝ ո՛չ խորհել զչարութիւն. և ձեռաց իմոց՝ ո՛չ գործել զանիրաւութիւն. և ոտից իմոց՝ ո՛չ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղղեա՛ զշարժումն սոցա լինել միշտ ըստ պատուիրանաց քոց ամէն և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս։

Հուր

Հուր կենդանի Քո՝ զհուր սիրոյ Քո զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա՛ յանձն իմ. որ այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ. և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց՝ և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտութեան Քո ՚ի սրտի իմում. և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս։

Իմաստութիւն Հօր Յս, տուր ինձ զիմաստութիւն՝ զբարին խորհել և խօսել՝ և գործել առաջի Քո յամ ժամ. ՚ի չար խորհրդոց՝ ՚ի բանից, և ՚ի գործոց՝ փրկեա՛ զիս. և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս։

Կամեցող բարեաց Տր կամարար. մի՛ թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել միշտ ըստ կամաց Քոց բարեսիրաց. և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս։

Թագաւոր երկնաւոր՝ տուր ինձ զար

քաղցրութեան քո. զոր խոստացար սիրելեաց քոց՝ և զօրացո՛ զհոգի իմ ատել զմեղս. և սիրել զքեզ միայն. և առնել զկամս քո. և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:

Խնամօղ արարածոց՝ պահեա՛ նշանաւ խաչի քո. զհոգի և ըզ մարմին իմ. ՚ի պատրանաց մեղաց. ՚ի փորձութեանց դիւաց. և ՚ի մարդոց անիրաւաց. և յամ վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ. և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:

Պահապան ամի քս՛ աջ քո հովանի լիցի ՚ի վերայ իմ, ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. ՚ի նստել ՚ի տան՝ և ՚ի գնալ ՚ի ճանապարհի. ՚ի ննջել՝ և ՚ի յառնել՝ զի մի երբէք սասանեցայց. և ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:

Ած իմ որ բանաս զձեռն քո՝ և լնուս զամ արարածս ողորմութե

քով

քով. քեզ յանձն առնեմ զան-
ձըն իմ. զոր հոգւով եւ պատրաս-
տեալ զգեստու հոգւոյ եւ մարմնոյ
իմոյ՝ յայանչեալ մինչեւ յաւիտեան
եւ ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:

Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո՛
զիս 'ի չար սովորութենէ իմոյ 'ի
բարի սովորութիւն. եւ բնակեա՛
'ի հոգի իմ զատակալի օր մահուն՝
եւ զերկիւղ գեհենոյն՝ եւ զսէր ար-
քայութեան. զի զղջացայց 'ի մե-
ղաց՝ եւ գործեցից զարդարութիւն.
եւ ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:

Աղբիւր անմահութեան՝ աղբերացո՛
'ի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշ-
խարութեան որպ պոռնկին. զի լուա-
ցից զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ
քան զերանելն իմ յաշխարհէս.
եւ ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս:

Պարգեւիչ ողորմութեան՝ պարգեւեա՛
ինձ ուղղամիտ հաւատով՝ եւ բա-

ին գործով. և մի՛ մարմնոյ և ար-
եան քոյ՝ հաղորդութիւն դատ տա-
քեզ. և ողորմեա՛ց ինձ բազմա՛ :

Բարերար Տր՝ հրեշտակի բար-
ւոյ յանձն արարեալ զիս. քաղց-
րութբ աւանդել զհոգի իմ, և
անխռով անցուցանել ընդ չա-
րութիւն այսոցն որք են ՚ի ներքոյ
երկնից. և ողորմեա՛.

Լոյս ճշմարիտ Քս՝ արժանաւոր
եա՛ զհոգի իմ ուրախութբ տե-
սանել զլոյս փառաց քոց, ՚ի կոչ-
ման աւուրն. և հանգչել յուսով
բարեաց յօթեւանս արդարոց՝ մին-
չև յօր մեծի գալստեան քոյ. և
ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս.

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս
փառօք հօր՝ դատել զկենդանիս
և զմեռեալս. մի՛ մտաներ ՚ի դա-
տաստան ընդ ծառայիս քոյ. այլ
փրկեա՛ զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն

և խնդի սիրտ իմ զի բարձրացեալ կո-
չումն արդարոց՝ յերկնից սրբ-
ութենէ․ և ողորմեաց ինձ բազ″։
Ամենազօրդ որ՝ ողորմեաց ամ
հաւատացելոց 'ի քեզ․ խնոց և
ստացուածոց՝ ծանօթից և անծանօ-
թից՝ կենդանեաց՝ և մեռելոց։
Շնորհեա և թշնամեաց իմոց՝ և
ատելեաց զթողութիւն՝ որ առ իս
յանցանաց՝ և դարձո զնս 'ի չար-
եացն՝ զոր ունին վասն իմ․ զի ո-
ղորմութե քում արժանի եղիցին․
և ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։
Փառաւորեալ Տէր՝ ընկալ զա-
ղաչանս ծառայիս քո՝ և կատա-
րեա 'ի բարի զխնդրուածս իմ։
Բարեխօսութբ սրբուհւոյ Ած
ածնին՝ և Յովհաննու մկրտչին՝ և
սրբոյն Ստեփաննոսի Նախավկայ-
ին՝ և սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լու-
սաւորչին՝ և սրբոց Առաքելոց՝ և

Մար

Առաքելոց՝ և Վարդապետաց՝ և Մարտիրոսաց՝ և որոց Հայրապետաց՝ և Ճգնաւորաց՝ և Կուսանաց՝ և ամ՛ սրբոց քոց՝ երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց։ Եւ քեզ փառք և երկրպագութիւն՝ անբաժանելոյ սրբոյ Երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք և օրհնութիւն՝ [illegible] և [illegible]. Տէր [illegible]՝ [illegible]՝ և [illegible].

Գլուխ. իզ.

ԵՒ ԱՐԴ՝ ՏԷՐ բարերար՝ քաղցր և անոխակալ՝ բազումողորմ. և մարդասէր՝ հայեաց հաշտ աչօք ՚ի պատրաստ բնակութենէ քումմէ՝ ՚ի ժողովուրդս քո։ Եւ թէպէտ բարկացուցաք մեք զքեզ մեր օրըստօրէ՝ և անօրինեցաք։ Այլ դու մի ըստ մեղաց մերոց առներ

տէր

տէր իմ. և մի՛ ըստ անօրէնութե
մերում հատուցաներ՝ Ած իմ։
Քանզի մեք կաւ՝ և դու ստեղ
ծիչ մեր. և գործք ձեռաց քոց
ամենեքեան։

Մեղաք մեք և անօրինեցաք. յետս
ցեաք. և խոտորեցուցաք զոտս
մեր ՚ի շաւղաց քոց։

Խաւարեցուցաք զմիտս մեր չեր-
կնչել ՚ի քէն ահաւոր թագաւոր։
Յաղագս որոյ՝ ժամանեցին ՚ի մեզ
հարուածք ազգի ազգի.

Սովք. և սուրք. գերութիւնք.
և նեղութիւնք. հիւանդութիւնք. և
ցաւք տաժանելիք. վիշտս յերկ-
նէ. և վիշտս յերկրէ. մահտարա
ժամք. և օդք խռովարարք։

Ամպք անպէտք. և անձրևք ան-
ժամանակք. զի կամ փակին բար
կութեամբ՝ և կամ բանին սաստկու-
թեամբ. Եւ եղաք մեք կոխան

լայն

այնոցիկ՝ որ ոչ կարդան զանուն
քո սուրբ.
Այլ՝ դու Տէր անոխակալ. և մար-
դասէր. Թէպէտ և մեք մեղաք.
սակայն 'ի քեզ անկաք յարգան-
դէ աւազանին. և ոչ գոյ մեզ այլ
ածս օտարս.
Քանզի դու ես Հայր մեր. և տե-
սուչ՝ և հովիւ: Որդւով քո զմարմն առ
մեզ ած փրկիչ մեր. և դարձո 'ի
մէնջ զցասումն պատուհասի քո.
Ո՛չ եթէ ըստ գործոց մերոց հա-
տուցանես մեզ. մեք զօրհանապազ
զճանապարհս մեր ապականեցաք
չար գործովք մերովք: Այլ՝ ա-
ղաչեմ զքեզ մարդասէր Տէր.
Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ Ած-
ածնին՝ ամենօրհնեցելոյ. և Յո-
հաննու Կարապետին. և Ստե-
փաննոսի սրբոյ նախավկային. և
սրբոց Լուսաւորչաց քոց և Մար-
գա

դարձելոց. և սրբոյն Գրիգորի մեր լուսաւորչին. և ամ սրբոց քոց վկայից։

Հաստատեա զսուրբ Կաթուղիկէ և Առաքելական եկեղեցի քո՝ զԷջմիածին. և զամ վանորայս և զեկեղեցիս հայաստանեայց. անշարժ՝ և հաստատուն միշտ՚ ի ներկայումս՝ և առ յապայ.

Եւ ամենազօր սուրբ և պատուական խաչիւ քո՝ պահեա զՀայրապետս մեր Էջմիածնական Սրբազնութիւն. զԵպիսկոպոսունս. ըզ Վարդապետս. զՔահանայս. ըզ Կրօնաւորս. զԴպիրս. և ըզ Սարկաւագունս. հանդերձ ժառանգաւորօք եկեղեցւոյ քում սրբոյ։

Այլև՝ զբարեպաշտ Թագաւորս. և զիշխանս աշխարհաց զօրացո զօրութեամբ քով՝ և կարգաւորեա ընդդէմ

դէմ օտար թշնամեաց չարաց. և Օ ամուսնացելայն հաճոյացելոց ՚ի քեզ պահեա՛ սրբութե՛ և արդարութե. և Օ տղայս նոցա սնո՛ և աճեցո՛ յերկիւղ քո՛ և ՚ի սէր. և Օ երբոց նոցա շնորհեա՛ զգաստութեան ոգի ։

Պահեա՛ տէր՝ զամենեսեան՝ զհաճատացեալս՝ ՚ի քեզ. զոր՝ և զկանայս՝ զհեռաւորս՝ և զմերձաւորս. և որք ՚ի ծովու են՝ և որք ՚ի ցամաքի ։

Շնորհեա՛ տէր՝ աշխարհաց խաղաղութիւն. հիւանդաց առողջութիւն. և քրիստոնէից սէր՝ և միաբանութիւն ։

Տուր գերելոց նոցին դարձ շնորհեա՛. և բանտարկելոցն հանգուստ. կապելոց արձակումն. մեղաւորաց զղջումն. մեղաց թողութիւն ։

Տուր հերձուածողաց կարկումն

ապաշն

աղանդոց խափանումն· դիւաց հա-
լածումն։

Պահեա՛ Տէր՝ զքահանայս հօտս քո
յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամ-
եաց։

Եւ՛ օրհնեա՛ զամս զայս· և ըզ
պտուղ տարւոյս պարարեա· պահե-
լով անխռով և անփորձահար՝ յա-
մենայն ցասմանէ։

Աղաչեմ Տէր՝ զշնորհս քո և
զողորմութիւն՝ 'ի մարդ· և յանա-
սունս· 'ի կենդանիս · և յանկեն-
դանիս· 'ի յօդս· 'ի քամիս· 'ի ցօղս
'ի տունկս· և 'ի բոյսս։

Պահեա՛ զմեզ Տէր՝ սիրով· և խա-
ղաղութեամբ · և յաջողեա՛ զկեանս
մեր՝ ուղղափառ դաւանութեամբ և
արդարութեամբ։

Յիշեա՛ Տէր՝ և զննջեցեալսն զմե-
ռեալս· որք ուղիղ հաւատով՝ կա-
տարեցին զկեանս իւրեանց։

Յիշեա՛

Յիշեա՛ տէր զծնօղս իմ. և զեղ-
բարս. զմերձաւո՛րս՝ և զհեռաւո՛-
րս զբարերարս՝ և զերախտաւո՛րս.
զթշնամիս և զատելիս:

Եւ շնորհեա՛ նոցա հանգիստ յարդա-
րոցն կայանս. ջնջեա՛ զձեռագիր
յանցանաց իւրեանց. և թո՛ղ
զմեղս նոցա՝ զկամայն և զակամայն.
զգիտուե՛՝ և զանգիտութեան:

Եւ զիս ՚ի վերջին աւուրն ՚ի հրա-
բորբոք գալստեանն՝ և զատաստա-
նէն. արժանաւորեա՛ զամենեսեան
լուսեղէն ամպօք Թռչել յերկինս
և խառնիլ ընդ սրբս քո. և ընդ
սիրելեան:

Ընդ որում քեզ փառք և գոհութի
և երկրպագութի՝ երրորդութեդ սրբոյ
և անծուեդ՝ միոյ հօրդ՝ անեղի. և
որդւոյդ՝ միածնի. և հոգւոյդ՝
ճշմարտի. յաւիտեանս յաւիտե-
նից. ամէն:

Յոգնիմաստ Հայրապետին մերոյ տն Ղազա- րու Ամենայն Հայոց։ Արարեալ զՄաղեան 'ի դէտս Գրիգորոյ մանկանց՝ նորահրաշերց։ Յաւուրս կիւրակէի Աստուածայայտնեան ժամուն, 'ի փառաբանանն և 'ի մէջ համայնից աստուածա- սիրաց մանկանց։

Օ՛, այս մի որ 'ի նոցանէ ընծ՝ 'ի ճաշու տաւ.

Գլուխ. Խէ.

ԵՂԲԱՐՔ ՍԻ րեցեալք. օրհնեսցուք միա բանութբ՝ զարարիչն ամ արարածոց զամենակարող զհայրն ամ։

Առ մանկանցն առաջին Օրհնեալ է Ա.Է.

Գովեսցուք և զծնեալն 'ի հօրէ՝ նախ քան զյաւիտեանս. զմիա- ծին որդի զբանն Աձ։

Մանկանց. Օրհնեալ է Ա.Է.

Բարեբանեսցուք և զբղխեալն 'ի հօրէ՝ փառակից որդւոյ. զճշմա- րիտ սբ Հոգին Աձ։

Մանկանց. Օրհնեալ է Ա.Է.

Միոյ տրութեն՝ և երեք անձանց ամ

ածուենն . գոհացողական ձայնիւ տայցուք զփառս՝ և զերկրպագու թիւն յաւիտեանս յաւիտենից :

Սարկաւագն : Բարձր.

Ողջամտ սրտի՛ աղաչեսցուք զա̃ծ զի ո̃ր ծագեաց զլոյս առաւօտու յարա̃րծս իւր, ծագեսցէ և այժմ զլոյս իմաստից շնորհաց յանձինս մեր :

Սարկաւագն : Բարձր.

Սրբեալ մաքրեսցէ զհոգի և զմարմինս մեր :

Սարկաւագն : Բարձր.

Լուսաւորեսցէ զաչս մտաց մե-րոց առ ի խնդրել մեզ . զզօրու-թիւնս ա̃ծային պատուիրանաց :

Սարկաւագն : Բարձր.

Ուսումնականաց հմտանալ :

Սարկաւագն : Բարձր.

Գործնականաց զարգանալ :

Սարկաւագն : Բարձր.

Տեսականաց զուարճանալ :

Սարկաւագն : Բարձր.

Փառաւորեսցուք զանունն ամե-

նա

Նորին և բարեխօսութեամբ. Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ յաւիտեանս.

Ամենայնն. Ալէն.

Ի Գ. տառաւօտեն ... ի յայտ.

Որ աստ ... , ... ի ճաշն.

Գլուխ. Խաչ.

ԵՐՐՈՐԴՈՒ թեան սրբուհւոյ անճառին և սէրք լուսաւորչին մերոյ և ամ սէրք՝ տացէ որ ած աշխարհաց խաղաղութիւն.

Ամենայնն. Ալէն.

Յածանելոյս և անյաղթելի մեծի աթոռոյս՝ անշարժութի և անսասանութիւն.

Ամենայնն. Ալէն.

Ս. եկեղեցեացս ուղղափառաց հաստատութիւն.

Ամենայնն. Ալէն.

Մեծի Հայրապետին մերոյ

տա-

(այս տառն) Սրբազան Կաթուղի-կէին յամենայն ժամանակօք ա-պահով անդորրութիւն:

Աղաչանօք : Տէր.

Եւ մեզ համագումար ժողովե-լոցս ըստ իւրաքանչիւր կարգի և աստիճանի. սէր և միաբանութիւն:

Աղաչանօք : Տէր.

Մեծաջան աշխատաւոր է՛ վաստակող ուխտակցացն մերոց. որք ի՛ սպասու տիեզերաց՝ զօրութիւն և կարողութիւն:

Աղաչանօք : Տէր.

Յամ չարեաց և 'ի փորձանաց փրկութիւն և ազատութիւն.

Աղաչանօք : Տէր.

Զողորմութիւն և զյիշատակս առա-ւուրց՝ և այլոց պատարագելոց որոց ամենայն ըստ վարձատրութիւն:

Աղաչանօք : Տէր.

Ողորմելեաց և աղաղակողաց հանգս-տեալս մերոց կոչէին հաստատութիւն:

Աղաչանօք : Տէր.

Հերձուածողաց և հերետիկոսաց՝

սառը

սատարատուութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Քահանայից՝ զգաստութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Արբեցողաց՝ ժուժկալութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Քրիստոնէից՝ աստուածպաշտութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Ծերոց՝ խոհեմութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Տղայոց՝ պահպանութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Թագաւորաց՝ հաշտութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Հիւանդաց՝ առողջութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Ախտաժետաց՝ բժշկութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Գերելոց՝ ազատութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Վրդովելոց՝ անդորրութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Տրտմեցելոց՝ մխիթարութիւն :

Մանչուանք : Րձըն :

Ա

Սիրելեաց՝ միաբանութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Թշնամեաց՝ հաշտութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Օդոց՝ քաղցրութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Անձրևաց՝ առատութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Այգեաց և անդաստանաց պտղաբերութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Աղքատաց ընչաւէտութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Եւ մեզ՝ բարեաց լրումն և առատումն:

Մանկունք: Ամէն:

Ննջեցելոց մերոց որ առ Քս՝ հանգիստ և ողորմութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Եւ ապա Սաղմոսն՝ ի ձայն. ՝ի Գոյն ՝Նո-րաստեղծեալն.

[illegible]

Գլուխ. Խէթ.

ՍՐԵՆՆԴԱՆ

անեղ բնու թեան.
ինքնեղ անճառ՝ [illegible] թեան.
ահեղափառանչ՝ անբաւ ան հուն.
հըզօր ած՝ և մեծ ա նուն.
արարածոց՝ որ բոլոր ըեց.
մահկանացուացս՝ և տանս հեց.
և կայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ.
ասացուք միշտ ըն գիտու նոյ։
Պարզ էութեան՝ նոր երրորդում.
անձինս երիս՝ դող ՚ի մի ում.
հայր անսկիզբն՝ և անպատ ճառ.
անժամանակ՝ ծընունդ ան ճառ.
անհաս բղխումն՝ [illegible] պէս.
և հաւասարք՝ ճշմարիտ պէս.
և կայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ.
ասացուք միշտ ըն գիտու նոյ։

Լոյս 'ի լուսոյ՝ բանն 'ի հօ րէ·
առեալ զմարմին՝ 'ի կոյս մօ րէ·
ծնանի հրաշիւք՝ մանուկ տը ղայ·
առ 'ի բառնալ՝ զմեղս ադա մայ·
շրջեալ յերկրի՝ խոնարհու թէ·
այլ սքանչելեօք՝ իշխանու թէ·
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ·
տացուք միշտ ը զփառս նոյ։
'Ի չարչարանս գայ մարդկա բար·
մերով բնութն՝ ճշմարտա բար·
պղնդեալ 'ի փայտըն մահա րար·
որ մեզ եղև՝ կենդանա րար·
իջեալ 'ի գուբ՝ գերեզմա նին·
յարեաւ փառօքն՝ ա̃ծայ նին·
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ·
տացուք միշտ ը զփառս նոյ։
Իւղաբերիցն՝ եկեալ տե սին·
զհրեշտակս երկնից՝ որք ասէ ին·
խաչեալն յարեաւ՝ ահա տե սէք·
մի զարհուրէք՝ այլ խնդա ցէք·
աշակերտացըն պատմե ցէք·

և աշխարհի՝ քարոզե ցէք·
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ·
տացուք միշտ ըզփառս նոյ:
Այսօր ըսկիզբն՝ արարա ծոյ·
երկնաւո՛րայ՝ և երկրայ նոյ·
և փրկութե՛՝ մերոյ սկըզ բան·
այլև կրկին՝ զմեզ նորոգ ման·
ո՛ր փեսային՝ օր յարու թե̃·
հարսին լուսոյ՝ ուրախու թե̃·
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ·
տացուք միշտ ըզփառս նոյ:
Արդ յարուցեալն՝ ՚ի մեռե լոց·
զաթոռն ընտիր՝ հանուրց հայոց·
պերճ պահեսցէ՝ իշխանու թե̃·
և օր յաւուր՝ կարգաւորու թե̃·
և երջանիկ՝ հայրապե տին·
անալէկոծ՝ ըզկեանս բա րին·
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ·
տացուք միշտ ըզփառս նոյ:
Ա.ծ հոգին՝ յորդահո սան·
հեղցէ զշնորհս՝ յայս վարժա րան·

տա

տալով մանկանցս՝ իմաստութ՟ի·
և անմիտացս՝ ըզգօնութ՟ի·
փառք և պատիւ երրորդութ՟ենն·
այժմ և անզրաւ միշտ յաւիտեանս·
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ·
տացուք միշտ ըզփառս ա՟յ։

Որ ասասցէ զմաղթանս, առասցէ և զայս՝ ՃԻԶ, ՚ի Տարւոյ·

Հարամամանողի սորին նոն Պապարու երջանկին Հայրապետին Տէր ողորմեսցի· և օրհնութ՟ի նորին ՚ի վերայ մեր եղիցի։

Մանկունս Ա՟ծն։

Յաւիտենական ամենայն զինչ յերեկոյեան ժա-մուն. գիտացէն՝ ուսուցանողք մանկանցն՝ ՚ի վարժարանն. և տասցէ զինչ ՚ի մանկանցն զայս ՃԻԶ, ՚ի Տարւոյ·

Գլուխ. Ճ.

ԳՈՀԱՑՈՂԱ-կան ձայնիւ միաբանութ՟բ տացուք ա՟յ մերում, զփառս և զգոհութ՟իս։ Մա՟ն

Մանկունք։ Օրհնեալ Ած։

Որ արժանի արար զմեզ 'ի տու-ընջեանս յայսմիկ օրհնել և փա-ռաւորել. զահաւոր և զսոսկալի զանունն քո սբ։

Մանկունք։ Օրհնեալ Ած։

Տ՛ առաջնորդեաց մեզ խաղա-ղութբ՝ և անդորրութբ՝ հասա-նել 'ի ժամ երեկոյիս։

Մանկունք։ Օրհնեալ Ած։

Զսաղարթաւորս՝ և զկանանչաց-եալ ոք դաշս մեր անխորձ և ան-սասան պահեսցէ։

Մանկունք։ Ածն։

Գերընտիր և սրբազան Կ ե-հայերին մերում՝ տն (այս անուն) զկեանս երկարս խաղաղութբ պար-գևեսցէ։

Մանկունք։ Ածն։

Զծագումնր ոք ժողովս, և զմիաբանութիւնս մեր օրհնեսցէ։

Մանկունք։ Ածն։

Տ՛ յամ երևելեաց և յաներև

ու

ութեց թշնամեաց՝ զերծուցեալ
ապրեցուսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Հաւատով խնդրեսցուք ՚ի նմա-
նէ՝ կե զմնացուած ժամանակս կե
նաց պանդխտութեան մերոյ՝ խաղա
ղութեամբ պահեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի չարեաց՝ փրկեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի մեղաց՝ ազատեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի պիղծ խորհրդոց՝ ՚ի բանից՝ և
՚ի գործոց՝ սրբեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի գիշերայնոց զարհուրանաց՝ և ՚ի
ցնորմանց բելիարայ՝ զերծուսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Նա՛ զզօրութիւն խաւարասէր իշ
խանին խորտակեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Նա՛ զիշխանութիւնս նր՛՝ ընկճեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Նա՛ զպատամունս նորա՝ փշրեսցէ։

Ման

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի սահմանաց և ՚ի բնակութեանց զնա ՚ի բաց հալածեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Զքանակս հրեշտակաց առ ՚ի պահպանել զմեզ առաքեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի նմին յանձն և ապաւէն արասցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Առաւօտու օրհնութեանն՝ և փառաբանութեանն՝ զմեզ արժանացուսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Հաւատով յուսով՝ և սիրով զաւր դարեսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

՚Ի գործս առաքինութեան՝ և յաստուածպաշտութեան արիացուսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Ամօթխածութեամբ և պարկեշտութեամբ զգայարանս մեր ամրացուսցէ։

Մանկունք։ Ամէն։

Շնորհօք և մարդասիրութեամբ ամենասուրբ երրորդութեան հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ որում փառք յաւ՛՛։

Մանկունք։ Ամէն։ Եւ

Եւ ապա ասասցեն զՀայր մերն ՚ի ձայն։

Որ ասացն զմաղթանսն՝ ասասցէ Քահանայ, Եւս ՚ի Բարձր.

Յարմարողի սորին տն Ղազա- րու Երջանիկ Հայրապետի սորին ամ Հայոց Տէր ողորմեսցի. և օրհնու- թիւն նորին ՚ի վերայ մեր եղիցի։

Յանգ Սրբոյ Լուսաւորչին Գրիգորի։

Սամն հրաժարմամբ ՚ի սատա- նայէ. և խոստովանութեամբ առ աստուած։ 1

՚Ի ապաշխարութեան Գոհէն.

Սի ապաշխարութեամբ։ 2

Սի ապաշխարութեամբ։ 3

Սի ապաշխարութեամբ։ 4

Սի ապաշխարութեամբ։ 5

Սի ապաշխարութեամբ։ 6

Սի ապաշխարութեամբ։ 7

Սի ապաշխարութեամբ։ 8

Աղօթք Սնանաւէն Բերայէն.

Սի ապաշխարութեամբ։ 9

Սրբոյն

Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն։

Աո՜ յորդորելոյ զմեզ՝ առ ՚ի յօգ-
նութի անձին՝ և փրկութե։ 10
Աո՜ անքնին բարի բարութեանն այ՝
որ առ մարդկայինս բնութի։ 11
Աան արհամարհելոյ անձին. և
պարսաւելոյ։ 12
Աան նախատանաց և պարսա-
ւանաց անձին։ 13
Աո՜ բժշկութե ոմն . և խնդրեք
անձինն առողջութեան։ 14
Աո՜ բժշկութե ոմն. և խնդրեք
առողջութեանն անձին։ 15
Աո՜ արդար երանանցն այ. և ան-
ձինն պարտաւորութեան։ 16
Աան յորդորելոյ զմեզ ՚ի սէր և
՚ի գութ ողորմութեան։ 17
Աան անառակին խորհրդոյ. և
խնդրեա օգտակարս։ 18
Աո՜ կսկծանաց սրտից հառաչանք
և պաղատանաց աղերսք. 19

Վ̃ ան հաշտեցուցանելոյ զա̃ծ ·
եւ բանք զարմացուցիչք ։ 20
Վ̃ ան անհուն երախտաւորութ-
ե̃ն եւ բարերարութեան։ 21
Վ̃ ս պատարագամատուցի եւ ճաշա-
կողաց զմարմին եւ զարիւն Տ̃ն ։ 22
Վ̃ ս արեան Տ̃ն · որոյ շնորհիւ
վե բացցին հեծութիւնք · եւ հաս-
ցին օգնութիւնք։ 23
Վ̃ ս քակտման զօրութ̃ե դիւ̃ին·
եւ 'ի պահպանութ̃ի անձին։ 24
Վ̃ ան փրկելոյ զօրութեց այսոցն
չարաց· եւ անձինն պահպանութ̃ե։ 25

'Ի շարականացն Տէրոյ։

Վ̃ ս ապաշխարութեան։ 26
Վ̃ ս 'ի միասանգամ դաւանեմանն
քրիստոսի։ 27
Վ̃ ս Խաչին սրբոյ։ 28
Վ̃ ս Ծննդի ։ 29
Վ̃ ս Հրեշտակապետաց ։ 30
Վ̃ ս Առաքելոց սրբոց ։ 31

Վասն սրբոյն Յօհաննու Կարապետին։ 32
Վն Մարգարէից սրբոց։ 33
Վն սրբ. Նախավկային։ 34
Վասն սրբ. Լուսաւորչին մերոյ Գրիգորի։ 35
Վն սրբց Հայրապետաց։ 36
Վն սրբց Կուսանաց։ 37
Վն սրբց Ճգնաւորաց։ 38
Վն սրբոց Մարտիրոսաց։ 39

Դաւրյեաւ Նզօթ. Գէտանէ։

Վն հառաչանաց մեղաց. և բացման դրան երկնից արքայութն։ 40
Վն պահպանութն անձին։ 41
Վն առ 'ի գութ և 'ի սէր շարժելոյ զմ առ ինքն։ 42
Վասն տնօրէնութեանն քն որ զնոսա աղերս արկանէ, առ կրօղն տնօրէնութեան։ 43
Վն սրբոյ Պատարագին։ 44
Վն ամենից երաց հարկաւորաց

իրն

խնդրեք՝ և յոյժ պիտանիք։ 45
Վ՟ն կենդանեաց՝ և ննջեցելոց։ 46
Վ՟ն վարձարանի մաղթանք կե-
րակէլ յառաւօտուն։ 47
Վ՟ն վարձարանի մաղթանք կե-
րակէլ յառաւօտուն։ 48
Վ՟ն վարձարանի մաղթանք կե-
րակէլ յառաւօտուն։ 49
Վ՟ն վարձարանի մաղթանք յա-
մենայնում երեկոյի։ 50

Տ՟ե Ք՟Ի յուսոյն մերոյ՝ փառք յաւիտեանս. Ամէն։

ԱՒԱՐՏ.

Յիշատակարան Տպեցուցանողին Մաշտոց Գրքոյս:

Փառք պատիւ և երկրպագութիւն ամենայնը Եր րորդութե և միոյ Ածութեանն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբ: Որ ը̃ իւրում անհամեմատ բարերարութեն, եւ կարողութի, և յաջողեաց, զի վերստին տպեցմամբ՝ բազմասցի, և սփռեսցի յամենայն ուրեք՝ ախորժելի և օգտակէտ գրքոյկս աղօթից՝ կոչեցեալ Ածաղերս. որով լցցի եղծ հայկազուն և լուսաւորչակրօն՝ ջերմեռանդ աղօթասէր աղօթկնոցն

Արդ՝ որք ընթեռնուք զսա, և վայելեալ ՚ի պարարտուէ ուղղեաց սորին՝ փափկանայք ՚ի հոգի, և հրճուէք ՚ի սիրտ, յիշման արժանի համարեսջիք զարի պատճառն՝ կրկին տպագրեցման սորին

զՏուն

զՏունկն օրհնութեան, և զնպաստակն
առաքինական կատարելութեան. զ'ի
Սուրաթ բնակեալ Ջուղայեցի
Պայծառ Իշխան զԱղայ Յօհան
ջանն վեհ մախորհուրդ և գերահան
ճար. որ իւրական արդար և տխրա
պարդև վաստակօք՝ որդեամբք և
դստերօք՝ ներՀին սխանկն Տէրութեան՝
'ի նոր Նախիջևան քաղաքին՝ զեր
կուռ՝ լուսաւորութեան մնաց՝ բոլորից
հայկազնից՝ բարեաւխթ Իպրոսյ՝
և արտաքին մանկացո. եւյ բարեկրդ
Ուսումնարանն՝ յանուն որ Ս. Ծած
նի, և յանուն Սրբոյն Գրիգորի
Լուսաւորչին մերոյ նախայօժար
անխարժանօք հաստել հաճեցաւ. և
զոր խորհեցաւն զուարթ ամիտ տր
բօք իւրովք՝ 'ի յանձն հանեալ 'ի կա
տարն հաստոյց. ընդ մին՝ և զցանկլեա
զայս Տպարան՝ արփիանման պայծա
ռացուցեալ՝ և ամ՝ հարկաւոր պա

րա

րագայեւքն լիացուցեալ՝ առ նմ՛ին եաց 'ի վայելս բոլորի յոբելեանն եւ ը՛նդոյս լուսաւորչականաց :

Մա՛՝ 'ի վերոյ յիշատակեալ Պայծառ Իշխան Աղայ Յօհանջանէ մեծածա՛խս օգնութ՛ գանեալ ապարանն մեր՝ ինքնայօժար կամօք բաղձացու՛ տպագրութ՛ 'ի լոյս ընծայել և զնծա հաճոյ գաղօթանուէր գրքոյկս զայս կոչեցեալ Ածաղերս, Թուով հինգ հարիւր, յառաջական ծախիւք՝ նոյն Պայծառ Իշխան՝ Ջուղայեցի Աղայ Յօհանջանին. Որ՛զի՝ ընա ճից ջերմեռանդ աղօթակերացն՝ մըշտամ՛պս 'ի ձեռս լին ունելով զսա, յաղգու յաղօթս խըբեանց՝ յոր յիշատակեցմամբ՝ զնծավայել ազգասէ րութին՝ առնն ի բևելոյ և պատուականի, աղօթեսցեն և վ՛անդին և ազգաօգուտ կենաց՝ անձառ և անպատում բարերարին Տէրդ ·

Որդ

Որոյ զտուրսն՝ ամենամեծն ած
յէ այլոց զուա՛րթ ամիտ առատաձեռն.
նուէր՝ յայս գործ ազգասօգուտ՝ ինք-
նակամ օգնողացն՝ անձանց բարե-
սիրաց՝ բնակելոց 'ի զանազան գա-
ւառս՝ 'ի կողմն հնդկաց՝ յաբեթա
տոհմ եւ հայազարմ ջուսա՛ճորչա-
դա՛ճանից՝ առատաբաշխ տրոցն 'ի
փառս եւ 'ի պատիւ իւր վերընկալցի
զբարեդիտակ նպատակն՝ յուսոյ եւ
ակնկալութե̄ բնա՛կեցն՝ անվրէպ պահ
մամբ՝ 'ի յանկ հասցէ. եւ զբարի յի-
շատակս իւրաքանչիւրոցն՝ 'ի յան-
ջնջելի երանական մատենի իւ-
րում արձանացուսցէ.

'Ի փոխաձան բանիս՝ խնդրելով
յամենողորմ բարերարէն այ՝ յա-
ւելումն եւ երկարութի̄ անդքն եւ
պատուա՛կան կենաց՝ մեծախոր-
հուրդ առնս այ, եւ բարեբողբոջ
Պտերացըն, եւ բոլորից արենա-
կից

կից մերձաւորացն, յիշման արժա-
նի համարեսջիք զ'ի քո̄ հանգուց-
եալ կողակիցն նորին՝ զՊուլխա-
տան Տիկինն, զհայրն՝ Բալան-
թար Յակօբն, զմայրն՝ Մէրեան
Տիկինն · զպապն իւր՝ Գէրաք
Աղայն, և զհանիկն իւր՝ Խադու-
հի Տիկինն· որոց ամենեցուն առ
հասարակ՝ ամենաբարին ա̄ծ՝ ըստ
մեծի ողորմութե̄ իւրում ողորմես-
ցի, և անձառելի ներողութե̄ն գը-
թասցի· և ձ՛ զ ē մեզ՝ բարեմը-
տութ̄ե աղօթողացդ՝ մասն բար-
եաց՝ անտի պարգևեսցի· Ամէն·